XXXII. ÉVFOLYAM, 13. SZÁM Ára: 1,80 Ft 1976. MÁRCIUS 25.

Ludas Matyi

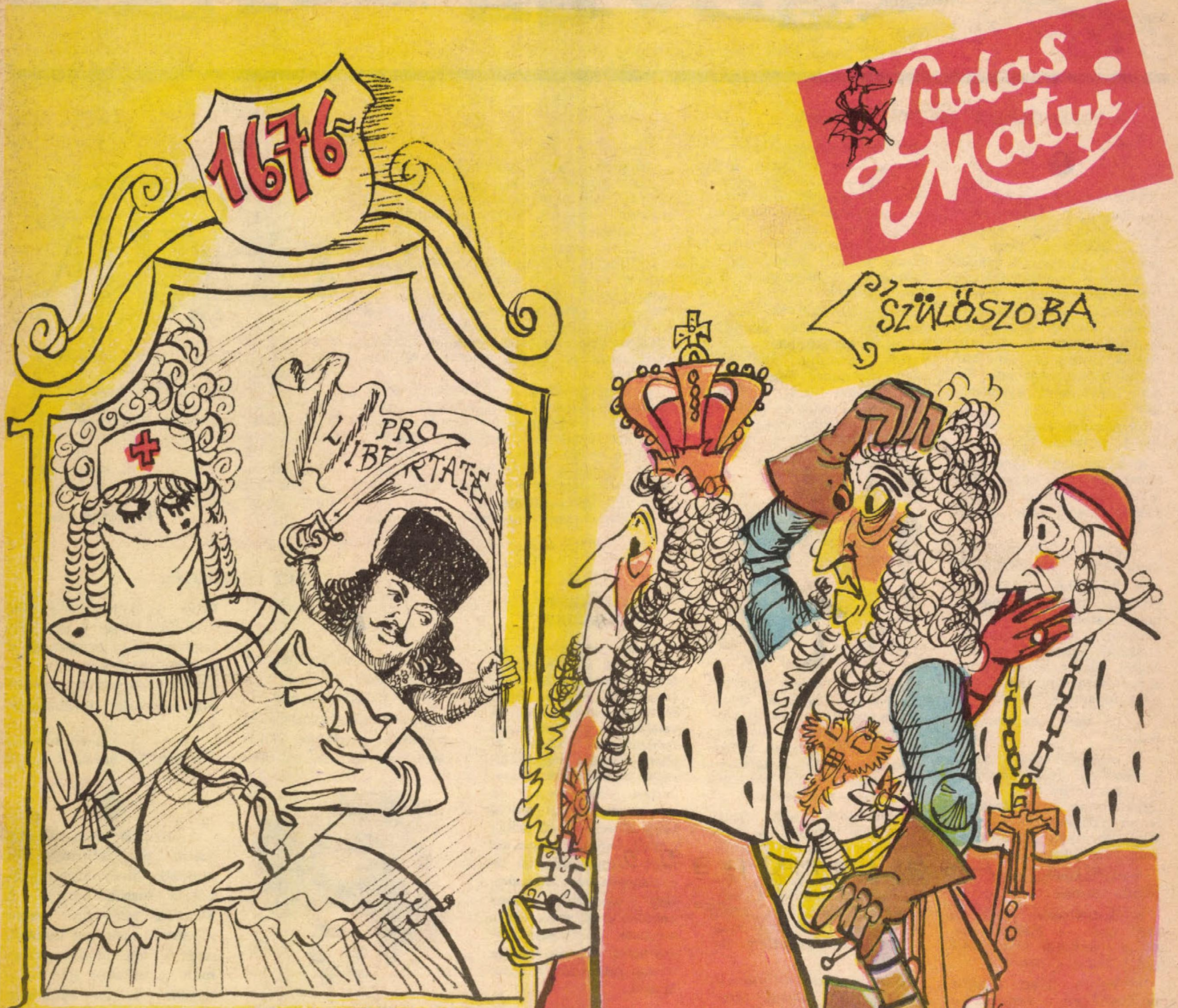
1676
PRO LIBERTATE
SZÜLÖSZOBA
SZ

Szűr-Szabó József rajza

Habsburg Lipót: Herrgott! Ezzel a gyerekkel még sok bajunk lesz!

KEDVES LUDAS!

VENDÉGLÁTÁS MAGYAR MÓDRA

①

Kisvendéglő hazánk fővárosában, a Majakovszkij utca elején. Neve: Debrecen. Csábító a „külcsín", ámde a „belbecs"! Nagykabátom, csomagjaink a ruhatárba kerülnek, mi az asztalhoz ülünk, készséges kislány étlapot hoz. Megy minden, mint a karikacsapás, amíg a pincérnő asztalunkhoz nem lép. No, nem azért, hogy kiszolgáljon.

— A hölgy először is vegye le a kabátját!

A hölgy, akit harsányan felszólítottak, kosztümkabátot visel, mint a szomszédos asztaloknál mások is.

— Fázom. Sőt meg vagyok fázva — szabadkozik.

A pincérnő az árnyalt, udvarias hangból megérzi, hogy hatalom van a birtokában. Nem vitás, ha szemünk kiguvad az éhségtől, akkor sem kapunk egy falatot sem, amíg szót nem fogadunk.

— Itt nem ehetnek kabátban!

A pincérnő magatartása érthetetlen. Jobb helyeken is megfordultunk már ugyanabban az öltözékben (Intercontinental, Astoria, stb.), de ilyen inzultusban még nem volt részünk.

Asztaltársnőm idegei kötélből vannak.

— Aranyoskám, nem az első eset — magyarázná, de a pincérnő nem hallgatja végig, elviharzik:

— Velem ilyen hangon ne beszéljen a vendég! — mondja és zeng a terem tőle...

L. Gy.

②

Vasárnap délután fél 5-kor beültünk a feleségemmel és külföldről hazalátogató egyetemi tanár barátnőjével az Angelika eszpresszóba. Előzőleg büszkén mutattuk neki a metrót és ugyanilyen büszkeséggel az Angelikát. Mindhárman fogyasztottunk duplát, tortát, habot és kólát. Feleségem és barátnője húsz éve nem látták egymást, s így volt miről beszélgetni. A presszó helyisége szép, kávéja jó és bizony az idő szaladt!... Negyed hat körül (hívás nélkül) odaállt asztalunkhoz a felszolgáló és írta a számlát!...

Alig fizettünk, tíz perccel később ismét odaállt elénk és megkérdezte: „Fizettek, meddig akarnak még maradni? Mások is le akarnak ülni!" Nem akartam hinni a fülemnek! Mondtuk, hogy ha mi is jónak látjuk, majd megyünk! Néhány perccel később felálltunk és feleségem panaszt tett a vezetőnőnél. Ezt a választ kaptuk: „Udvariasan szólította fel önöket a felszolgáló, sok vendég elmegy, mert nem tud leülni!"

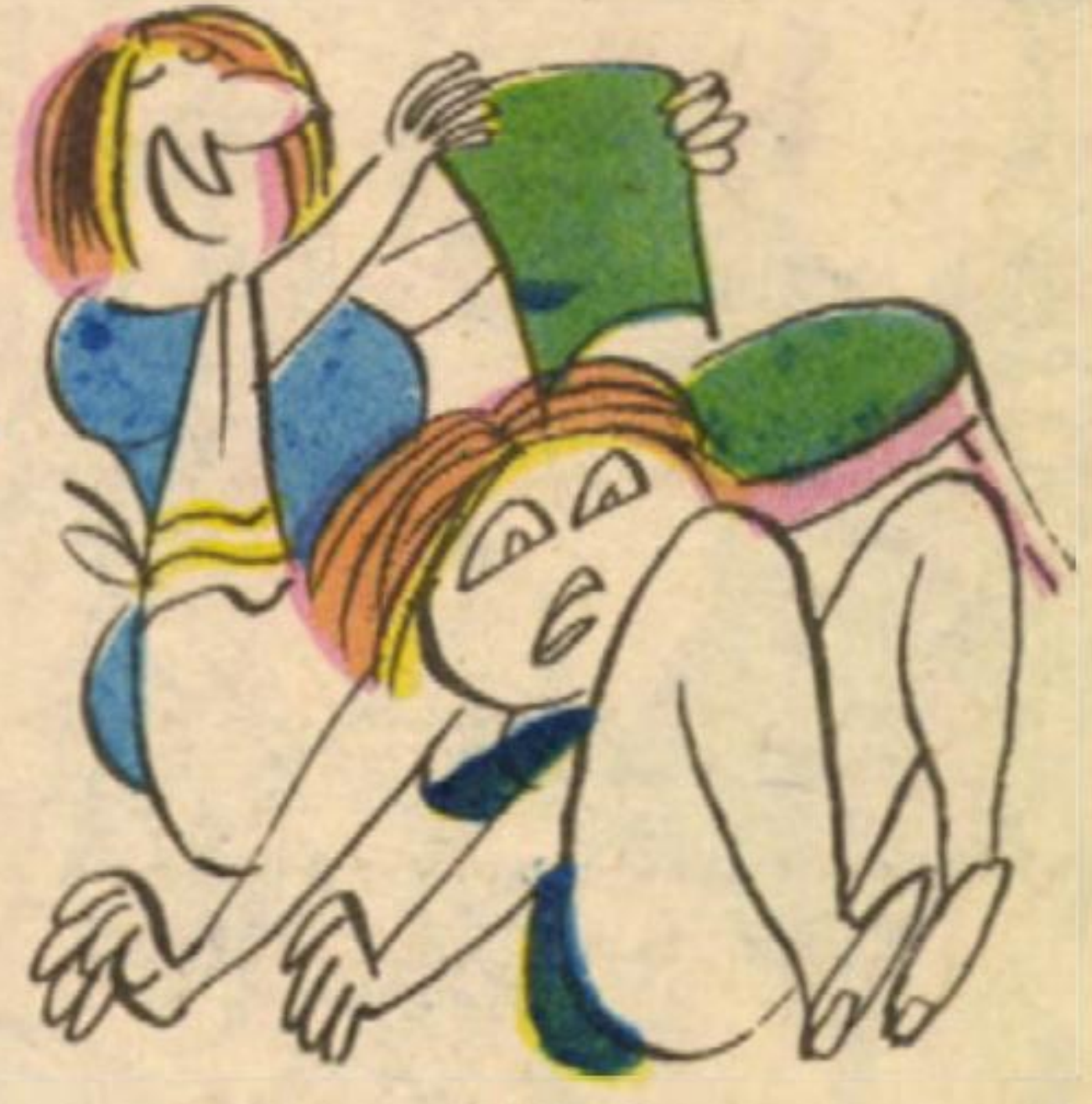

Mondanom sem kell, hogy igen szégyelltük magunkat külföldi vendégünk előtt! A Gellértben, Royalban, Békében órákat töltenek idős emberek egy dupla mellett, de soha senki nem kísérelné meg ezt a minősíthetetlen viselkedést...

Többszörösen kitüntetett kiváló újító vagyok, ezért ez úton javasolok néhány újítást az Angelika vezetőjének:

1. Tegyen az asztalokra táblákat: „Fél óránál tovább nem ülhet nálunk, más is akar fogyasztani!
2. Vegyenek fel egy erős embert, és aki nem áll fel fél órán belül, azt dobják ki!

Ezekért az újítási javaslatokért nem kérek díjazást!...

Messinger Dezső
1055 Budapest, Marx tér 6.

A LUDAS MAGAZIN
márciusi keresztrejtvényének megfejtése:

„Inkább kedvelem az okos dadogót, mint az ostoba fecsegőt".

A jutalmakat nyerték:

Bácskai Zsuzsanna, 9700 Szombathely, Rohonci út 44.
Horváth Lászlóné, 1026 Bp., Orló u. 11—15.
Márta László, 2360 Gyál, Zrínyi M. u. 36.

A nyereményeket postán küldjük el.

LIBRA

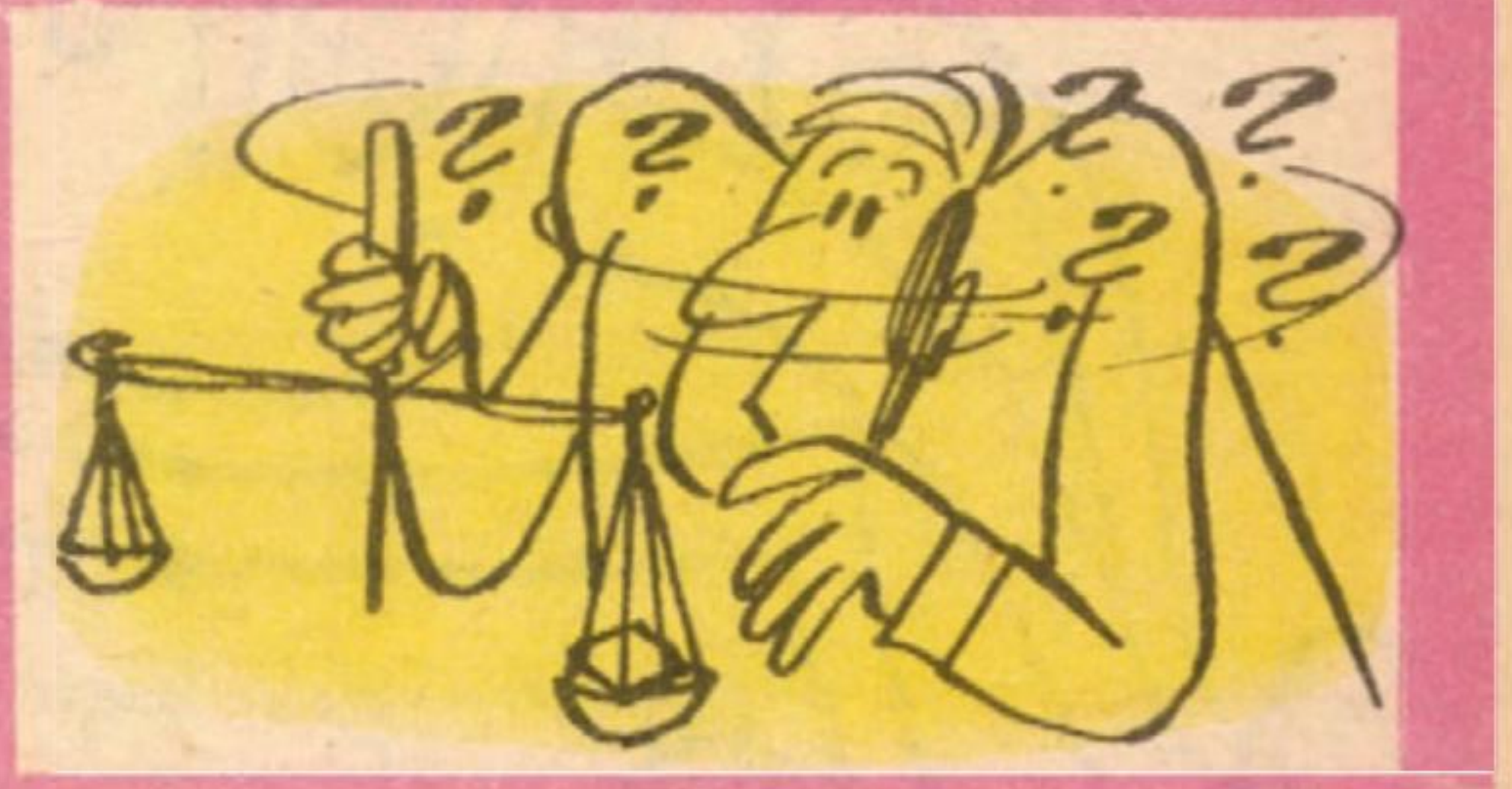

Nem is olyan régen, amikor egy vajat kértem az eladótól, az tíz dekát jelentett mindkettőnk számára. Ha most teszem ugyanezt, akkor is kapok egy csomaggal, de néha MSZ 9609—69 ½ libra megjelölésűt, amelynek ára 14,50 forint. Csomagolása ezüst sztaniol, tele piros és fehér színű, idegen nyelvű feliratokkal. Végül a göngyölegre ragasztott honi nyelvezetű cetli arról árulkodik, hogy a termék gyártója a Vas megyei Tejipari Vállalat sárvári Vajüzeme. A cédula felcíme: „Márkázott vaj".

A csomag súlya az írás szerint 22,68 dekagramm = ½ libra. A külön cédulán az áll továbbá, hogy: „Fogyaszthatóság határideje a számjelölés szerint". Nagyjából 18—22 lyuk — perforáció — volna hivatott a dátumot közölni. Ennek megfejtésére a köznapi ember jelen pillanatban képtelen.

A libra, azaz a spanyol font, az Idegen Szavak Szótára egyik kiadásában 46 dekagramm. A magyar felirat a fél librát 22,68 dekagrammra taksálja. Az Idegen Szavak Szótárának másik kiadása egyértelműen 45,36 dekagrammban jelöli ezt a súlyegységet, a Természettudományi Kézikönyv pedig 32,7 dekagrammot ír az ibériai súlyegység magyar megfelelőjének. Mennyi hát tulajdonképpen az a libra?

Hollósy Zoltán

A CÍMZETT VÁLASZOL

„Csak a söntésen át" című cikkük alapján vizsgálatot indítottunk és megállapítottuk, hogy az abban foglaltak megfelelnek a valóságnak. Az üzletvezető önhatalmúan adott ki olyan utasítást, hogy az olcsóbb lángost csak a söntésben értékesítsék. Az üzletvezető ilyen irányú tevékenysége vállalatunk célkitűzéseivel ellentétes, ezért szigorú igazgatói figyelmeztetésben részesítettük, köteleztük, hogy mindkét értékesítési helyen árusítsák valamennyi lángos-fajtát. Kiadott utasításunkat folyamatosan ellenőrizzük.

Dr. Molnár Béla
ig. h.
Belvárosi Vendéglátó V.

A „Menjek mindennap Makóra?" című írásukban foglaltakat kivizsgáltattam. Megállapítottuk, hogy sajnálatos félreértés folytán fordult elő a jogos panasz. A szóban forgó tanácsnál múlt év végén és ez év elején több mint 13 ezer állampolgár igényjogosultságát kellett megállapitani és számukra a tejutalványokat kiadni. Figyelmetlenség okozhatta, hogy a panaszos esetében az ügyintéző tévesen intézkedett. A nem szándékosan okozott kellemetlenség miatt elnézését kérve a panaszostól, értesítették, hogy az utalványok rendelkezésére állnak.

Dr. Kovács Gyula,
a Fővárosi Tanács
Kereskedelmi
Főosztályának vezetője

KÉT FÜSTÖLGÉS

①

A XIV. kerületben, a Szántó Béla utcában van a MÁV Kórháznak egy kihelyezett belgyógyászati és utókezelő osztálya. Zöldövezetben lakunk, az utca végén a Városliget. Csak a kórház füstje rongálja a levegőt, valamint ezzel egyidejűleg a mi tüdőnket is. Tudjuk, a kórházakban állandóan szükség van fűtésre, egyrészt a betegek, másrészt az állandó melegvíz-ellátás miatt. Ez viszont azzal jár, hogy éjjel-nappal, télen-nyáron fűtik a kórház kazánházát. Nem tudom, vajon mivel fűthetnek, de olyan fekete, sűrű füstöt ereget a kórház kéménye, hogy maga az épület is alig látszik ki belőle. Ez a füst egyszer kénes szagú, máskor széngáz szagú, mindkettő tömény mennyiségben érezhető. A szag beveszi magát a lakásokba, szellőztetni csak úgy lehet, ha kilessük, mikor szünteti be pár percre „áldásos" működését a füstokádó kémény. Hajnalban 4—5 óra felé kezdődik a fűtés, s olyan erővel tör ki a füst, hogy a zárt ablakokon át is beszivárog a lakásba, reggelenként fejgörccsel ébredünk, majd megfulladunk a köhögéstől.

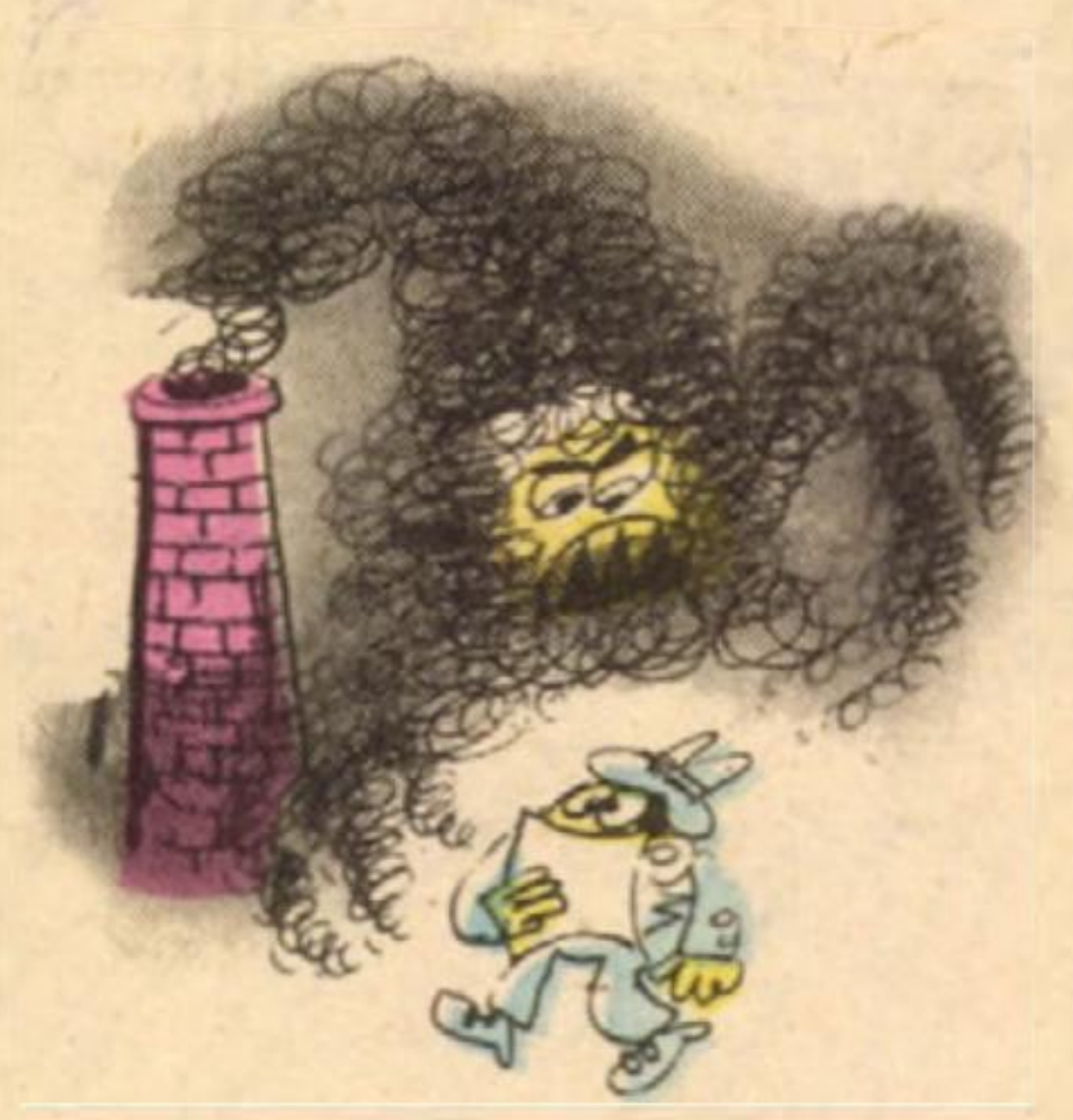

Imecs Józsefné
1145 Bp., Szántó B. u. 5/b.

②

A Horvát utca 19—23. számú ház kéménye éjt nappallá téve ontja magából a füstöt, kormot. A környék tele van magas házakkal, rengeteg lakóval, akik a téli időben jóformán az ablakot sem nyithatják ki az állandóan ömlő füsttől. A korom néha belepi a járdát, kocsiutat, bepiszkítja a ruhát, belepve a kocsiban alvó kisgyerekek arcát, ruháját. Ma, amikor a környezetvédelem olyan központi kérdéssé kezd válni, nem értem, miért nem lehet — ha kell drákói intézkedésekkel — kényszeríteni a kazántulajdonosokat, hogy javíttassák meg a berendezést?!

Bálint Imréné
Bp., II., Mártírok útja

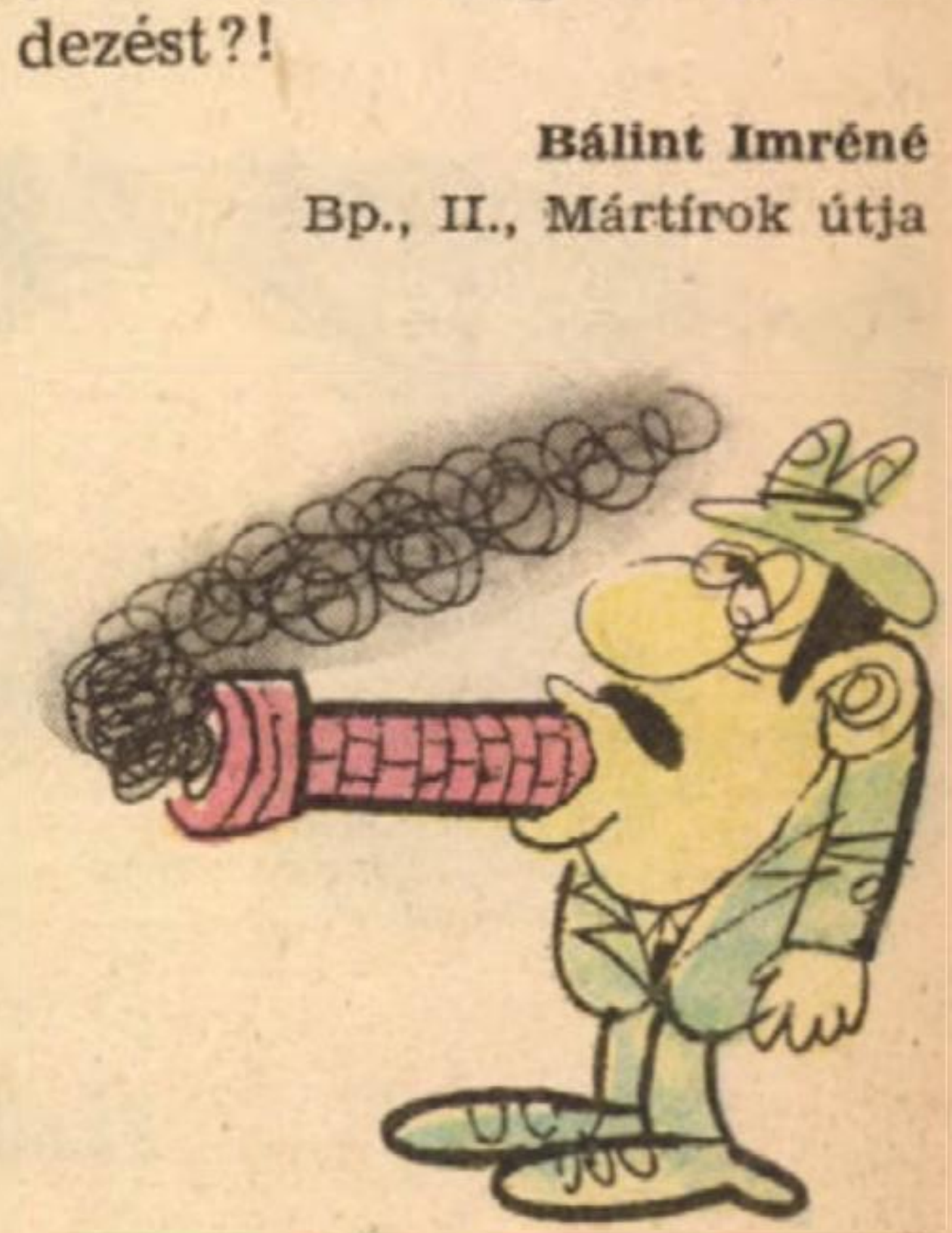

FÉLREÉRTETT „ZÖLDSÁV" AKCIÓ

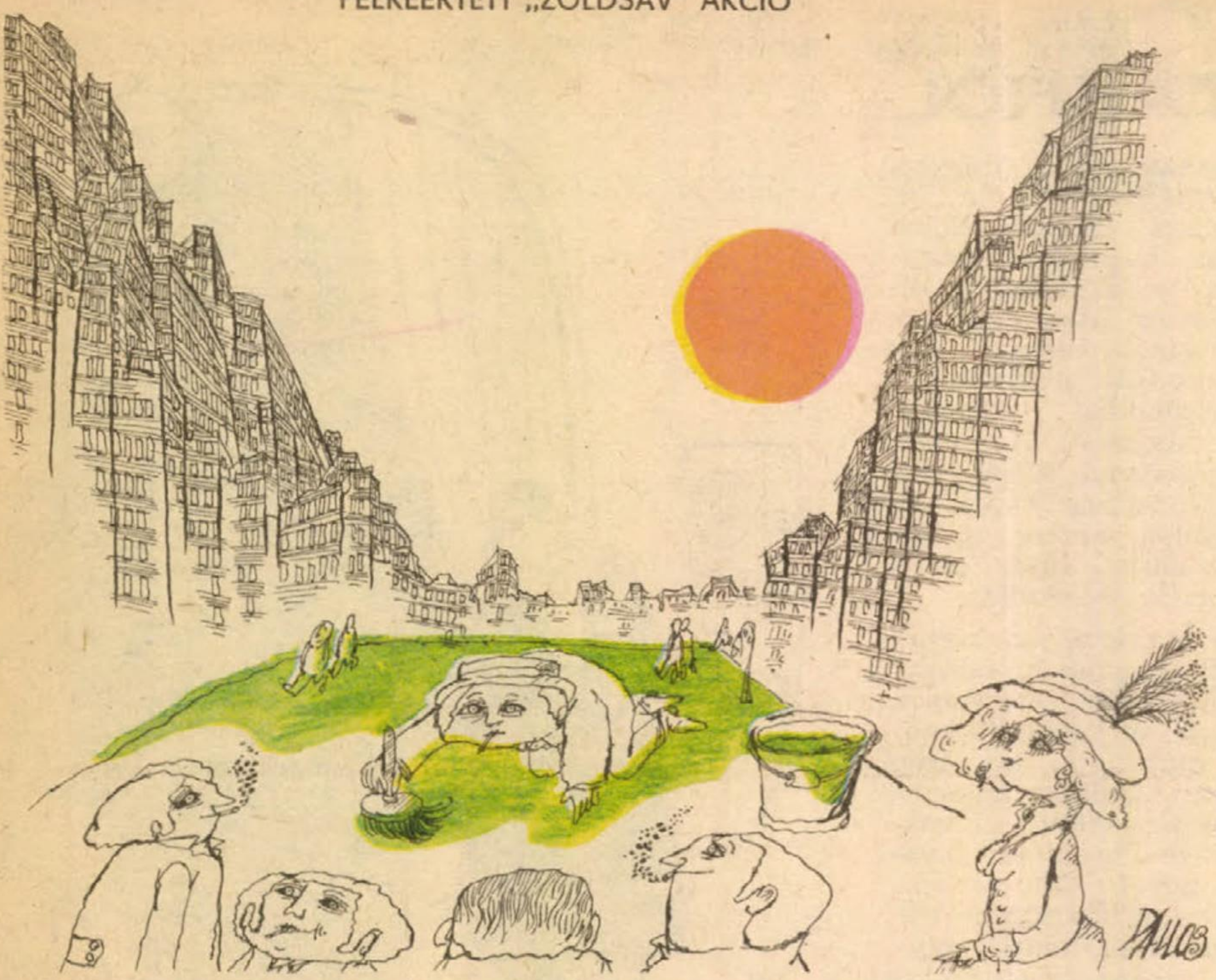

LONDONI KOCSMA-BOMBA

Hegedűs István rajza

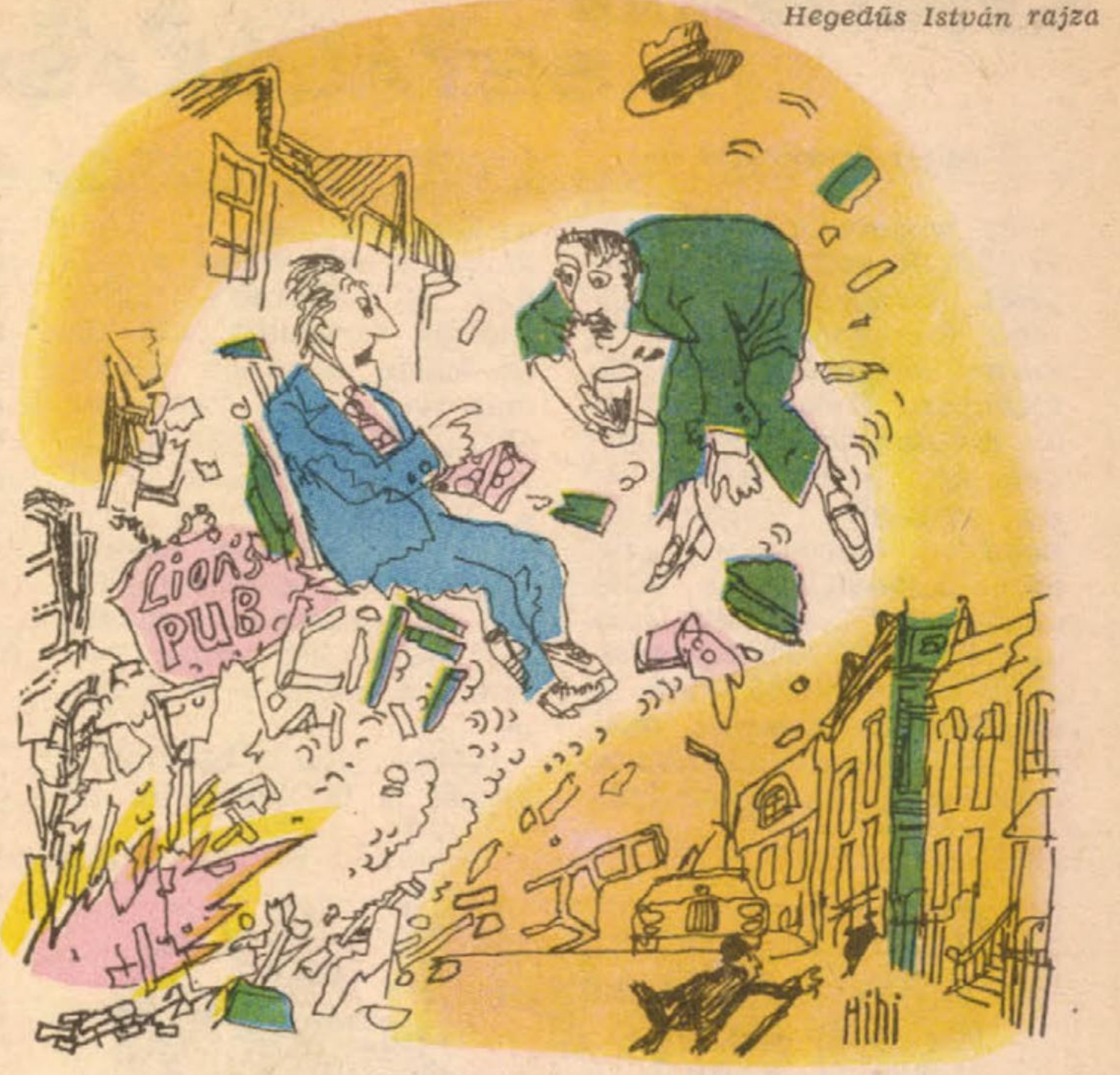

– . . . bezzeg a font meg esik!

ARCKOZMETIKA

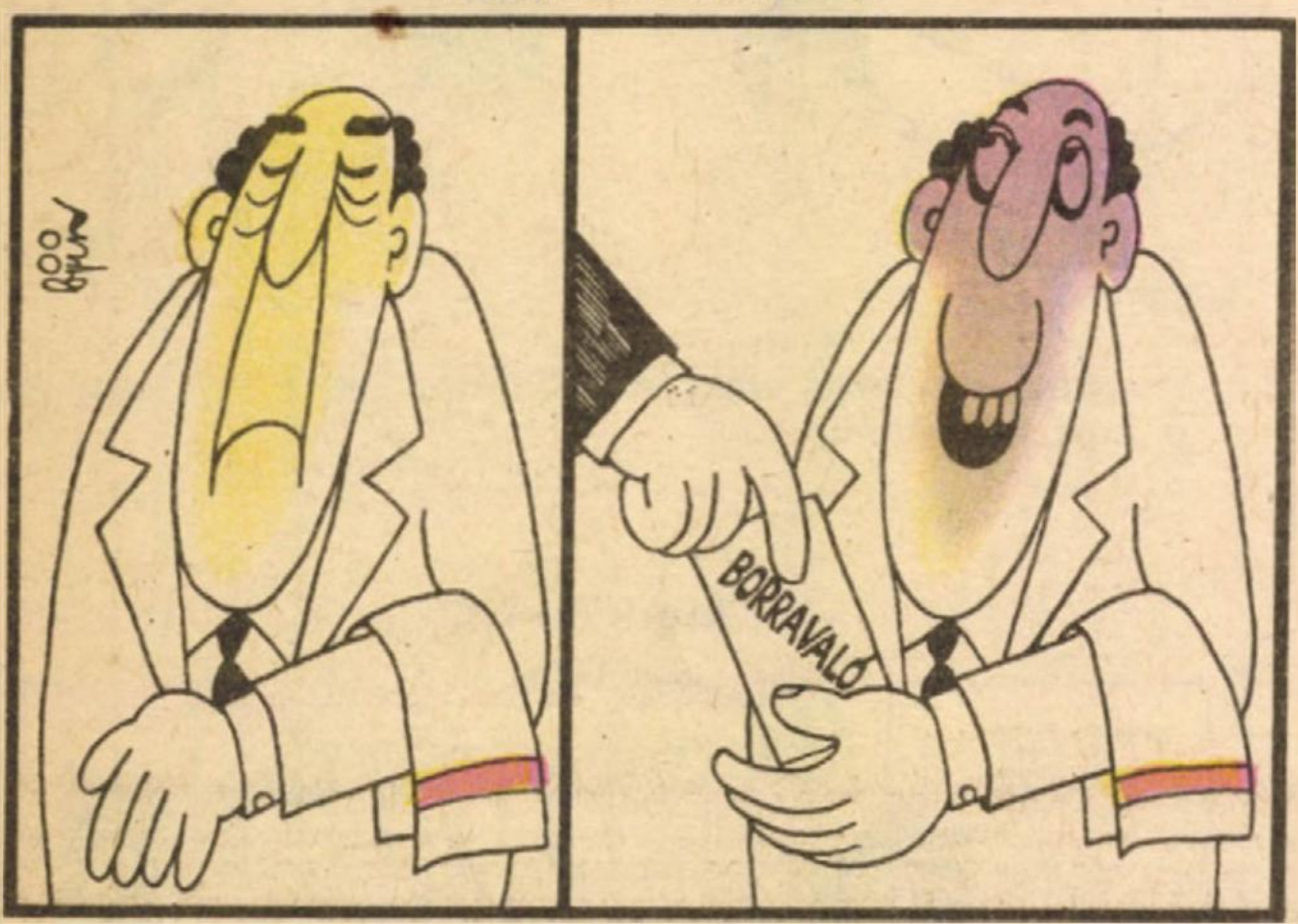

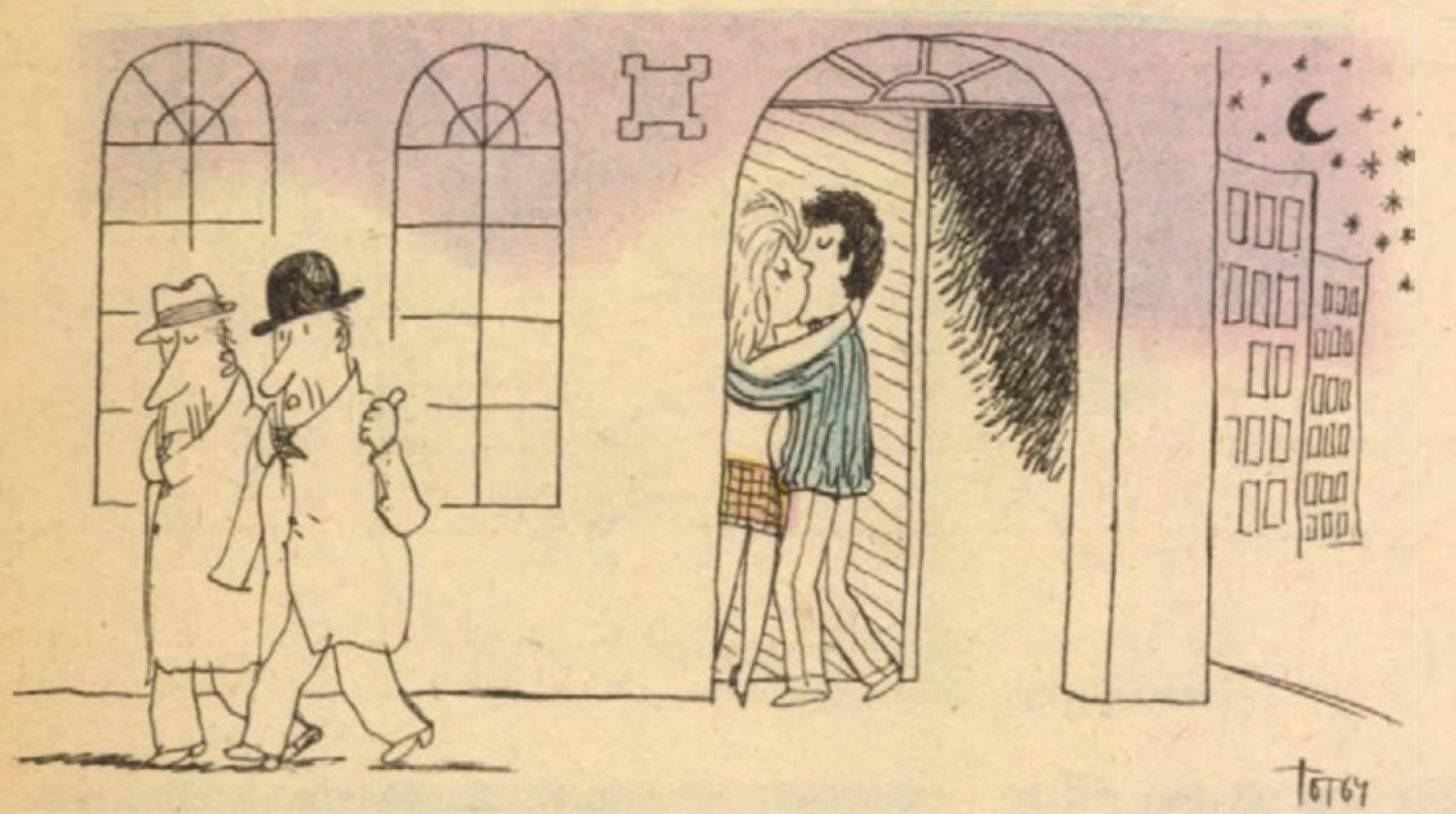

– Amikor én ebben a korban voltam, ki sem mertem nyitni a számat! . . .

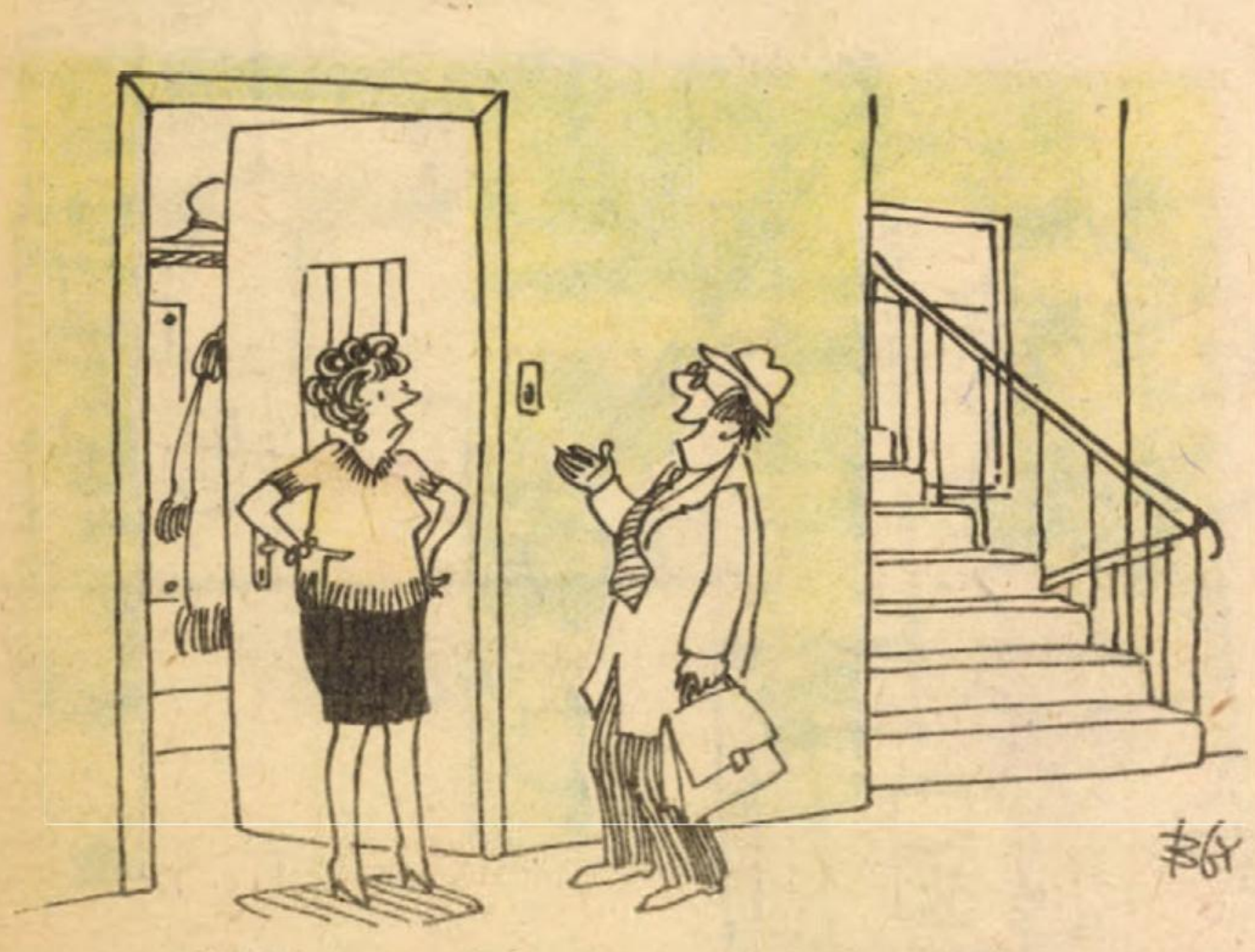

– Hidd el, anyukám, ez az ivászat országos! Mindig van valami jubileum!

SZIGORÚAN BIZALMAS!

Szeretném tudni, miért importálunk szamuráj kardokat Japánból? Miért kell ilyesmikre pénzt, devizát kiadnunk?

— Csacsiságokat beszélsz, barátom. Látom, fogalmad sincs a külkereskedelmi tranzakciókról. Mi nem Japánból importáljuk a szamuráj kardokat, hanem Lappföldről. De ez még semmi. A lappok csak akkor hajlandók átvenni a mi matyóhímzéses paszulyunkat, ha átveszünk tőlük egy nagyobb tétel norvég mormolyát.

— Micsodát?

— Mormolyát. Az olyan, mint a szardínia, csak nem a vízben úszkál, hanem a levegőben.

— S mi köze a lappoknak a norvégekhez?

— Ilyenek vagytok ti újságírók! Kifogásoljátok, hogy szamuráj kardokat importálunk, de fogalmatok sincs, hogy mi van az ügylet hátterében. Nos, neked elmondom, de maradjon köztünk! A lappok és a norvégok között van egy kereskedelmi megállapodás, amely szerint a lappok is eladhatnak norvég mormolyát, ha ezek a repülő izék megkapják a lapp állampolgárságot.

— Hogyan tud egy hal állampolgárságért folyamodni?

— Na látod, ez az. Sehogy. De azért megoldották a problémát, mert mindenre van megoldás. Ez azonban titok. Egy fejlődő patagon ország, a neve nem fontos, átveszi a repülő mormolyákat, de csak őrölve.

— Még mindig nem tudom hogy . . .

— Várj, ne szakíts félbe, mert akkor én is összezavarodom. Az őrlést, egy dán konszern megbízásából, egy Somogy megyei téesz melléküzemága végzi.

— Mit kapunk érte cserébe?

— Várj, ne szólj mindig közbe! Neked elmondom, de csakis neked, hogy az őrölt mormolyát magyar tengeralattjárókon a Santa Isolda szigetekre szállítjuk, ahol egyszerűen megőrülnek az őrölt mormolyáért. Egy uncia mormolya cirka háromszázötven congót ér. Az forintra átszámítva . . .

— Miért szeretik az őrölt mormolyát?

— Tojásos nokedlival állítólag fölséges eledel.

— Aha, most már mindent értek. Mi a Lappföldön vesszük meg a szamuráj kardokat és a Santa Isolda szigeteken az őrölt mormolyát, hogy eladhassuk a lappoknak a matyóhímzéses paszulyt.

— A dolog nem ilyen egyszerű. Ha nem fecseged el senkinek, elmondom: mindezidáig egy amerikai cég, az American General Noccedly szállította a tojásos nokedlit a szigetekre . . .

— És most már nem szállítja?

— Nem. Kiderült, hogy a tojásos nokedli héliumfoszfáttal és after shave arcvízzel elegyítve robbanó anyag, következésképpen az amerikai szenátus megtiltotta az exportot, a velünk jó viszonyban levő Santa Isolda szigetekre.

— S most mivel eszik az őrölt mormolyát?

— Látod, ezt nem tudom. Ezt csak akkor fogjuk megtudni, ha a magyar kereskedelmi tengeralattjárók megtalálják a Santa Isolda szigeteket.

— Jelenleg merre járnak?

— Legutolsó értesüléseink szerint Paks felségvizein.

— Végül is sikerült eladnunk a matyóhímzéses paszulyt a lappoknak?

— Igen. Sikerült elintéznünk, hogy az amerikaiak helyett az olaszok szállítsák a mélyhűtött tojásos nokedlit Lappföldről a Santa Isolda szigetekre, akik zenélő szemfelszedő-gépet és japán szamuráj kardokat szállítanak cserébe a lappoknak, akiktől mi megvesszük a kardokat, ők pedig boldogan átveszik a matyóhímzéses paszulyt.

— Fantasztikus! Most már csak azt áruld el nekem, hogy mi a csuda az a matyóhímzéses paszuly?

— Fogalmam sincs. Mindent azért én sem tudhatok.

Mikes György

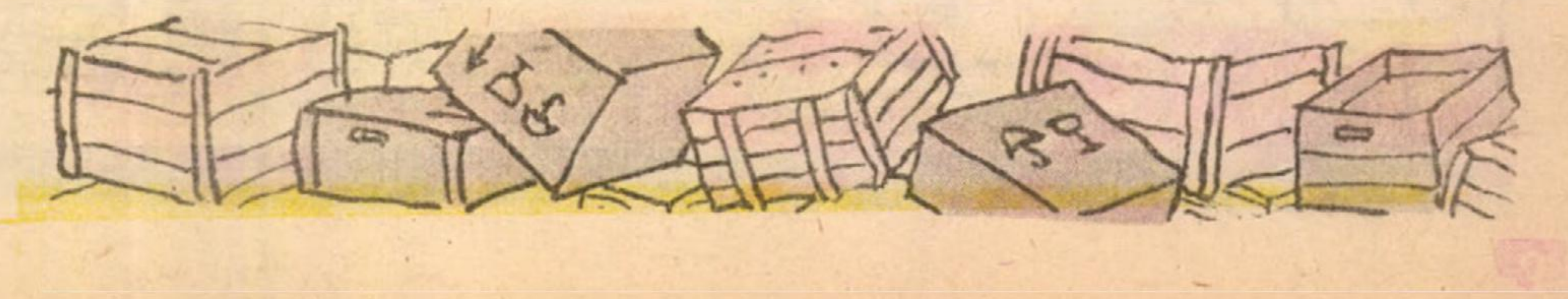

Levélváltás

A SÉTÁLÓKASSZÁSRÓL

Tisztelt Szerkesztő úr!

Az újságokban olvastam az ÁFOR sajtótájékoztatójáról. Bejelentették, hogy több üzemanyagtöltő állomást korszerűsítenek. Ez bizonyára örömmel tölti el az autótulajdonosokat, éppen úgy, mint engem is. Az viszont nyugtalanít, hogy — idézem —: „Az idén megnyitják az első, úgynevezett sétálókasszás önkiszolgáló töltőállomást, ahol a kútkezelő csak a pénzbeszedő szerepét tölti be, s az első időszakban tanácsot ad az önkiszolgáláshoz.” Ha jó a képzelő tehetségem, akkor a sétáló ember az óra szerinti összeget, plusz a szokásos borravalót átveszi, és „elsétál” a következő kuncsaftig, aki éppen olajat szolgál ki önmagának.

Lehetséges az, hogy az önkiszolgálás és a sétáló ember jön, és a borravaló marad?

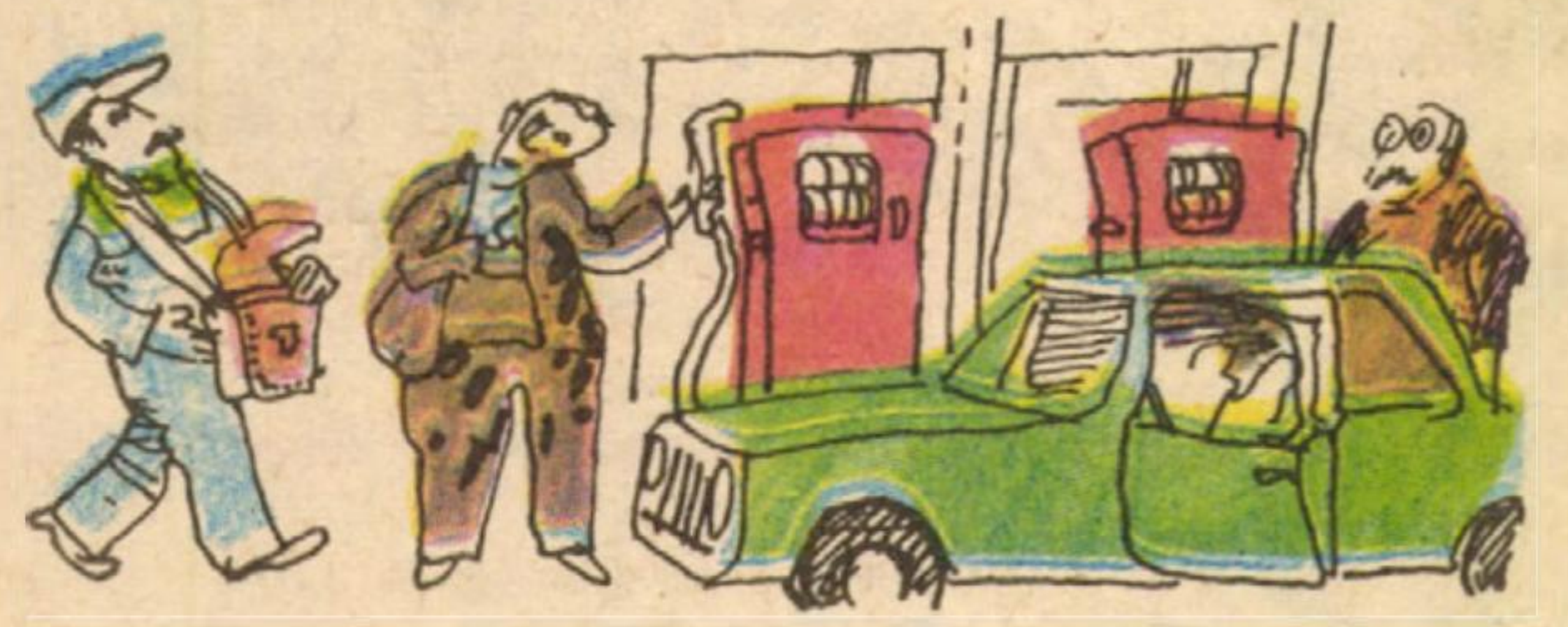

Tisztelt Olvasónk!

Ismerünk már más szakmában is önkiszolgáló üzletet, ahol az eladó csak sétál, de a világért sem segítene a vevőnek. Még csak nem is inkasszál, arra külön pénztáros van, esetleg több is. Fejlődés persze itt is észlelhető: a múlt héten egy csemegeboltban megkérdeztem egy ifjú és rendkívül kedves, fiatal elárusítónőt, hogy lehet-e kapni, amit keresek. „Tessék velem jönni”, hangzott az udvarias válasz, és végigvezetett a polcok hosszú során, majd leemelte a kért háromféle árut, a pénztárhoz kalauzolt, blokkoltatta a fizetnivalómat, és amikorra e művelettel végeztem, a háromféle (ajándéknak vásárolt!) árut külön-külön ízlésesen becsomagolta. Tehát van már olyan eladó is, az önkiszolgáló boltban, aki segít a vevőnek. És ha arra gondolok, hogy a szóban forgó kislány a kereskedelmi szakiskola harmadik osztályába jár, akkor optimistán nézek a jövő elébe.

Előbb-utóbb a benzinkutaknál is be fog válni az önkiszolgálás. Máris megvan az az előnyük, hogy az önkiszolgáló kosarak nem lesznek szennyezettek, nem ragad a műanyag kosarak aljába a tej, sem az előző vevő pénztári blokkja, sem a kosár oldalára kifolyt méz és más egyéb csirizféle. Még benzinszagról, vagy olajfoltról sem lehet szó, minthogy a sétálókasszás benzinkút önkiszolgáló lesz ugyan, de nem kell hozzá kosár, és ez már fél siker.

Ön pedig már eleve azon tépelődik, hogy milyen lesz ez a benzinkút újítás. Elképzelése szerint kútkezelő továbbra is lesz, munkaerő-megtakarítás tehát nincs. Az autós odaáll a kúthoz, a kútkezelő pedig új minőségében odasétál és elkezdi magyarázni az üzemanyag-fogyasztónak, hogy: a csövet hogyan emelje le, hol a csap; hogyan kell azt érzéssel, finoman kezelni? Közben a kútoszlopon figyelni kell a számokat, valamint azt, hogyan és mikor kell a csapot elzárni, és a csövet visszaakasztani a helyére.

Lényegében az ön elképzeléseit idéztem. Ebből kitűnik, hogy nem méltányolja kellőképpen a sétálókasszás fáradságos tevékenységét. Vagyis: hogy az autósokat megtanítja a benzinkutaknál önkiszolgálni magukat. Az valóban visszásnak tűnik, hogy a sétálókasszás kapja a borravalót, amikor az autós vásárló végzi el a kiszolgálás munkáját.

Egy barátom, aki körbeutazott kocsijával néhány nyugat-európai országot, nem egyszer vételezett benzint, olajat, az ott szép számban található automata üzemanyagtöltő állomásokon (ez a benzinkút hivatalos neve!) Ott a benzinkutas az irodájában ült, és a barátom, miután megtelt a tankja, odasétált az ablakhoz, megkapta a számlát, fizetett, és jó magyar módra borravalót akart adni. A benzinkutas udvariasan elhárította magától, mondván: neki az a fontos, hogy a vevő máskor is az ő kútjához jöjjön, ne pedig a szomszédba, a másik cég kútjához.

A jövőben, valamikor, bizonyos vagyok benne, hogy nálunkban is eljutunk az automatikus benzinkutakig, de egyelőre még csak a sétálókasszás önkiszolgáló töltőállomásoknál tartunk. A fejlődés ütemét tudományos és közgazdasági alapon ki lehet számítani. De az, hogy ki kezdte el Magyarországon a benzinkutaknál a borravalót és hogyan terjedt tovább, örökre rejtély marad. Legalább a sétálókasszás benzinkutast ne terheljék az autósok azzal, hogy borravalóért sétáljanak. Sétáljanak a vállalatuktól kapott fizetésükért, mint bármilyen más önkiszolgáló boltban.

De ha már semmiképpen sem mellőzhető a borravaló, akkor kapja az autós a sétáló embertől.

Földes György

ESTI ISKOLA

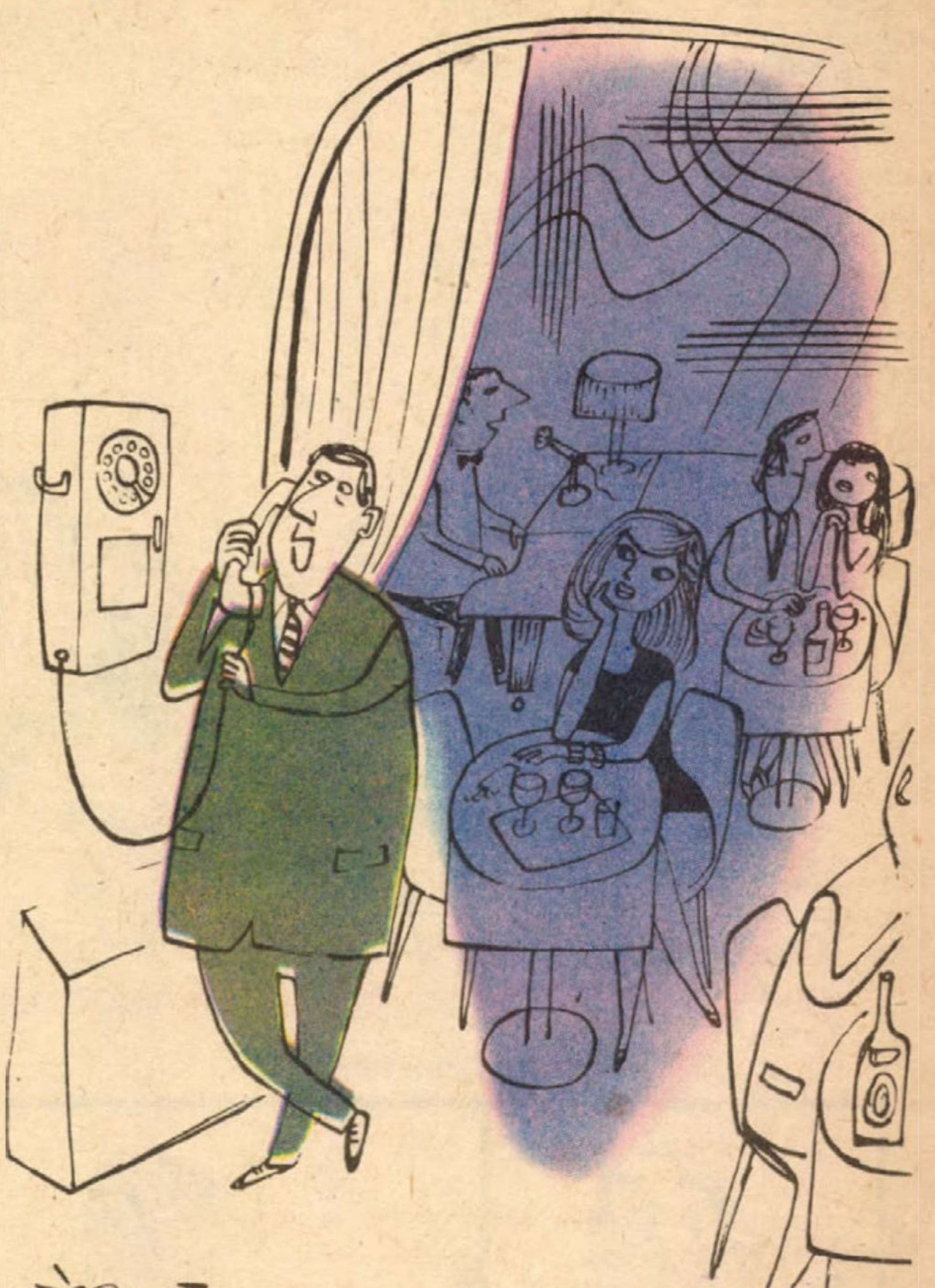

– Ne várj haza, drágám. Bezártak, mert nem volt meg a házi feladatom.

ADATFELVÉTEL

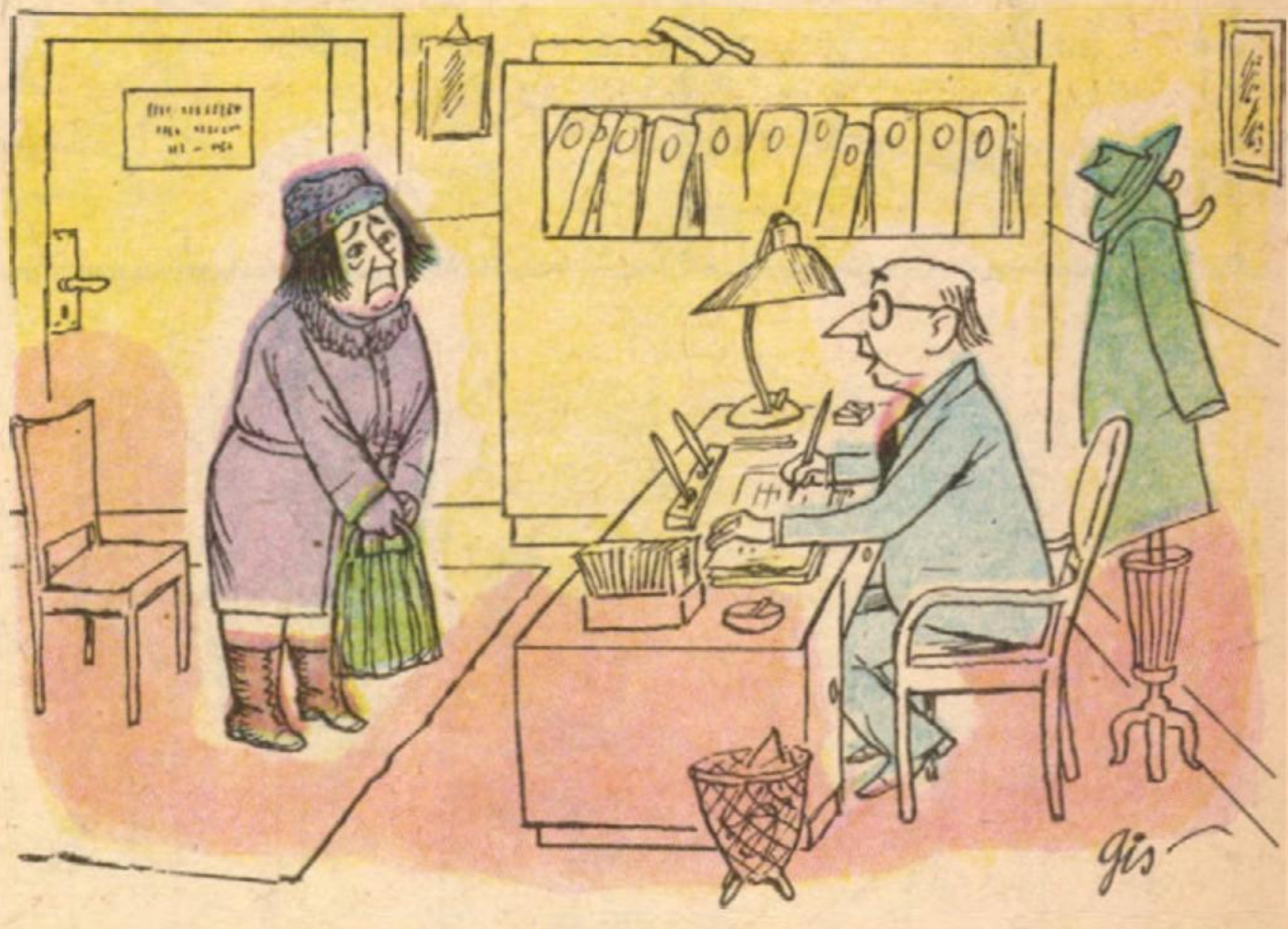

– És mi a foglalkozása, asszonyom?
– Háztartási robotgép . . .

SAJDIK: A JÖVŐ SZÁZAD LAKÁSAIBÓL

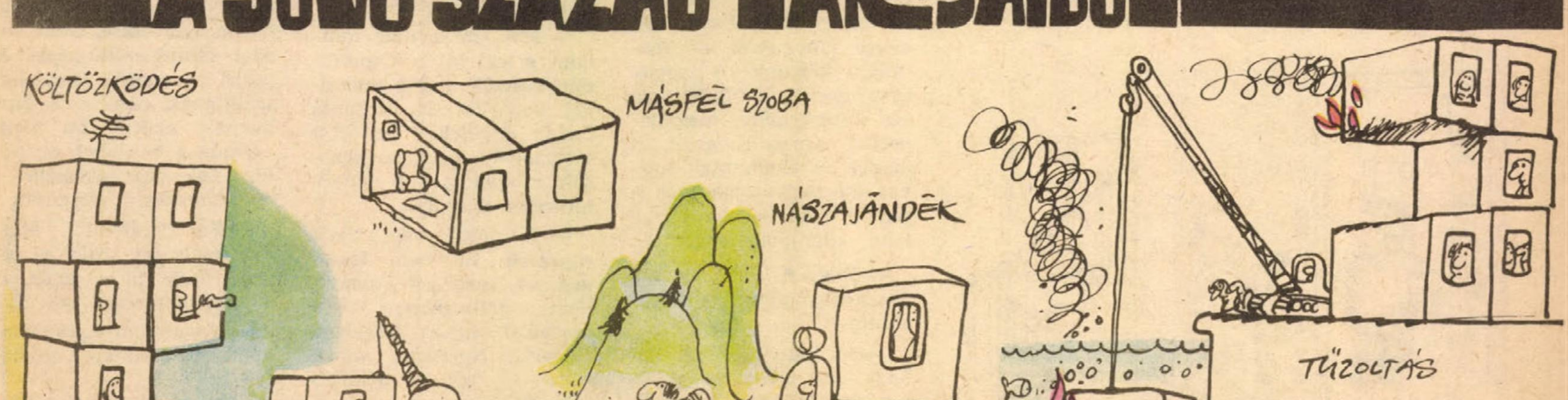

Gyengéd férj

— Giulio — a feleség álmosan nyújtózkodott egyet az ágyban. — Már mégy?

— Tudod, drágám, hogy muszáj elérnem a tíztizenkettest.

— Muszáj elérned. Persze, nektek férfiaknak csak az a fontos, ami a ti dolgotok. Nekem marad a házirobot, a takarítás, a főzés, a bevásárlás. Igazán segíthetnél valamit.

— Szívesen segítenék, édesem, de ha egyszer el kell érnem a tíztizenkettest. Jól tudod, nem késhetek.

— Tudom, mindent tudok. Azt is tudom, hogy te milyen vagy. Nálad a munka az első. De nem hagyhatsz mindent rám.

— Hiszen, ha volna időm. Ha nem volnék kötve ahhoz a nyomorult vonathoz...

— Másik nem is jó? Esetleg egy későbbi?

— Jól tudod, hogy a tíztizenkettes az enyém. A Bóra expressz.

— És most hány óra?

— Nyolc negyvenkettő.

— Akkor legalább szaladj le az üzletbe, hozz fel egy liter tejet a gyereknek.

— Drágám, boldogan megtenném. De látod, egyelőre még borotválkozom. Még ki kell érnem a vonathoz, még jegyet is kell váltanom.

— Mindig találsz valami kifogást. Nem is szeretsz te engem... — nyafogott az asszonyka.

A férj nevetett, azonmód habosan odament az ágyhoz, pajkosan dédelgetni kezdte feleségét, miközben az egész arcát összemázolta fehér kulimásszal.

Az asszony kuncogott:

— Te bolond, nagy gyerek. Ezt szeretem benned, hogy ilyen kedves csacsi vagy. Bezzeg a munkában igazi, komoly felnőtt.

A férj folytatta a borotválkozást.

— Tudod, szívesebben csinálnék mást. De hát valakinek a vonatozást is vállalni kell.

— És az ki más lenne, mint az én kötelességtudó férjecském?! — évődött az asszony. — Hanem annyit megtehetnél, hogy ezt a szatyor szennyest beadnád a puceráјba.

— Most már erre nem lesz időm — mondta a férj —, de délután, ha megjövök a vonattal, majd beadom. Jó lesz úgy?

— Persze, csak ne feledd, hatkor zárnak.

— Hát akkor indulok — mondta a férfi. Gyöngéden megcsókolta a feleségét, felkapta a szatyrot meg a bőr útitáskáját és elindult a pályaudvarra.

Még volt öt perce az indulásig. Keresett egy csöndes fülkét. A bőröndöt meg a szatyrot feltette a csomagtartóba.

Fél óra múlva, amikor a vonat egy kis állomáshoz közeledett, a férfi felállt, a szatyrot levette a hálóból, a bőröndöt otthagyta. A kupéban nem volt senki. Az ajtóból még visszanézett, egy pillantást vetett a bőröndre és amikor a vonat fékezett, leszállt.

Néhány órát tartózkodott az ismeretlen városban, azután a délutáni vonattal hazautazott.

A nagyváros pályaudvarán a rikkancsok már árulták az esti újságot. „Ismeretlen tettesek felrobbantották a Bóra expresszt!"

A férfi előbb az órájára pillantott, azután a szatyorra. — Úristen — kapott a fejéhez —, öt perccel múlt hat óra. Bezárt a pucéráj. Hogy ki fogok kapni az asszonytól!

Novobáczky Sándor

A HÉT HÍREIBŐL

Fülöp György rajzai

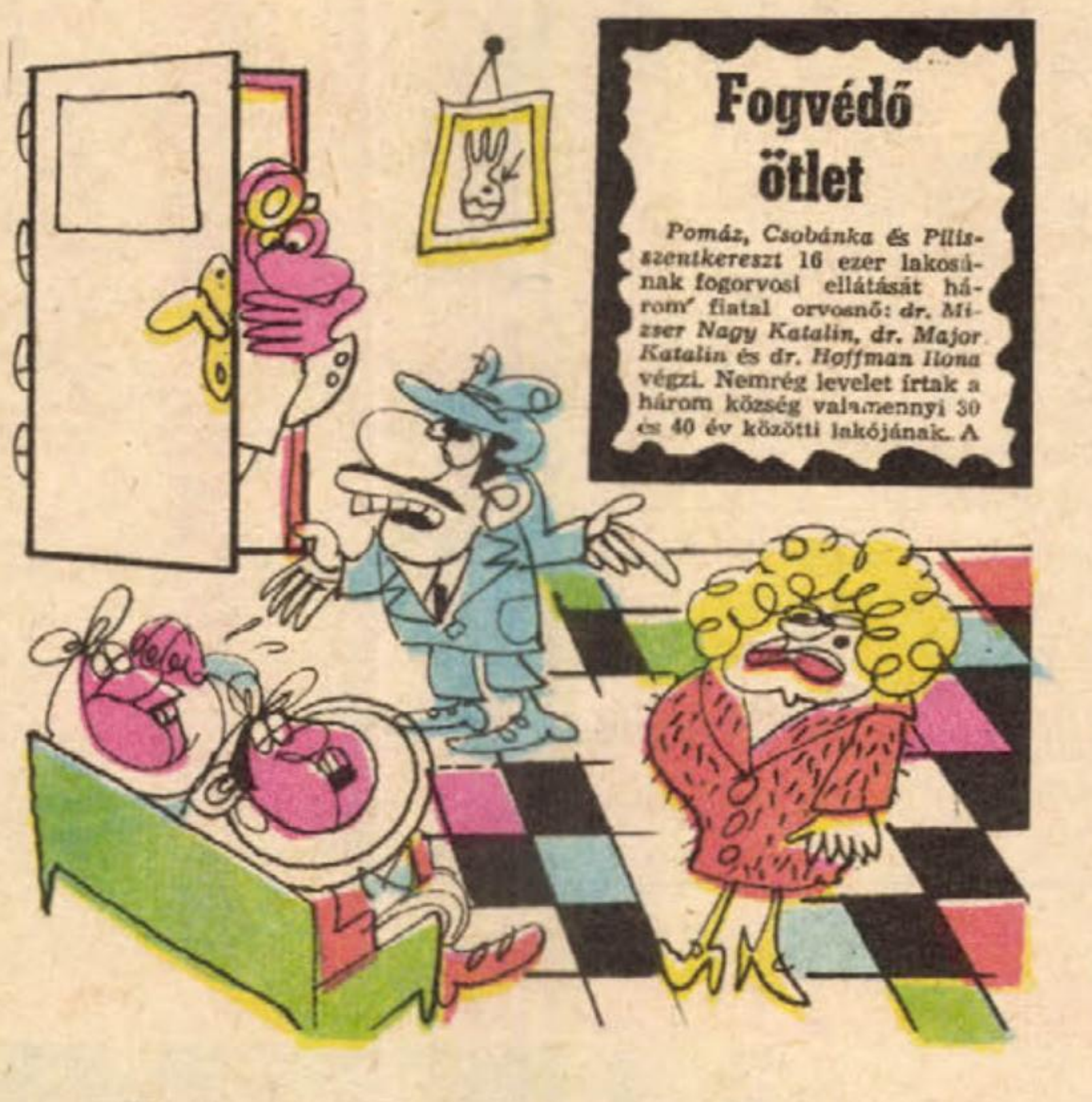

Fogvédő ötlet

Pomáz, Csobánka és Pilisszentkereszt 16 ezer lakosának fogorvosi ellátását három fiatal orvosnő: *dr. Miszer Nagy Katalin, dr. Major Katalin* és *dr. Hoffman Ilona* végzi. Nemrég levelet írtak a három község valamennyi 30 és 40 év közötti lakójának. A

– Segítsen, drága doktor úr! A feleségemnek egy nercbundára fáj a foga.

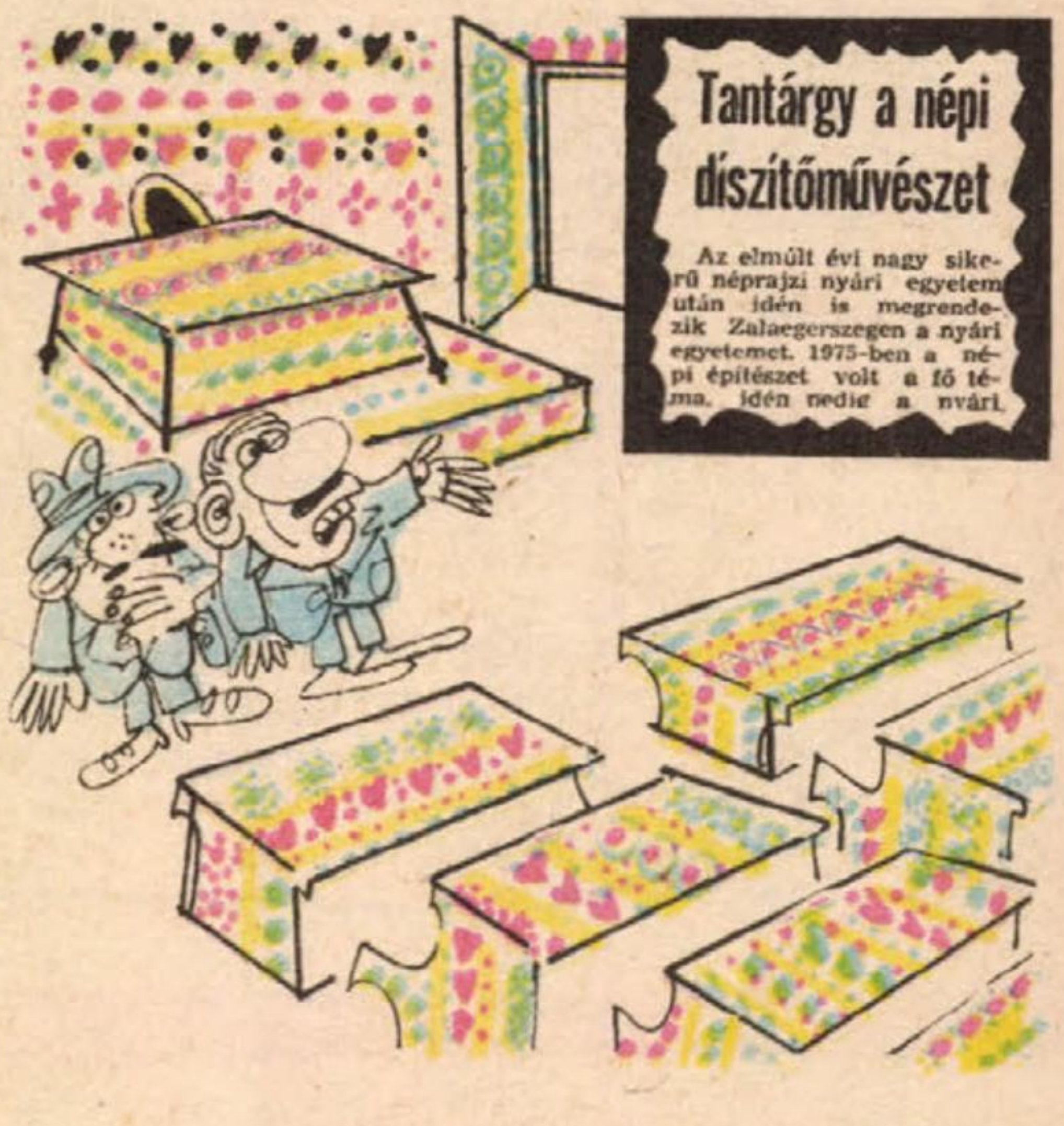

Tantárgy a népi díszítőművészet

Az elmúlt évi nagy sikerű néprajzi nyári egyetem után idén is megrendezik Zalaegerszegen a nyári egyetemet. 1975-ben a népi építészet volt a fő téma, idén pedig a nyári

– Úgy látszik, dolgozatírás volt.

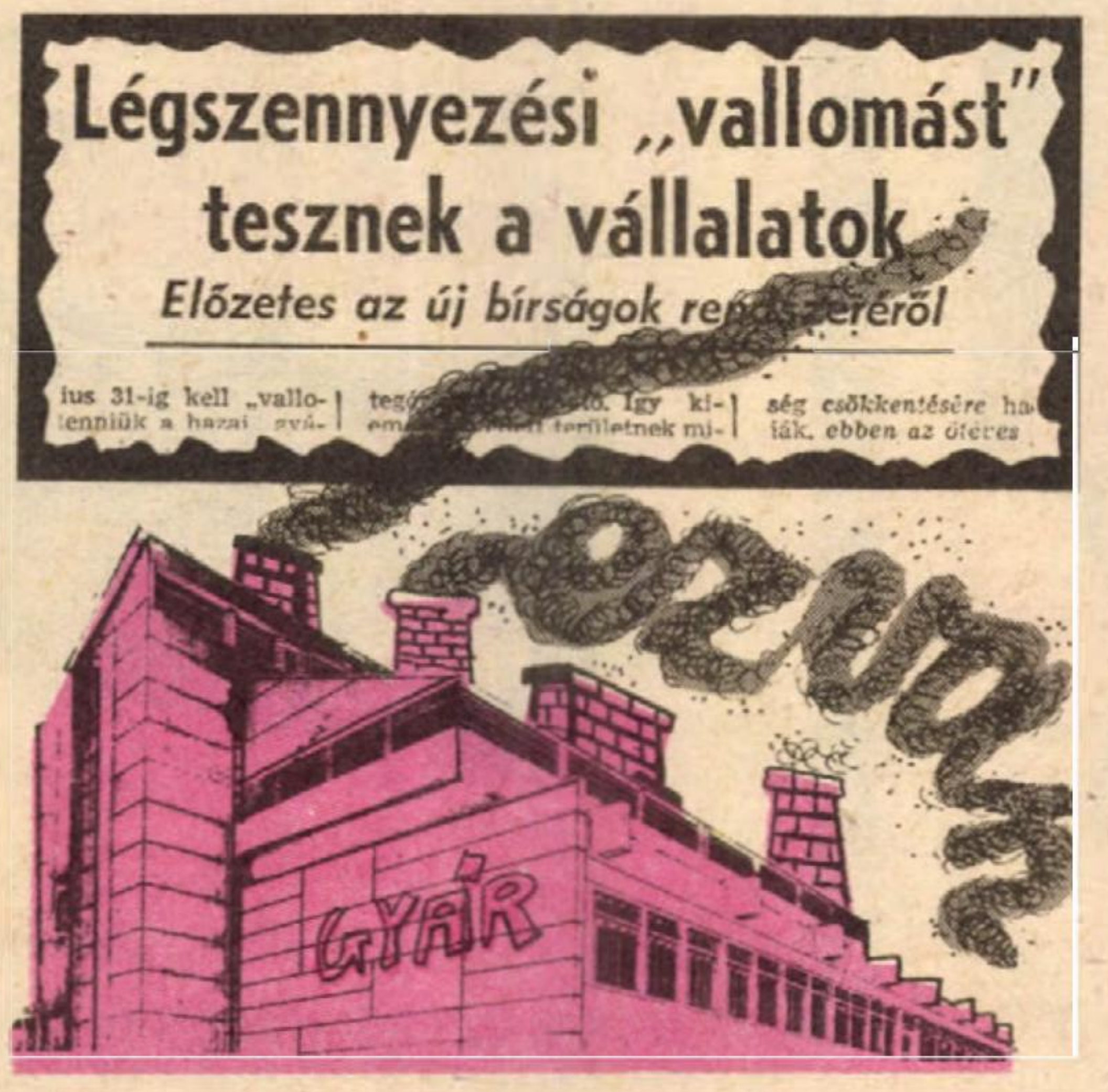

Légszennyezési „vallomást" tesznek a vállalatok

Előzetes az új bírságok rendszeréről

ius 31-ig kell „vallo- lenniük a hazai gyá- | tegó... Így ki- ... területnek mi- | ség csökkentésére ha- lák, ebben az ötéres

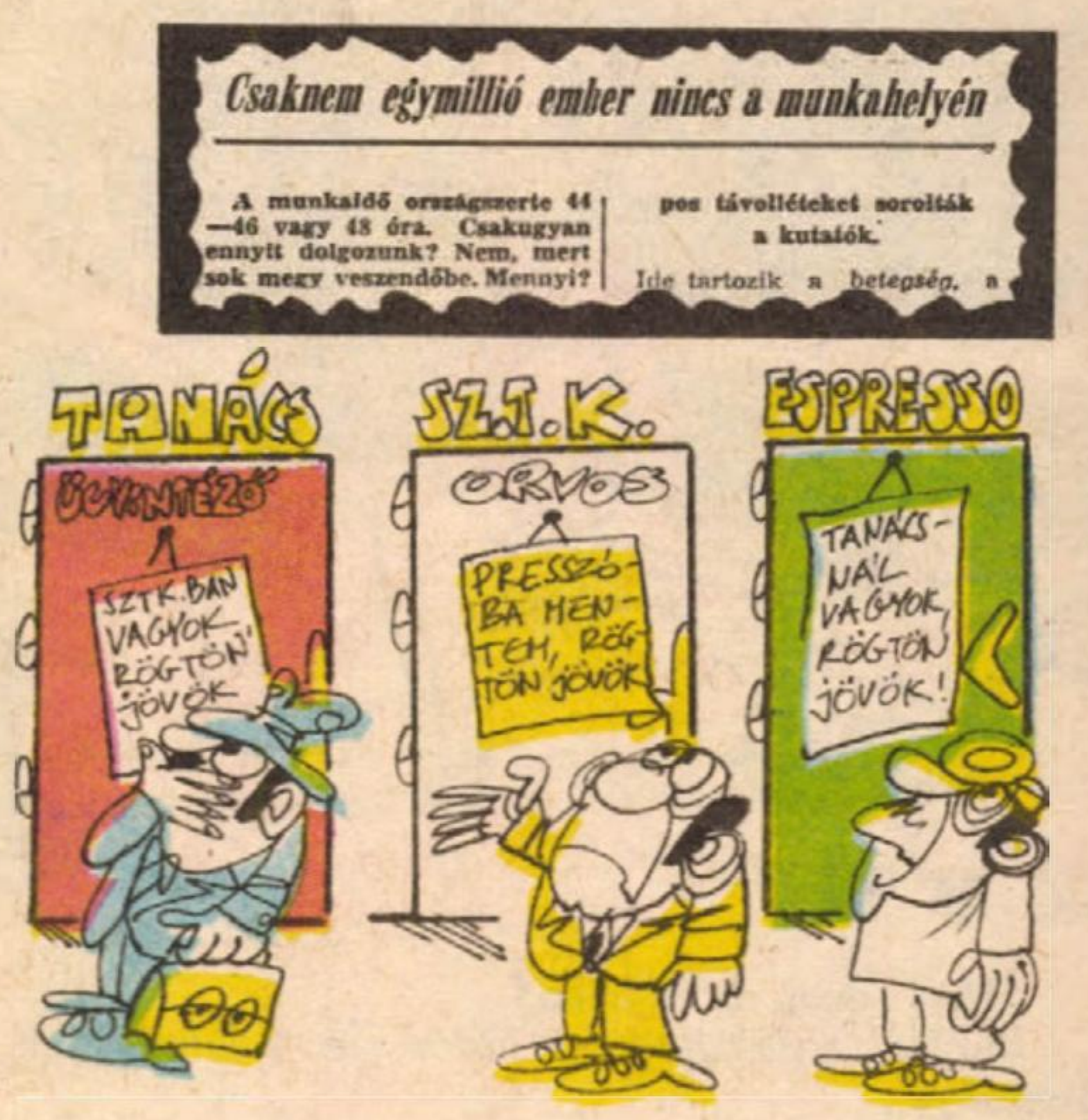

Csaknem egymillió ember nincs a munkahelyén

A munkaidő országszerte 44—46 vagy 48 óra. Csakugyan ennyit dolgozunk? Nem, mert sok megy veszendőbe. Mennyi? | pos távolléteket sorolták a kutatók.

Ide tartozik a *betegség*, a

TANÁCS
ÜGYINTÉZŐ
SZTK-BAN VAGYOK RÖGTÖN JÖVÖK
SZ.T.K.
ORVOS
PRESSZÓBA MENTEM, RÖGTÖN JÖVÖK
ESPRESSO
TANÁCSNÁL VAGYOK, RÖGTÖN JÖVÖK!

KÉPZETTÁRSÍTÁS

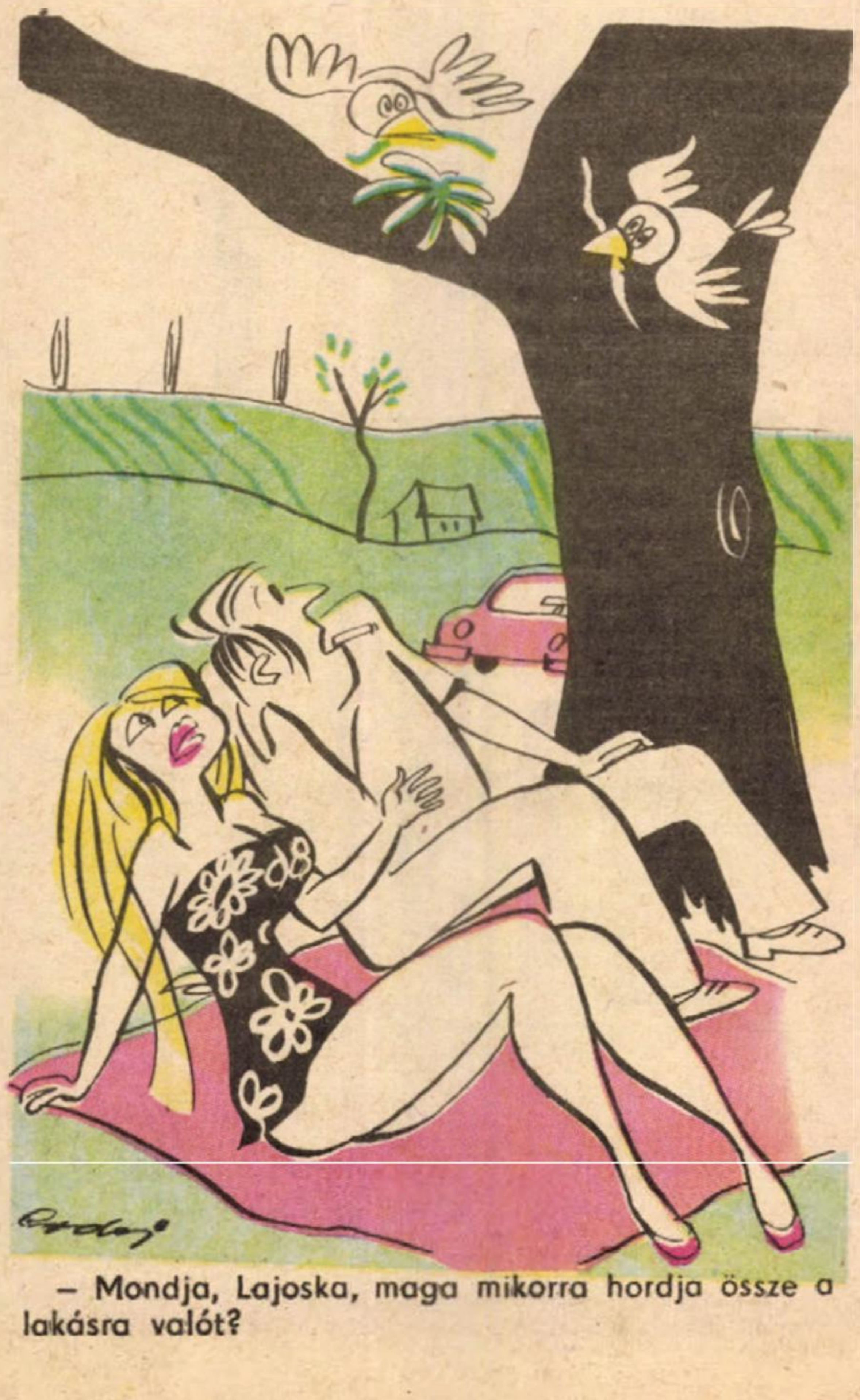

– Mondja, Lajoska, maga mikorra hordja össze a lakásra valót?

KISDOLOG

Suzanne Hampshire, ötesztendős vízibébi, fejest ugrott a slaithwaitei versenyuszoda medencéjébe és bátor tempókkal nekivágott a távnak. Háromezerkétszáz métert, vagyis 128 hosszt kellett úsznia, hogy elnyerje az Edzők Szövetségének távúszójelvényét.

Úgy félúton aztán hirtelen eszébe jutott valami. Nem nagy dolog. Sőt. Egészen kicsi kisdolog. És minthogy Suzanne Hampshire jólnevelt gyermek volt, azonmód kimászott a medencéből és felkereste az ilyen kicsiny dolgok lebonyolítására kijelölt helyiséget. Egy perc múlva vissza is tért, megkönnyebbült lélekkel folytatta két és félórás vízimaratonját.

Amikor a célba ért, mindenki megéljenezte. A Szövetség képviselőjének kivételével. Mert ő kijelentette, hogy a szabályok szerint a távot egyfolytában kell végigúszni és jóllehet Suzanne nemes megfontolásoktól vezérelve hagyta el a medencét, a jelvényt mégsem kaphatja meg. Suzanne, becsületére váljék, nem bőgött.

— Legközelebb újra próbálkozom — mondta. — De akkor majd fütyülök nektek kimászni.

LUXUSALBÉRLET KIADÓ

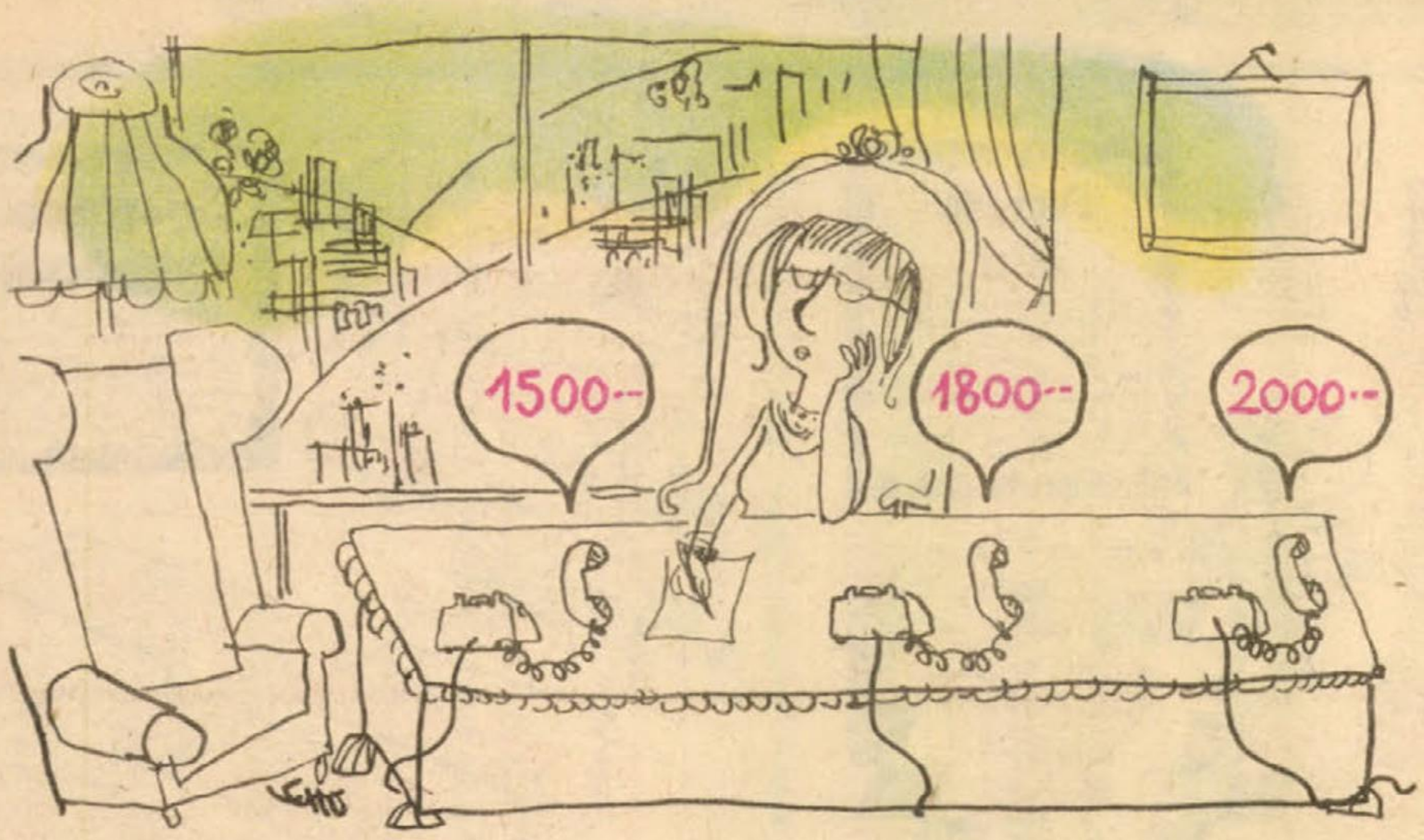
1500.--
1800.--
2000.--

ÓVINTÉZKEDÉS

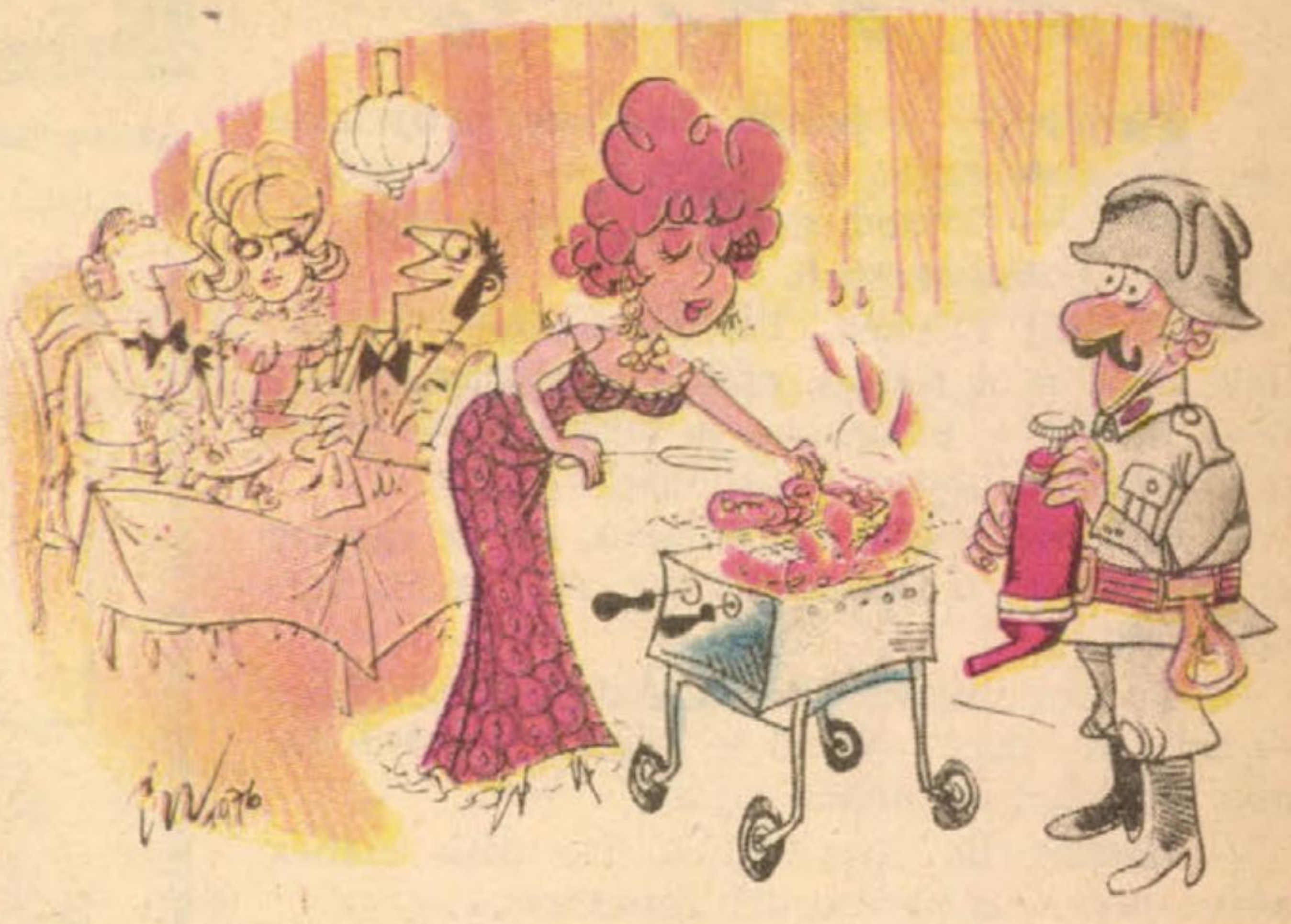

– A feleségem először készít lángoló palacsintát.

DÖRZSÖLT SRÁC

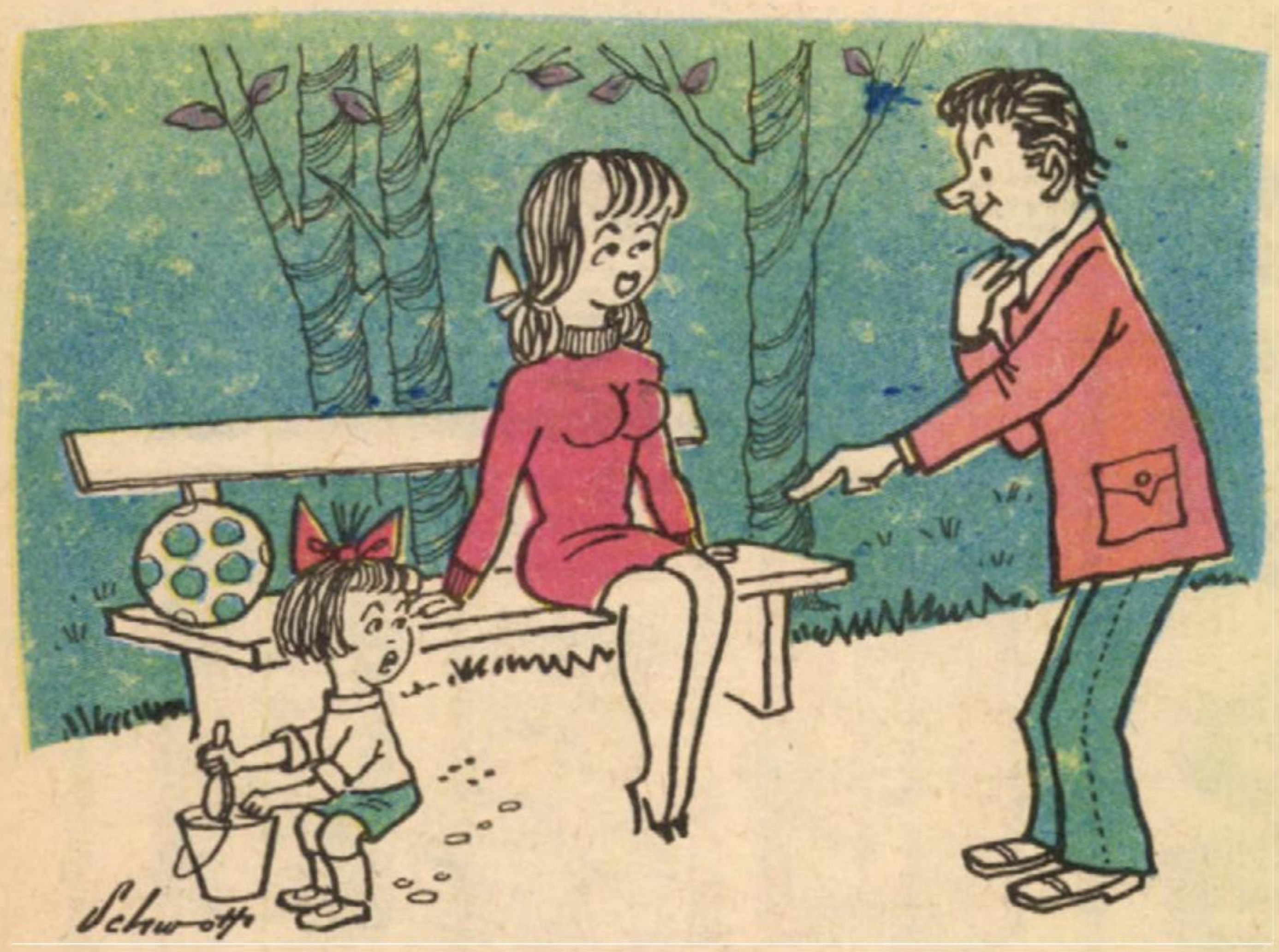

– Hány éves a kicsike?
– Hiába érdeklődik a bácsi, a nővéremnek már van vőlegénye . . .

KÉP A JÖVŐBŐL

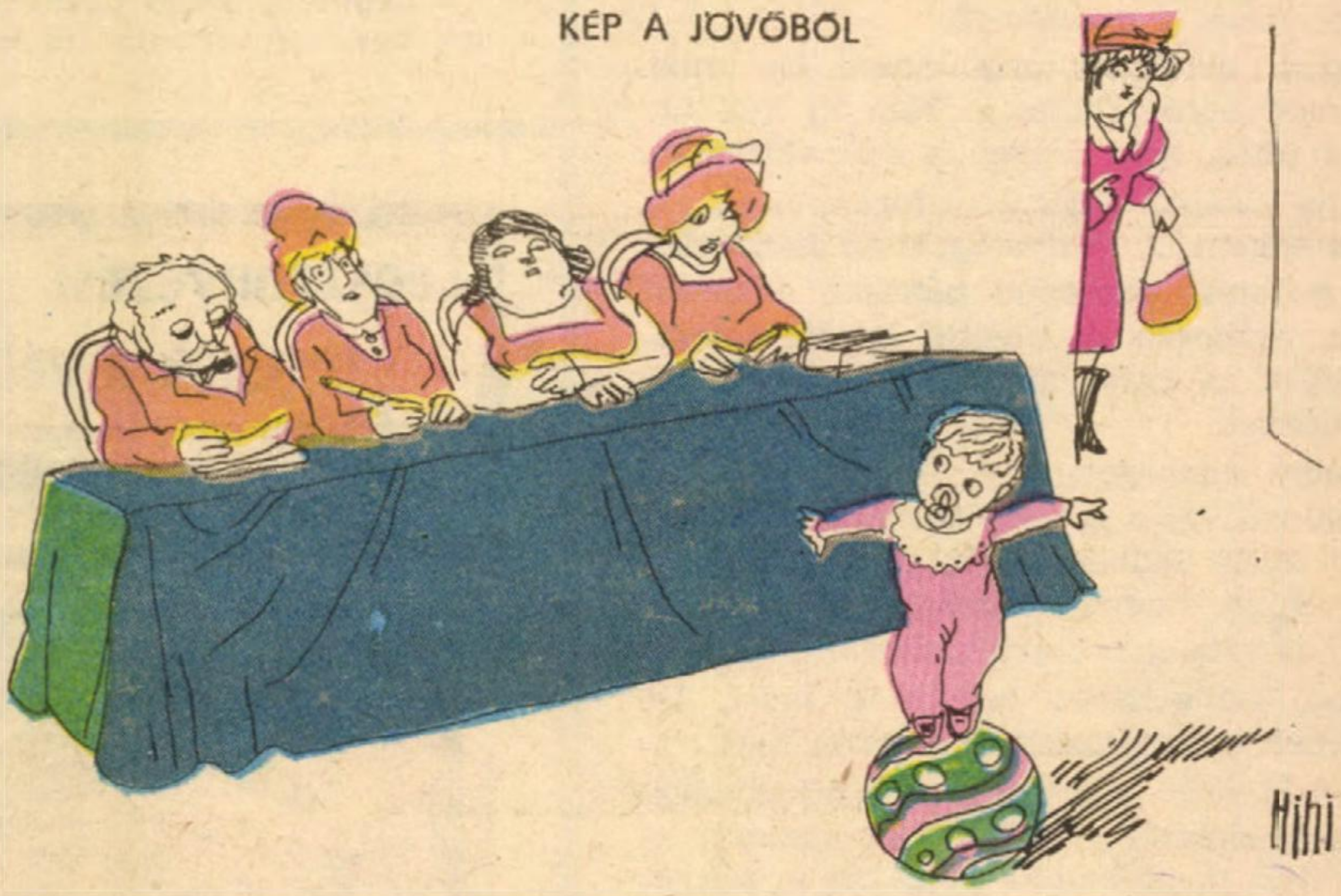

Felvételi vizsga az óvodában.

MŰVÉSZI ÉLMÉNY

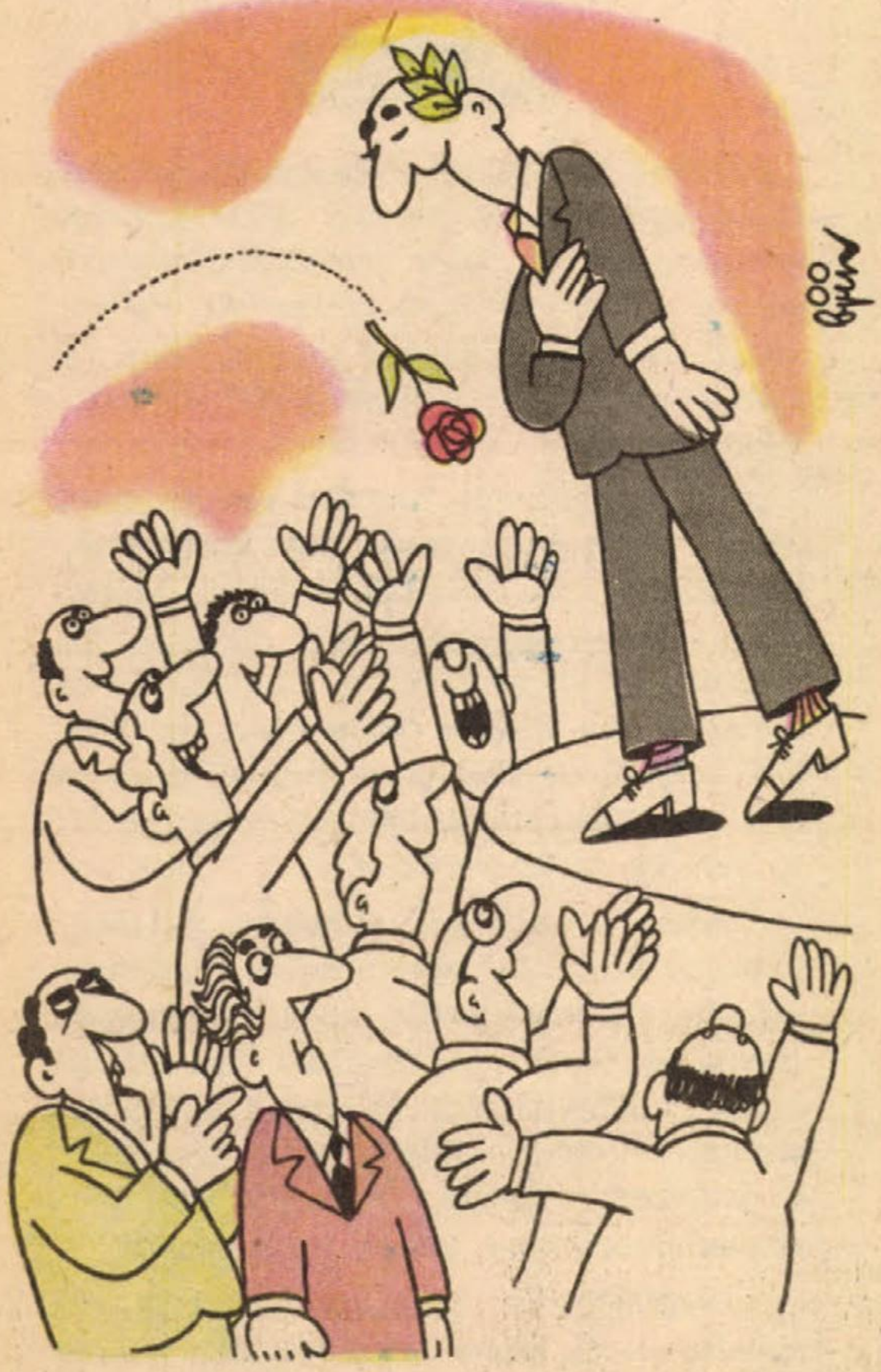

– Figyeled? Felemás a zoknija!

MAGNÓBOLOND FUTÓ

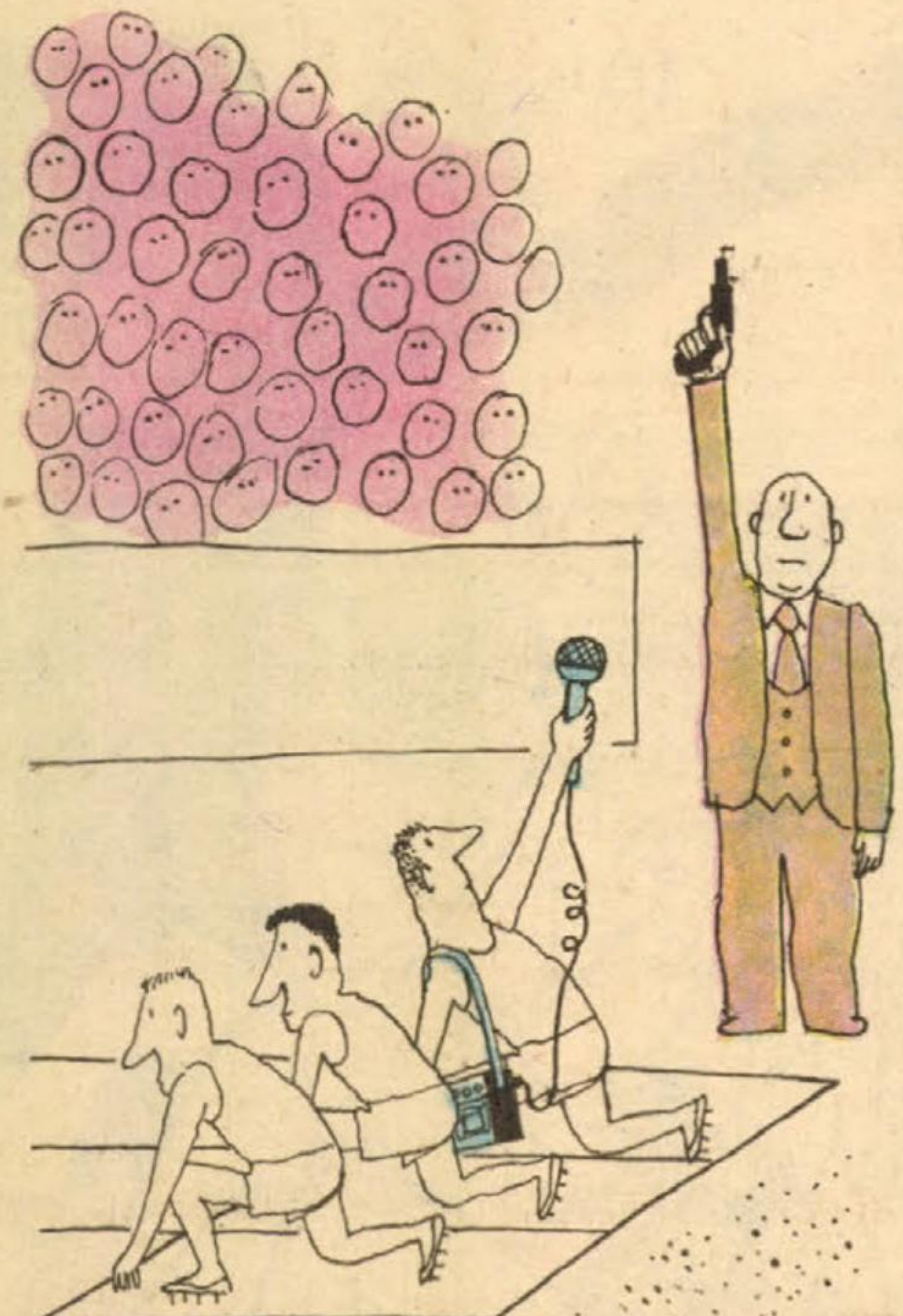

HIRDETÉS

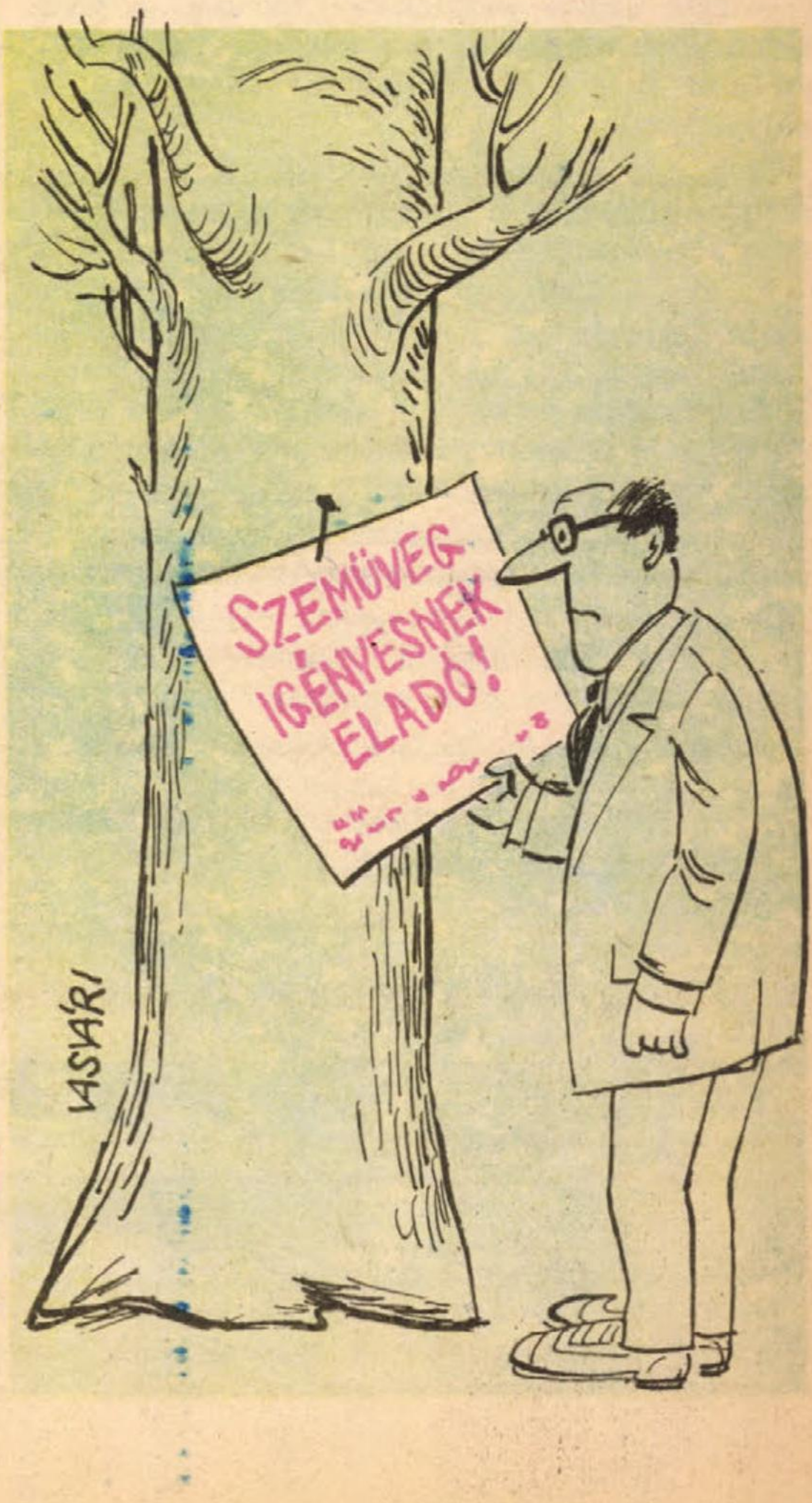
SZEMÜVEG IGÉNYESNEK ELADÓ!

NYERESÉGRÉSZESEDÉSI BORÍTÉKOK

Dallos Jenő rajzai

A TAKARÉKOSSÁG JEGYÉBEN

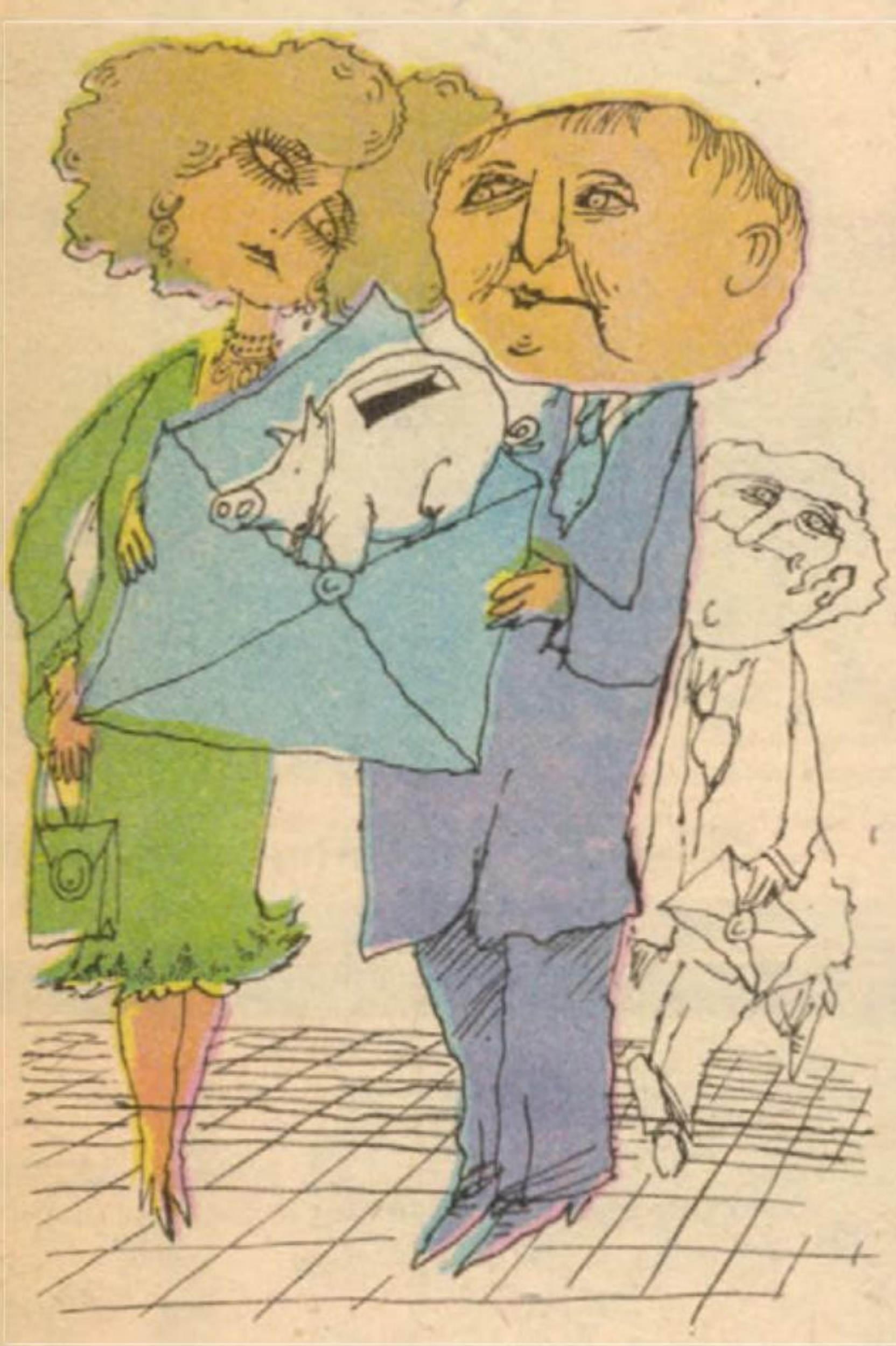

AZ IGAZGATÓ ÁLTAL KITÖLTÖTT LOTTÓ

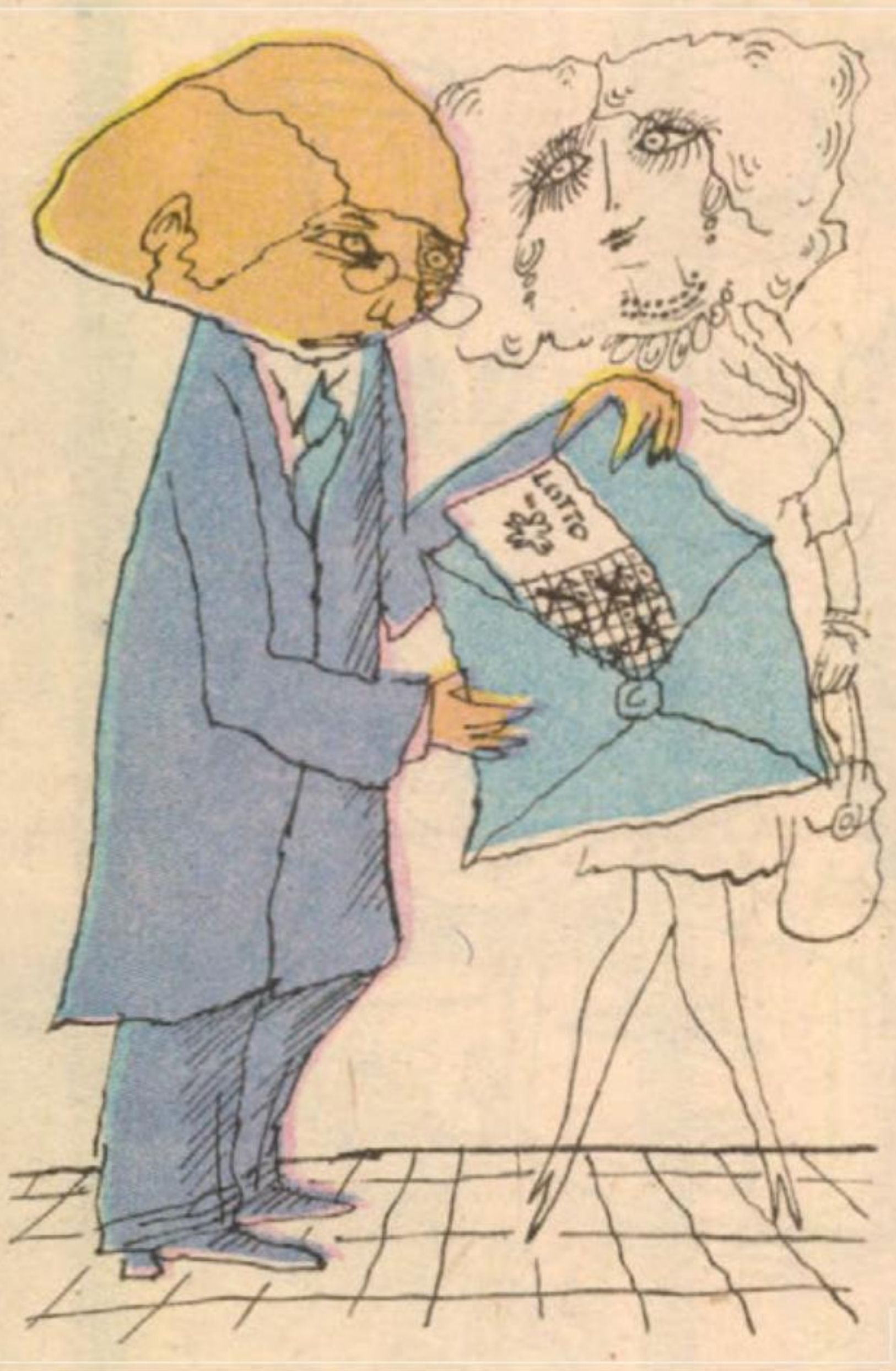

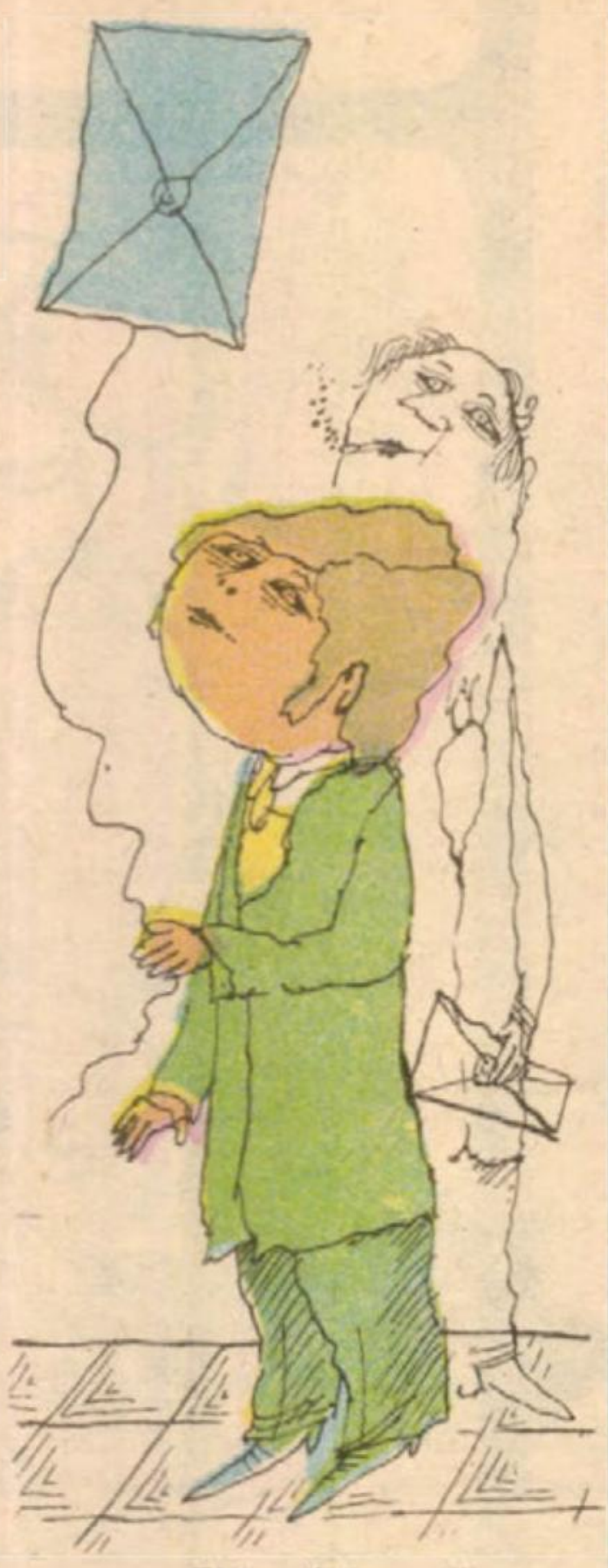

– Elég könnyű . . .

ÜLDÖZÉSI MÁNIA

Tessék mondani, beteg vagyok-e, vagy sem? Az idegeim mondták-e fel a szolgálatot, amikor úgy érzem, hogy a rádió ugrat engem, hogy szándékosan az őrületbe akar kergetni, vagy mással is ugyanezt teszi, amit velem?... Tessék engem meghallgatni, hogy mi történik énvelem!

Szeretek zenét hallgatni a rádióból, miközben dolgozom, írok vagy spekulálok. Másoknak is volt hobbijuk: a híres Schiller versírás közben rothadt almát szagolgatott, a mi Kosztolányink étert szippantott egy kis üvegecskéből, ahogy más ember rágyújt egy cigarettára. Én zene mellett szeretek dolgozni. Az íróasztalomtól a rádió négy lépésre van, útközben áll még egy támlás fotel. Mostan pontosan elmondom, hogy mi történik velem nap mint nap.

Leülök az íróasztalhoz, de előbb kinyitom a rádiót. Gyönyörű zene szól az egyes műsoron, három hárfa és mélyhegedűk, mély boldogság tölt el, hárfa és mélyhegedű mellett szeretek legeslegjobban dolgozni!

Négy lépést teszek az íróasztalig, leülök és kicsavarom a töltőtollamat. Ebben a pillanatban a zene elúszik a rádióm hangszórójából, és egy érces férfihang szólal meg, azt mondja:

„A szenvedélyes zöldségnemesítő élete így telt a Nagy-Alföld és a Kisalföld között. Több mint százezer paprikapalánta és dughagyma őrzi keze nyomát a nagybirtokok...”

Ennél a szónál érkezem vissza, íróasztalomtól a rádiókészülékemhez, és megkeresem a második adót.

Barokk muzsikára érkezem a második adóra, pufók angyalok trombitálnak, égi hangzás tölti be szobámat. Visszaindulok az íróasztalomhoz.

Amikor a támlásszék mellett megyek el, a kis angyalok koncertje megszakad, és egy női hang közli:

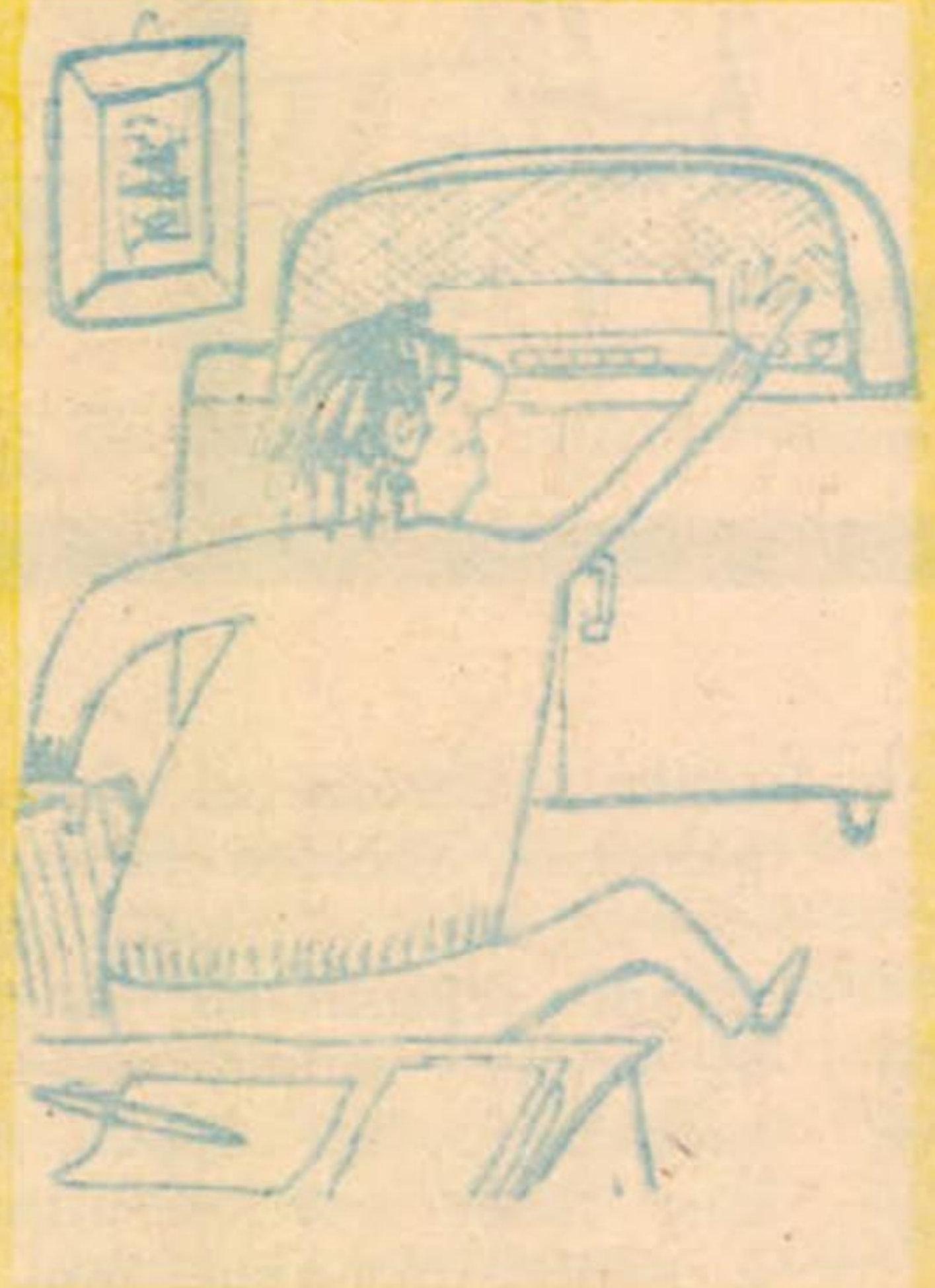

„Mindenféle hangszer, nagy választékban, a TRIÁL szaküzleteiben kapható, a város minden pontján.”

Majd sorolni kezdi a város pontjait, de közben átforgatom a rádióm gombját a harmadik állomásra. Beethoven Holdfény-szonátáját játssza valaki, csodálatosan, a zongorafény betölti szobámat. A töltőtollam már ki van csavarva, mappámból kéziratpapírt teszek magam elé, és rémülten észlelem, hogy a zene lehalkul... helyette egy leányhang szólal meg, azt suttogja:

„Konrád, maga szépen zongorázik. Sajnos, a papámnak nincsen érzéke a szépségek iránt. De nagyszerű kereskedő, ne nézze őt le, Konrád.”

„De lenézem!” — kiáltja Konrád, hogy a hangszóró megreszket bele.

Két ugrással elérem a készüléket és megforgatom a gombját. A gyönyörűségtől szinte eszemet vesztem: egy pásztorsíp szól az első műsorban, hajnal ébred, faunok kergetőznek nimfákkal, micsoda zene!...

Visszatántorgok íróasztalomhoz, éppen ülnék le, de erre az én rádióm már híreket mond, német nyelven.

— Hagyod abba! — ordítok rá a rádiómra, és felkapom a kezem ügyében álló nehéz, bronz hamutartót, megcélozom a hangszórót, mire az meghunyászkodva elhalkul és halkan, alázatosan egy szimfonikus költeményt kezd játszani. Visszateszem a hamutartót a helyére, mire egy gyermekhang élesen így kiált felém a készülékből:

„Az óvodások műsora következik!”

Reszketve várom azt az időt, midőn a tévé is több csatornán fog, reggeltől estig műsort sugározni. Mert a tévémmel nincs ennyi baj: igaz, hogy a tévémben is beszélnek csak, műsorkezdéstől műsorzárásig, de legalább nem rohangálok miatta, mert este nyolc előtt nincsen hová átkapcsolni.

Somogyi Pál

SIKERÉLMÉNY

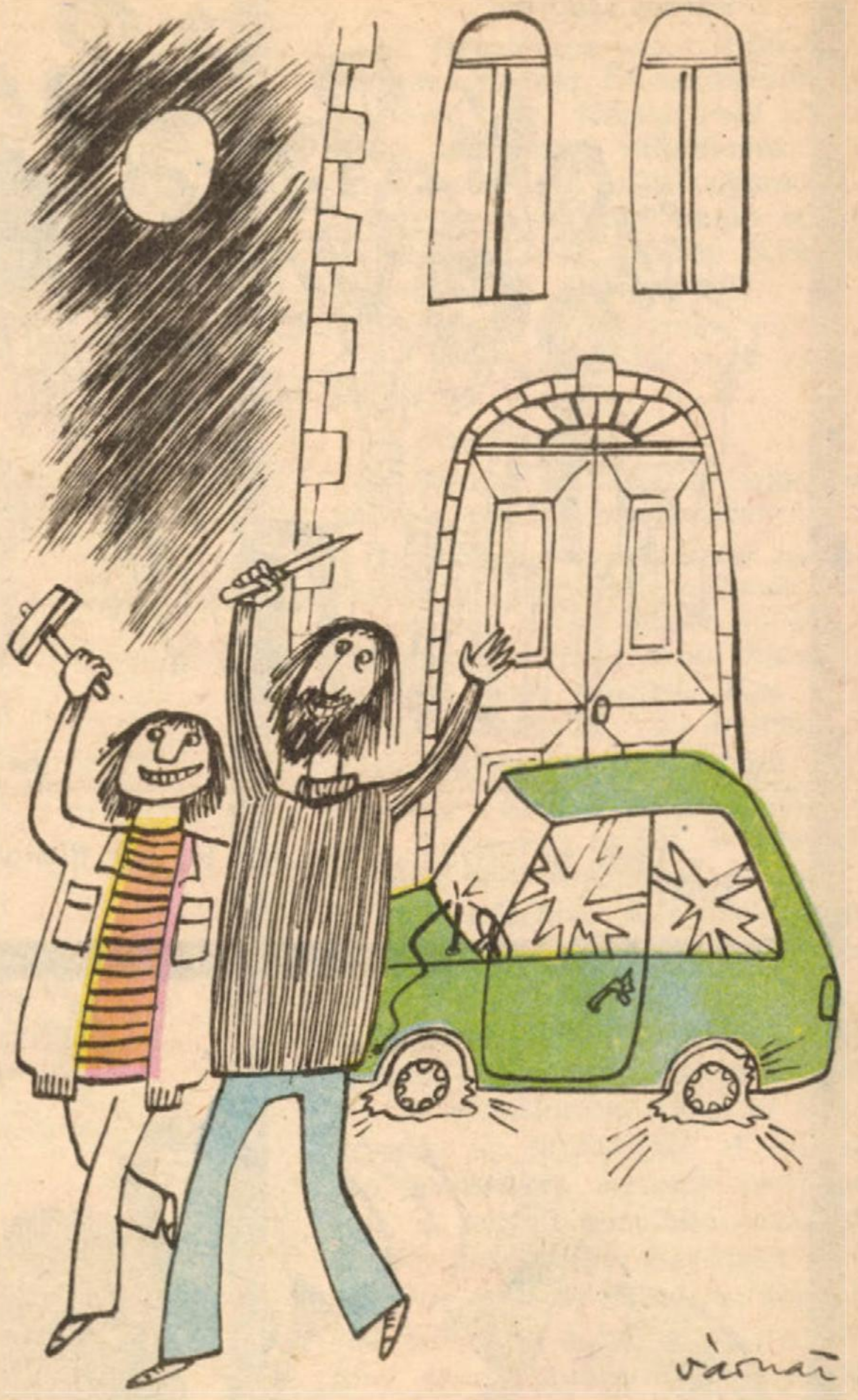

GYANAKVÓ FELESÉG

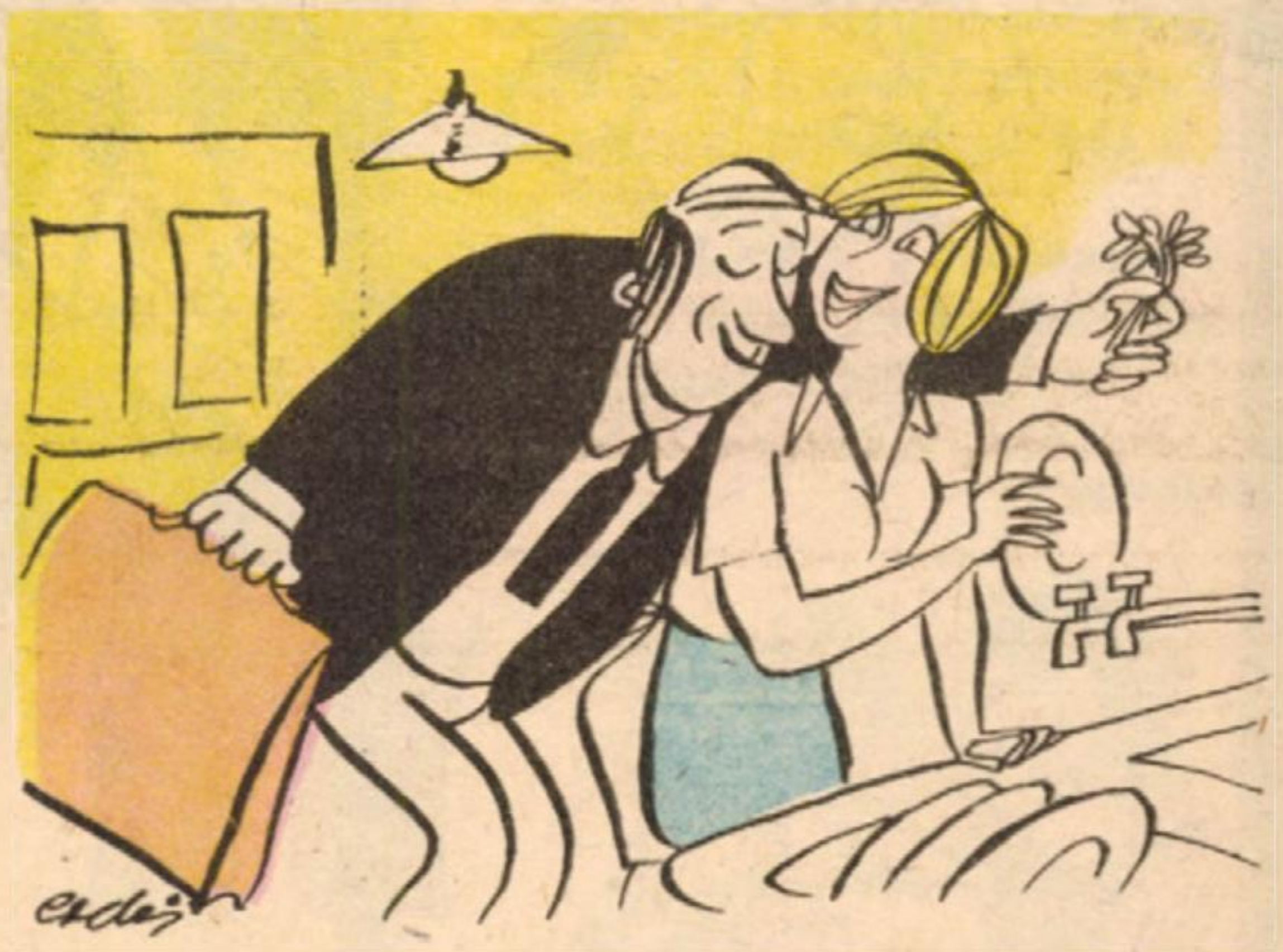

– Na, ki vele, kivel csaltál meg?

JUJJ!

A Sunday Express heti viccpályázatának nyertese . . .

– Hogy hívják azt a tűzoltót, aki a sisakja alatt még füldugót is használ?

– Teljesen mindegy, úgysem hallja.

Tessék elképzelni milyenek lehettek, amelyek nem nyertek . . .

A SZEMTELENSÉG TETEJE

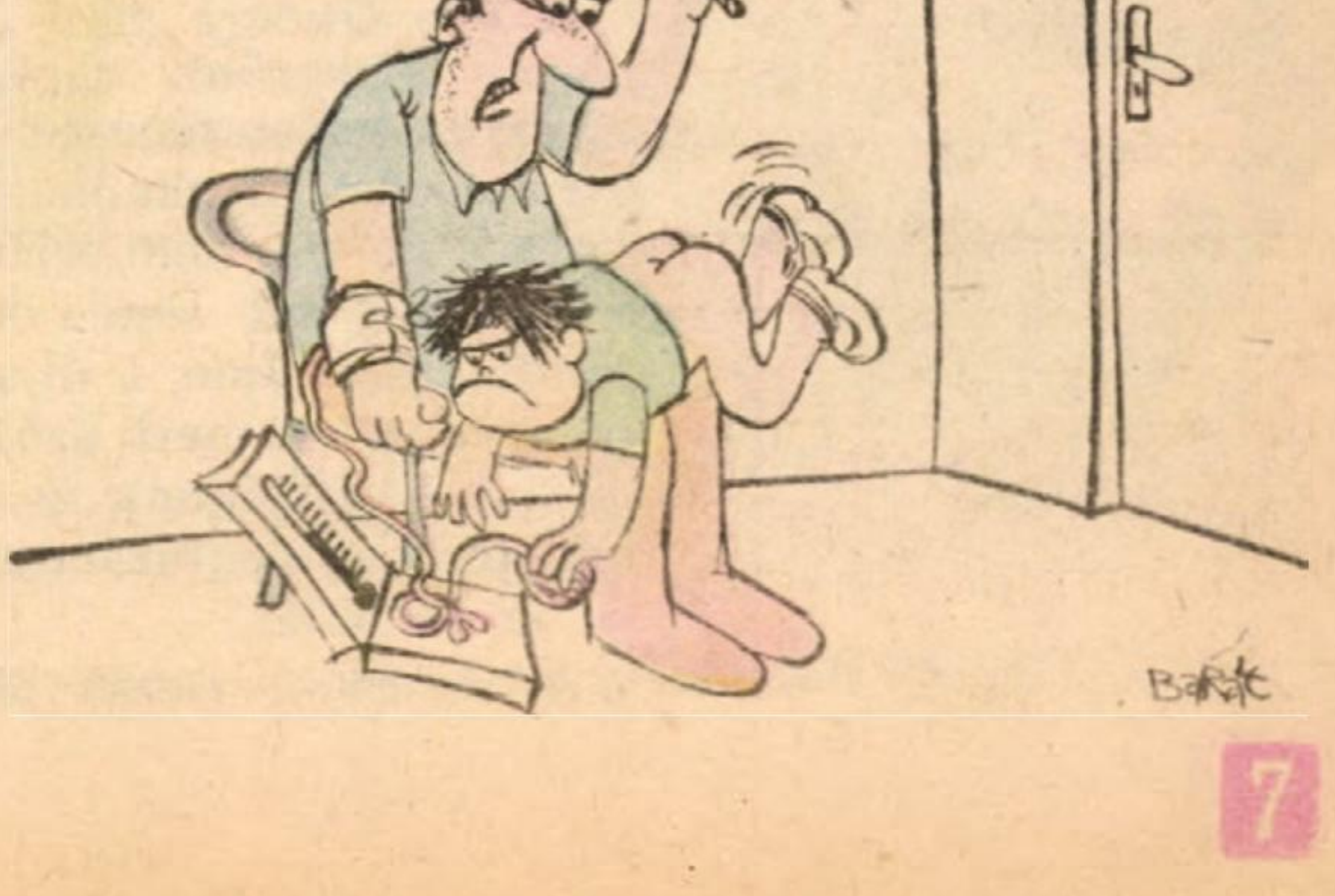

Megkérdeztük rajzolóinkat: MIT KÉRDEZNÉNEK A KULTURÁLIS MINISZTERTŐL?

Várnai György:

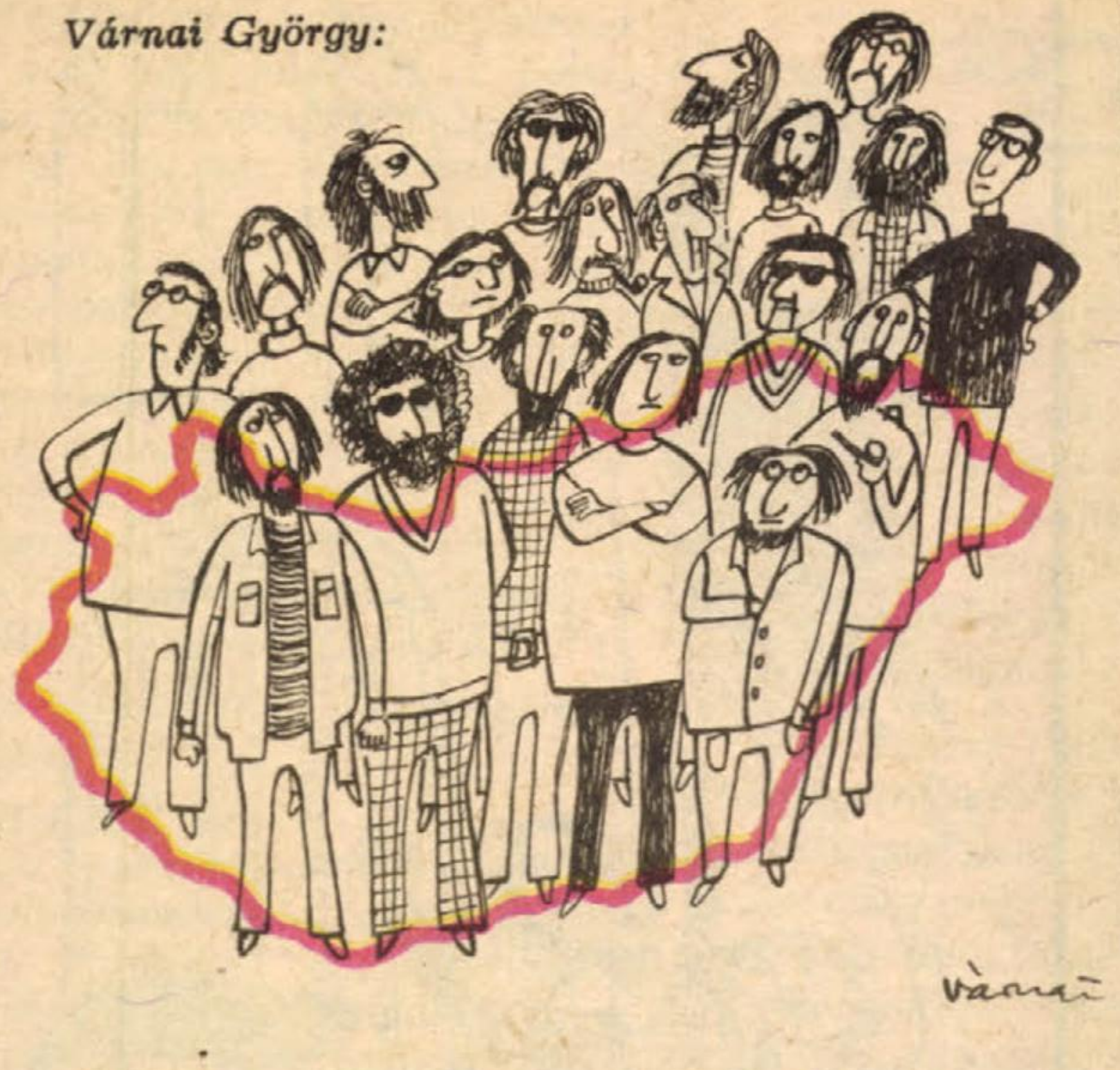

– Ilyen kis országhoz nincsen túl sok filmrendezőnk?

Erdei Sándor:

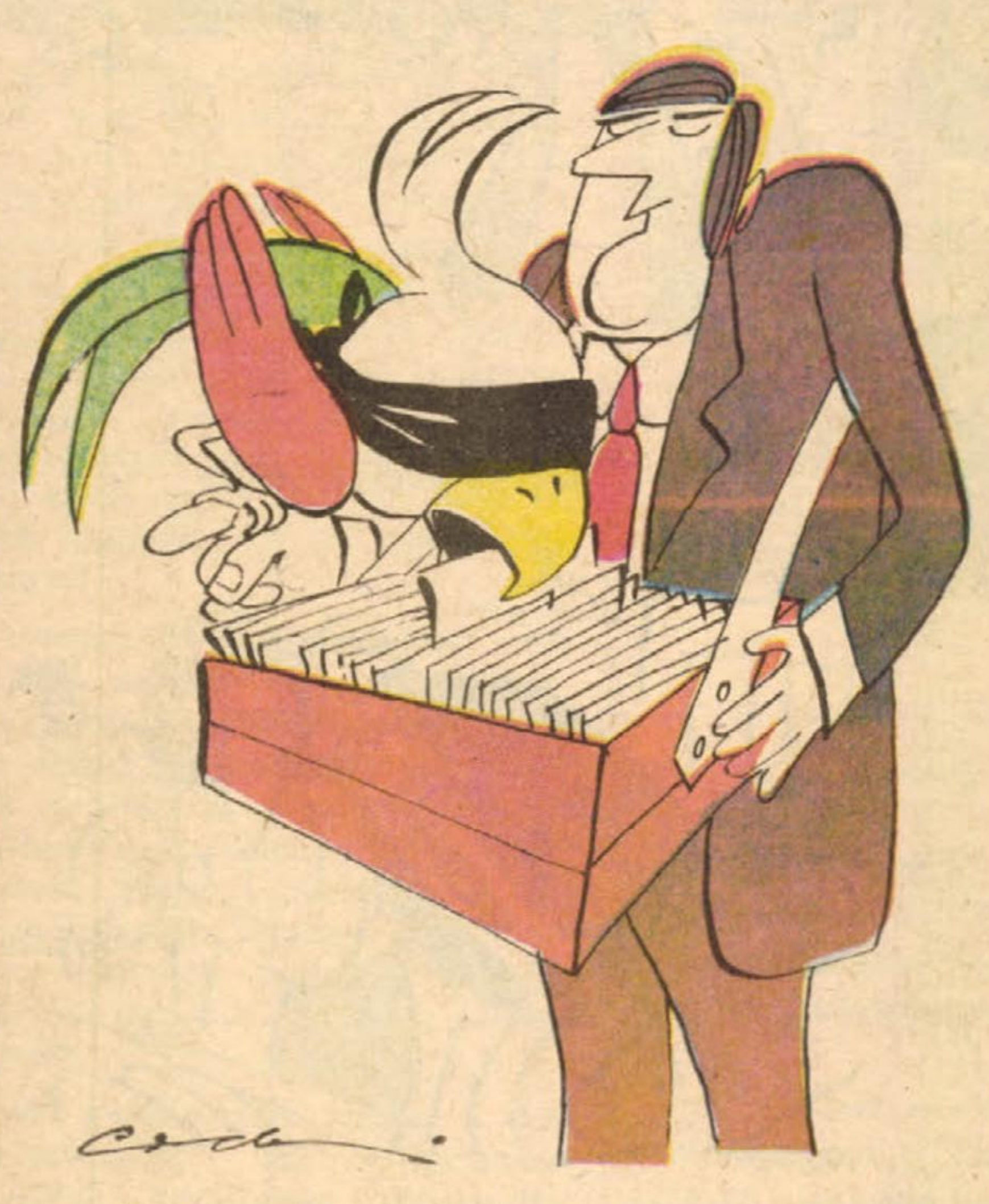

– Hogyan születnek az „ügyeletes zsenik"?

Sajdik Ferenc:

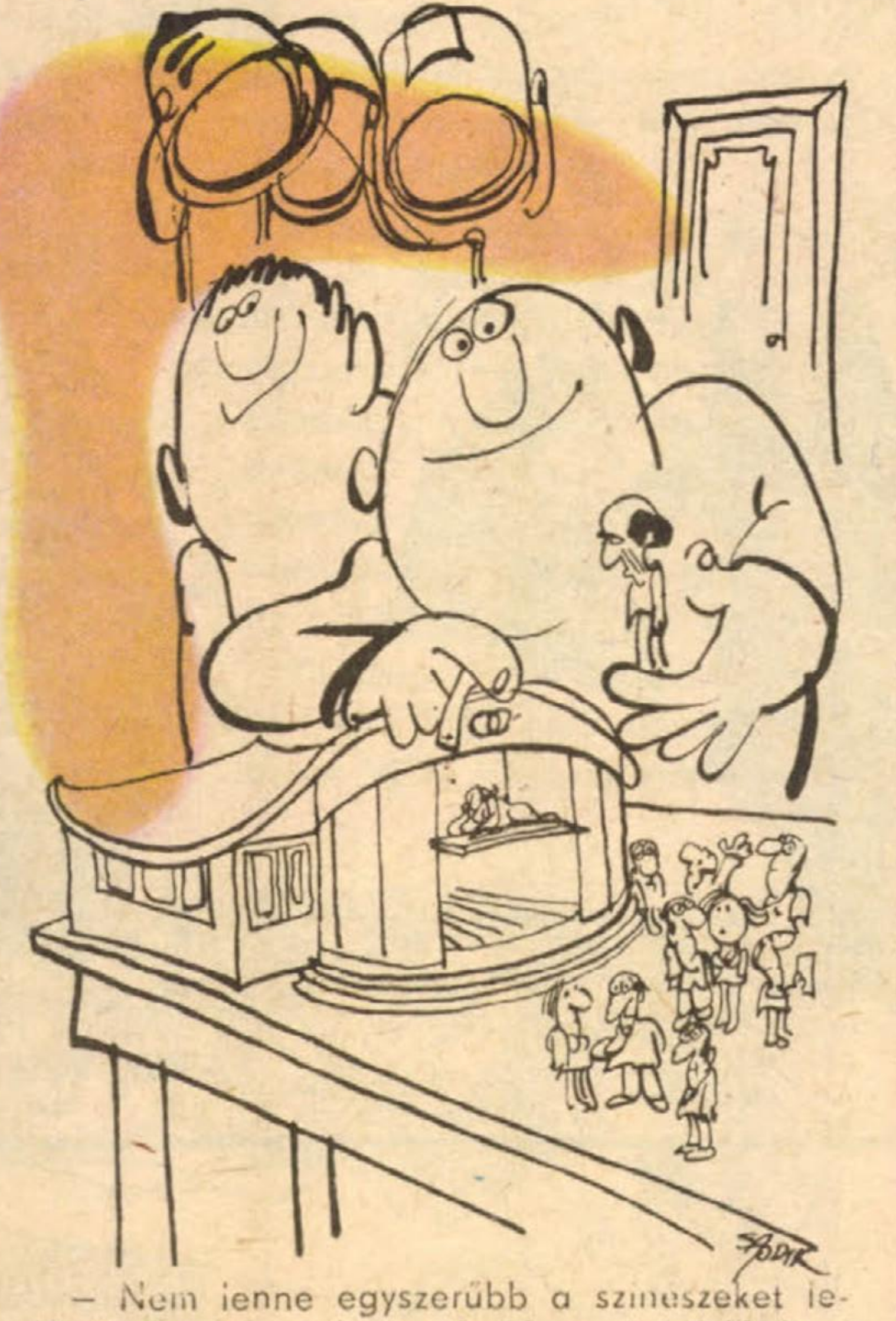

– Nem lenne egyszerűbb a színészeket lekicsinyíteni a makett méretére, mint felépíteni az új Nemzeti Színházat?

Vasvári Anna:

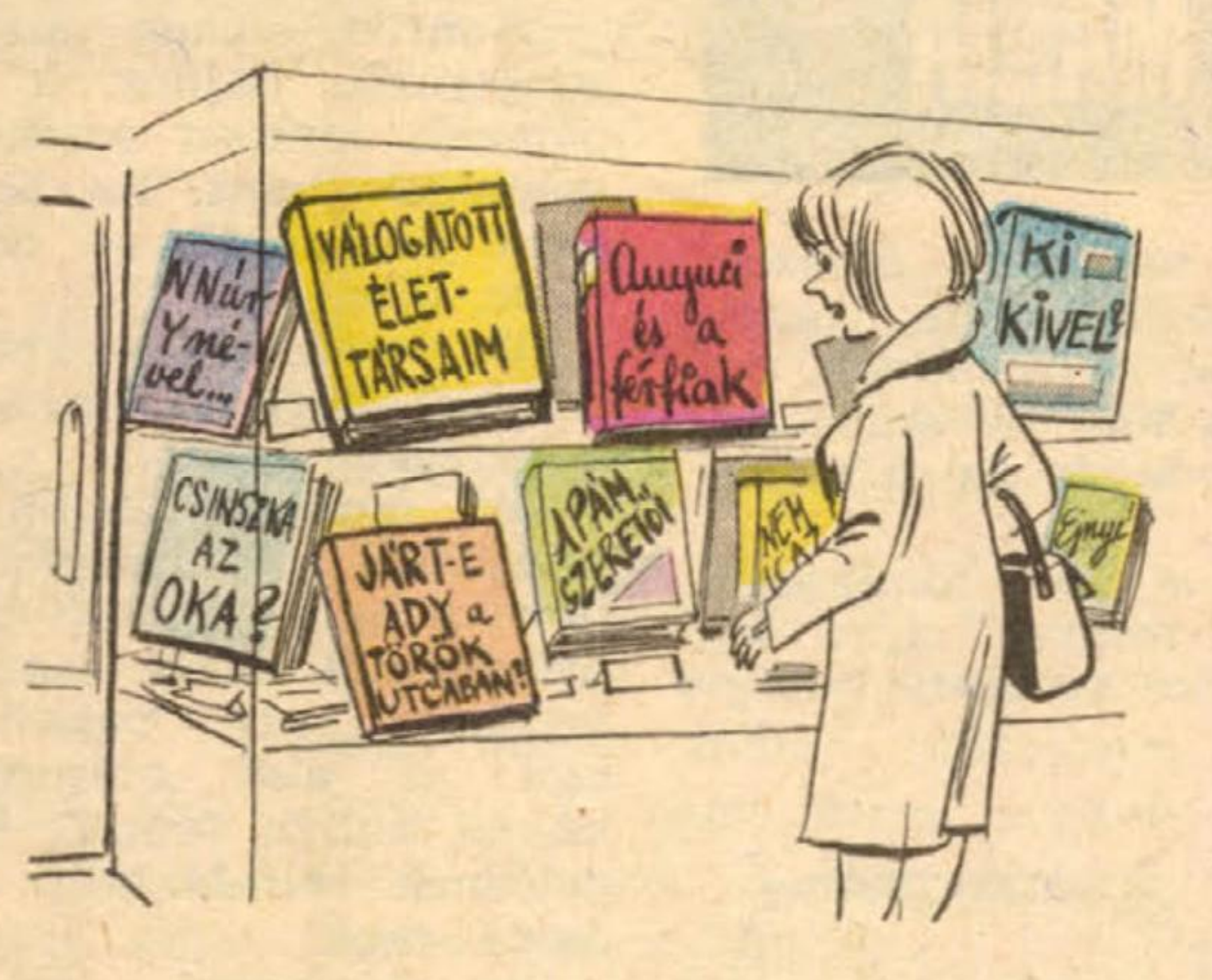
VÁLOGATOTT ÉLET-TÁRSAIM
Anyuci és a férfiak
KI KIVEL?
CSINSZKA AZ OKA?
JÁRT-E ADY a TÖRÖK UTCÁBAN?
APÁM SZERETŐI

– Ez is az irodalmi pezsgés jele?

Brenner György:

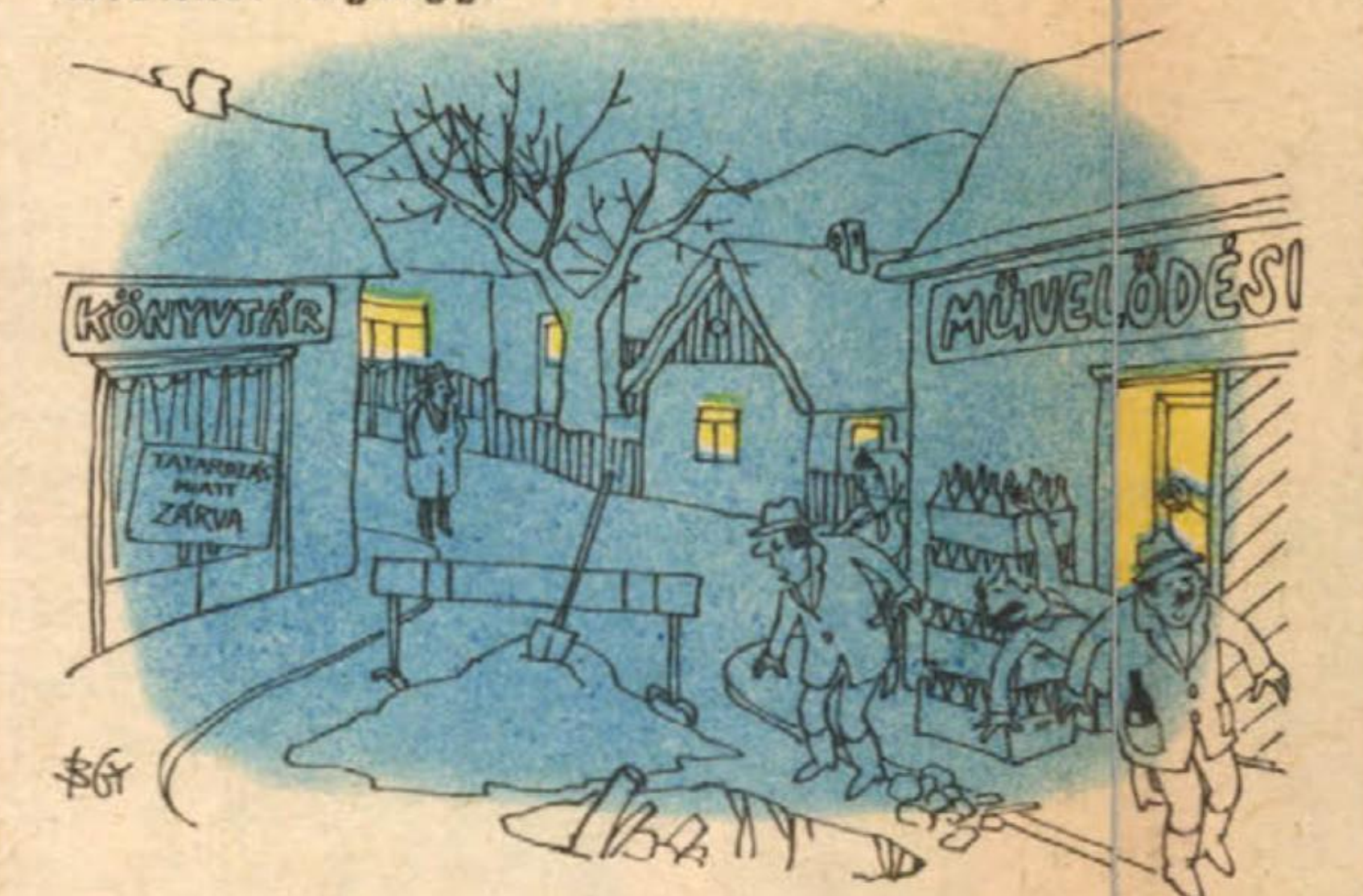

– Gondolt-e már arra, hogy álruhában járja be az országot?

Balázs-Piri Balázs:

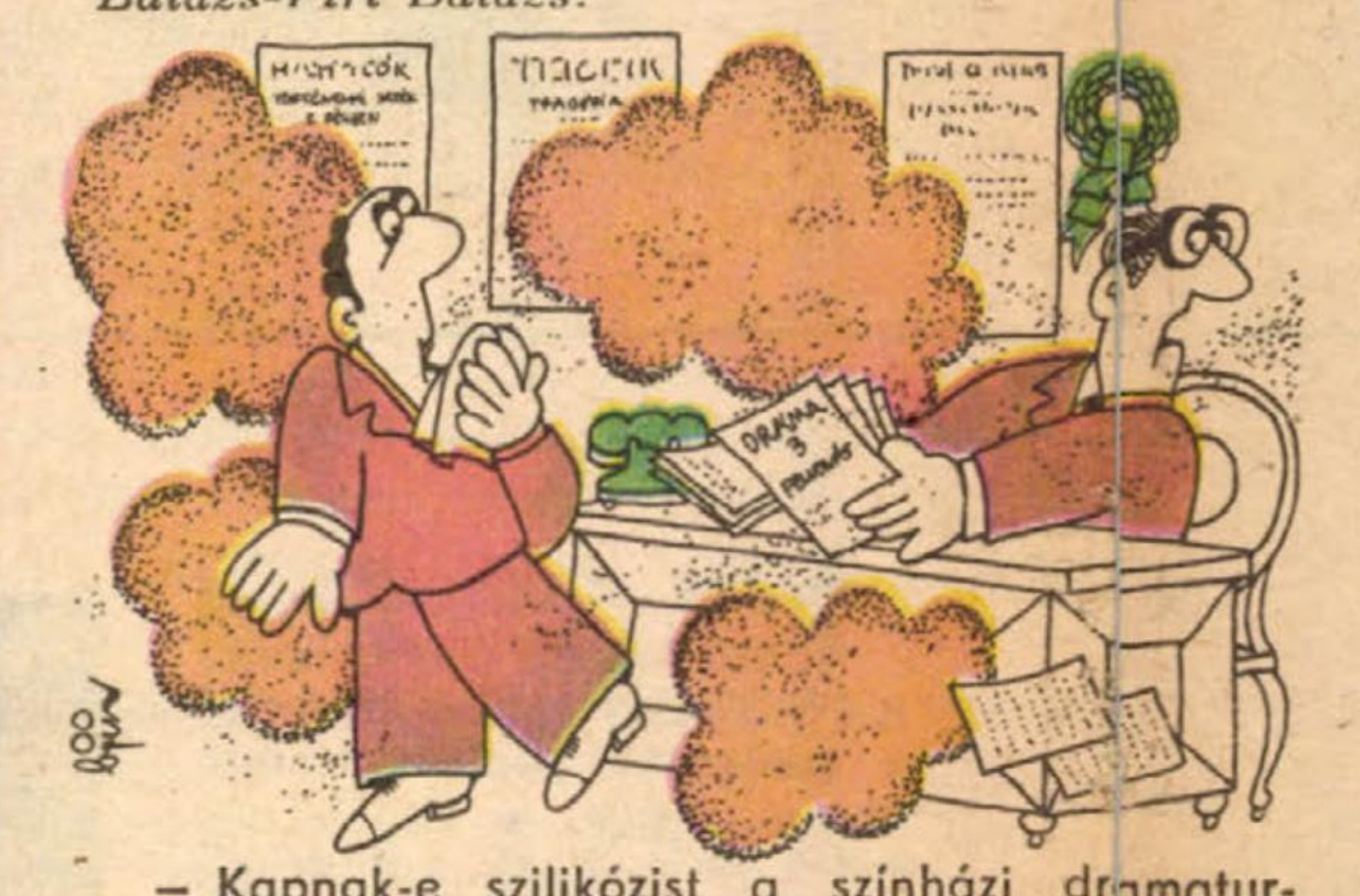

– Kapnak-e szilikózist a színházi dramaturgok?...

Endrődi István:

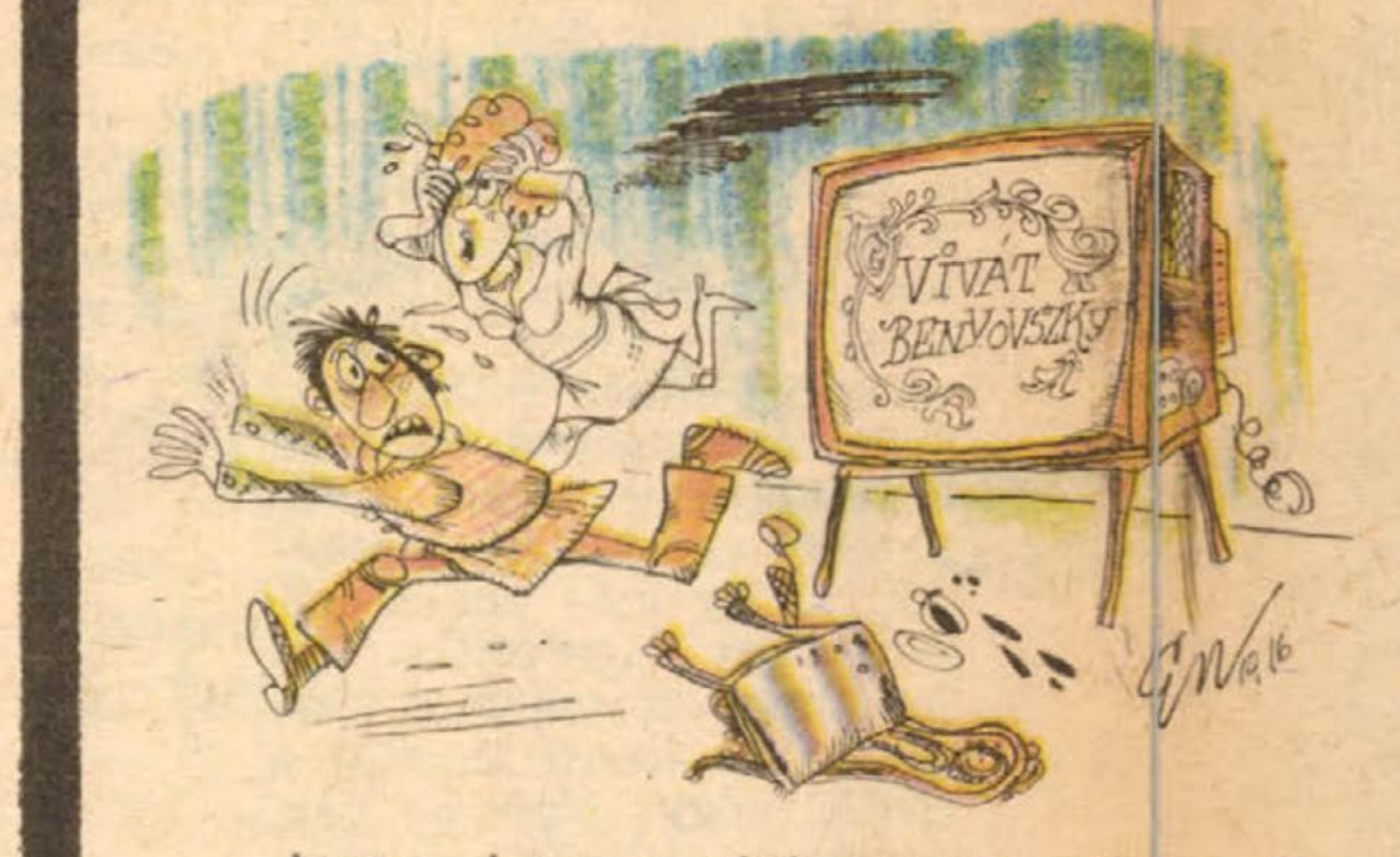

– Igaz-e, hogy a tévé megmozgatja a tömegeket?

Lehoczki István:

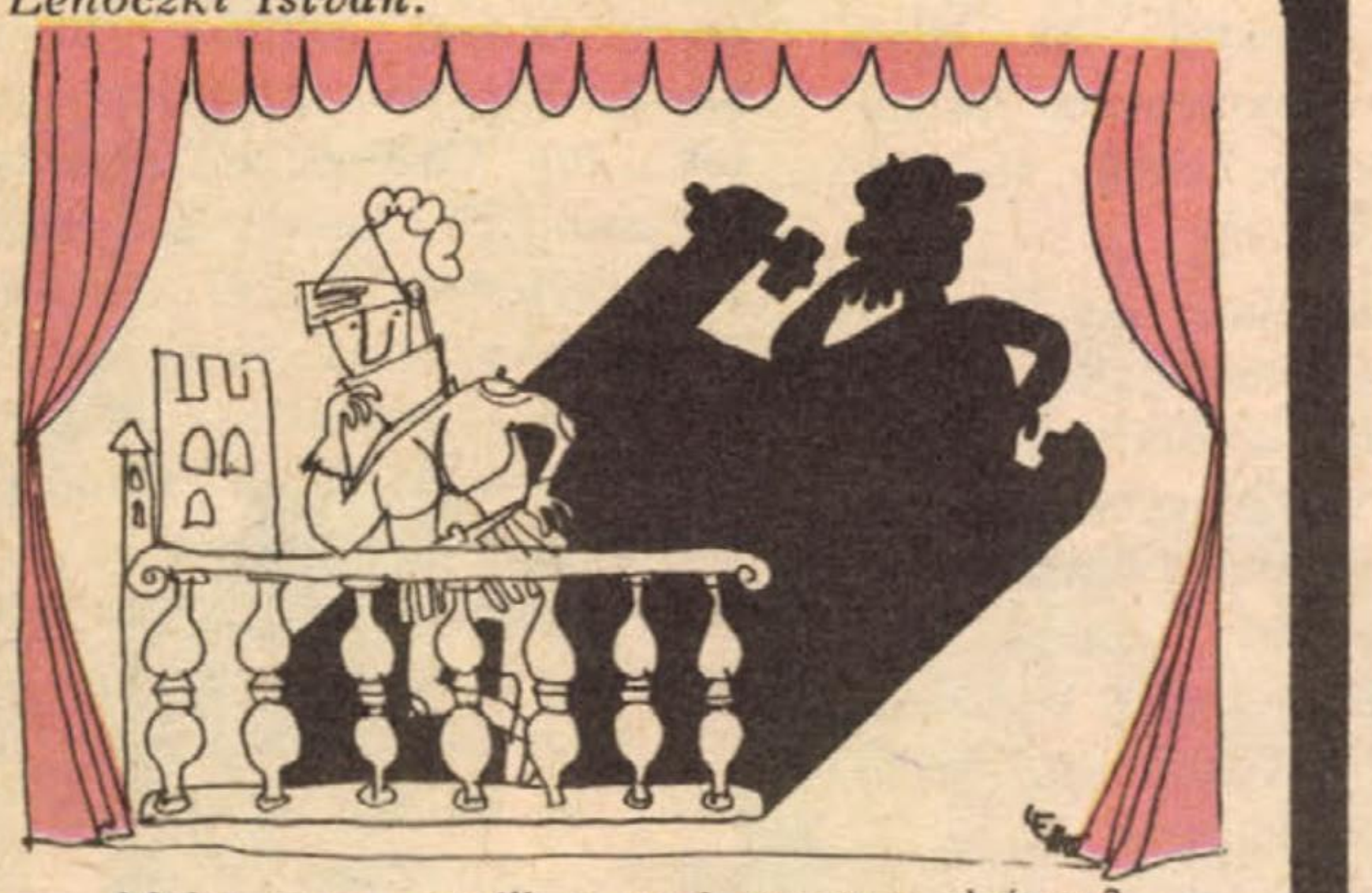

– Miért nem „mai" a mai magyar dráma?

Dallos Jenő:

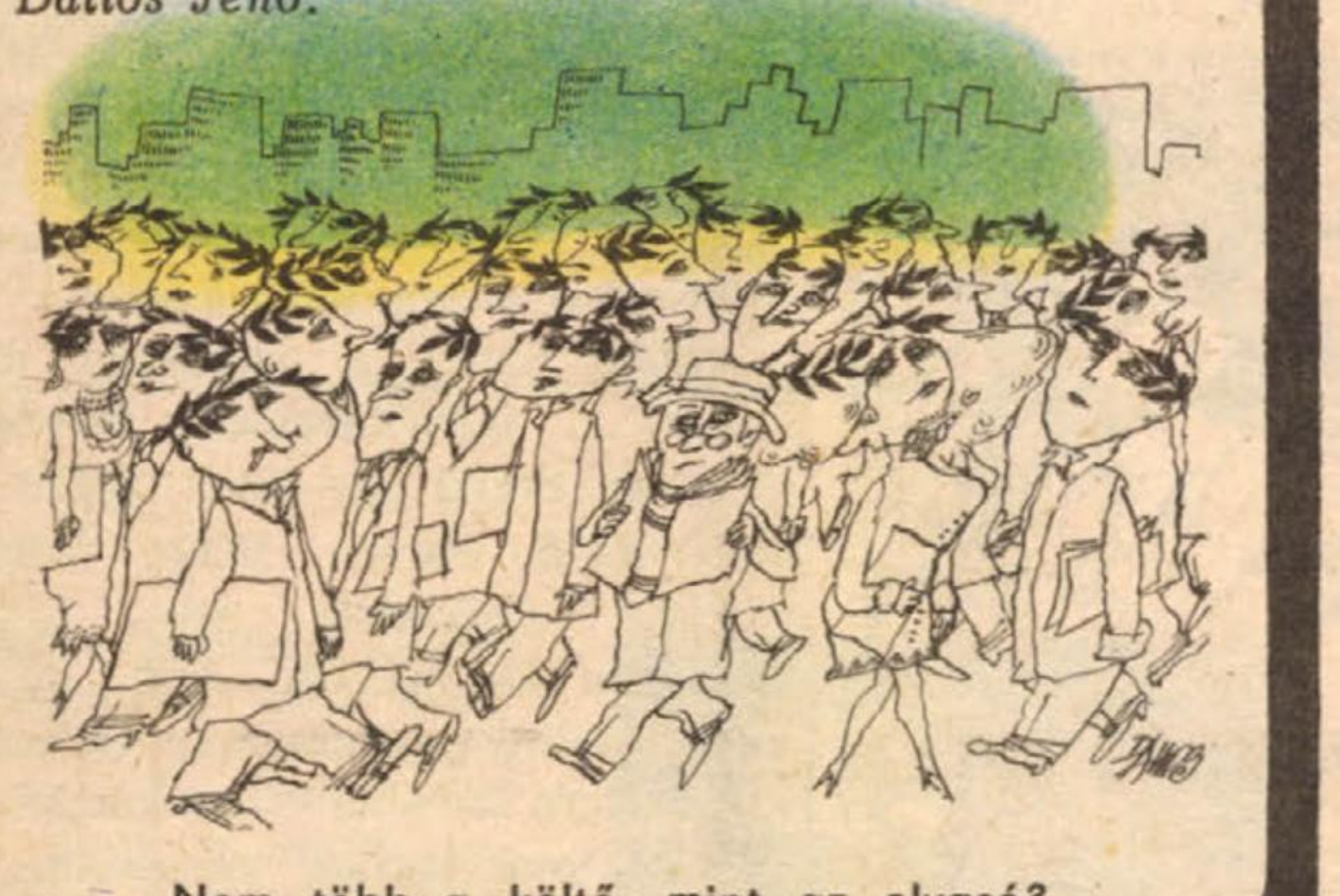

– Nem több a költő, mint az olvasó?

Hegedűs István:

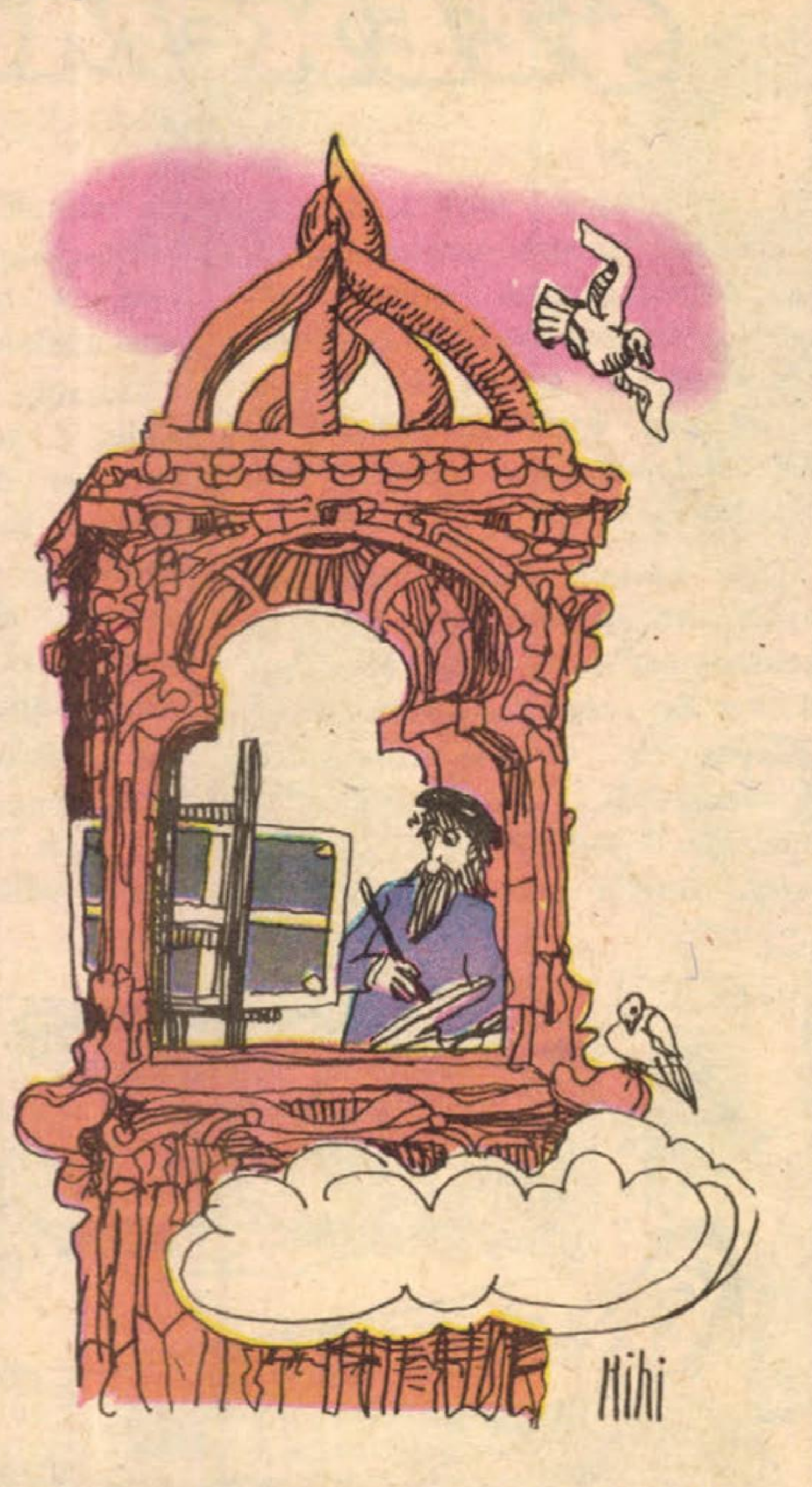

– Ha egy művész nem jut műteremhez, lakhat-e elefántcsonttoronyban?

Szűr-Szabó József:

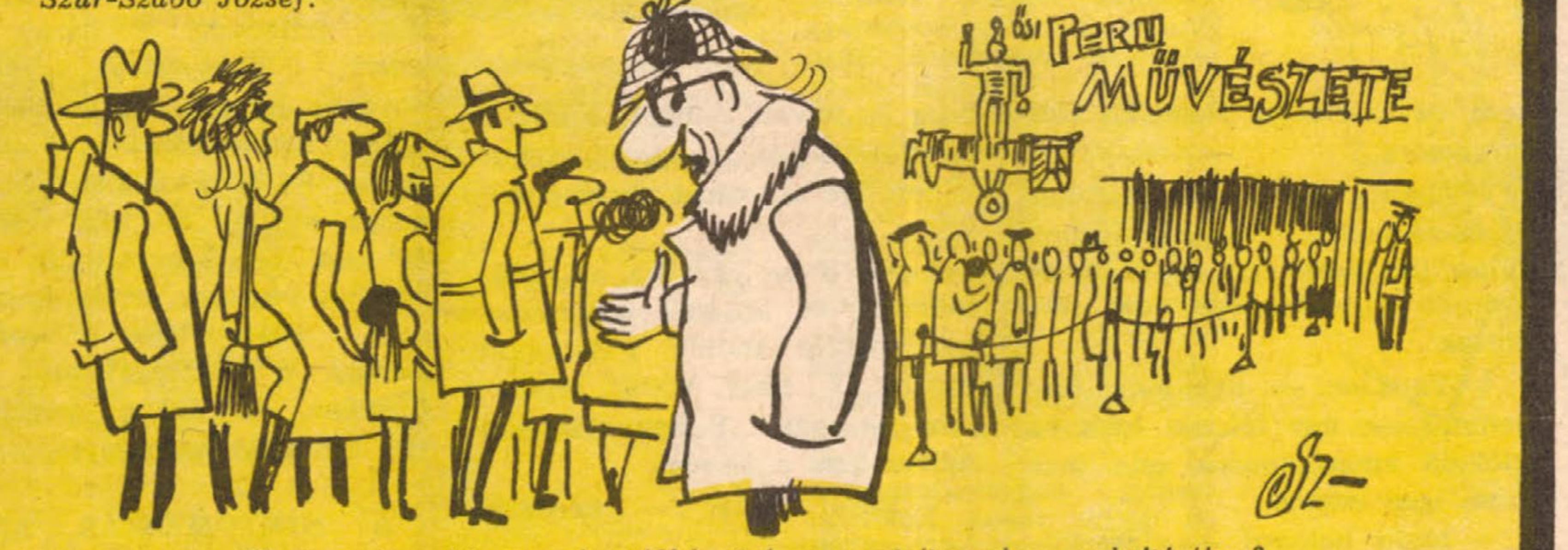

– Tényleg olyan könnyen hozzáférhetünk a szocializmusban a kultúrához?

GARÁZDASÁG

A fiatalembernek ütött-kopott farmernadrágja és rendkívül rossz modora volt. Közvetlenül azután, hogy felszállt a villamosra, savószínű szemével villámgyorsan áttekintette a terepet, aztán egyenesen egy nála jó néhány évtizeddel idősebb férfi mellé lépett:

— Szidod az anyámat, mi?

Az a meglepetéstől csak dadogni tudott:

— Elnézést, de...

— Semmi de, majd a Lajos megtanít a rendes viselkedésre!

És könnyed mozdulattal csavarni kezdte a férfi orrát, először jobbról balra, majd balról jobbra. A villamoson rajtuk kívül huszonkét életerős férfi utazott. Egy kötélizmú, bikanyakú ifjú belemélyedt a sportújságba. Egy öttagú baráti társaság őszinte felháborodással, izzó haraggal szidta a szerintük cseppet sem megfelelő zöldség- és gyümölcsellátást. Két széles vállú, atléta külsejű férfi találós kérdéseket tett fel egymásnak.

Eközben a garázda alak abbahagyta áldozatának orrcsavargatását és ritmikusan ütögetni kezdte az idős úr fejebúbját. A villamoson huszonkét életerős férfi utazott. A zsúfolt kocsiban senki nem akadt, aki szólni merészelt volna a csirkefogónak. Éreztem, hogy lila köd borul az agyamra. Vérnyomásom szinte hallhatóan emelkedni kezdett. Az arcom lassan céklaszínűvé vált. Senki nem akad, aki szólni mer ennek az elvetemült brigantinak? Majd szólok én! Két határozott lépéssel melléje léptem, és bátran, félelem nélkül a szemébe mondtam:

— Bocsánat a zavarásért, nem tetszik tudni, hanyadik megálló a Wesselényi utca?...

(galambos)

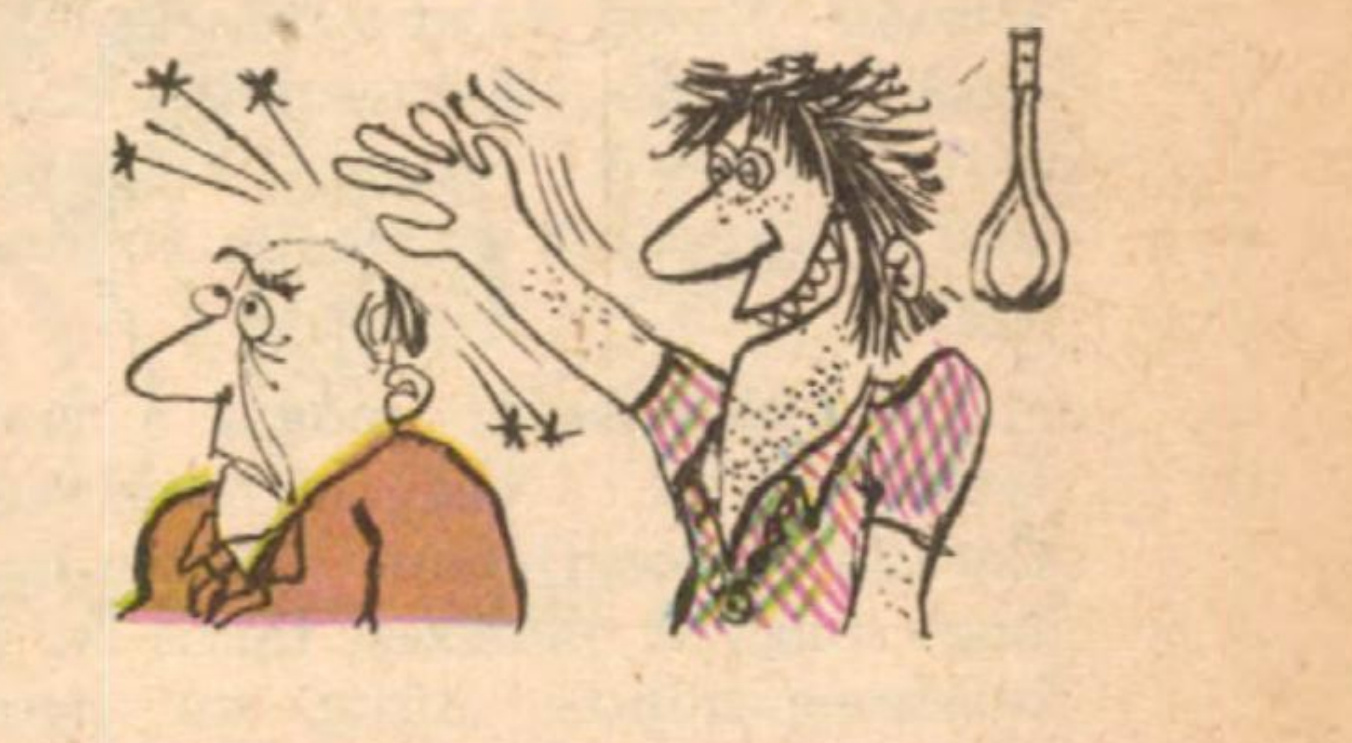

HALKAN A PARKBAN

A kikelet közeledtével lapunk városszépészeti bizottsága is kikelt. Előbb fészkéből, aztán magából. Végigjárta az új lakónegyedek virányait, hogy emléklappal jutalmazza mindazokat, akik méltó módon készültek a nagy tavaszi bezsongásra.

A *Pro Undore* díjat ezúttal három közterünk kapta meg speciális városszépészeti tevékenységéért. Megkaphatta volna tíz is, de nem volt több a fiókban, mi sem vagyunk milliomosok. Íme, a díjazottak névsora, s — mert azóta esztétikai bizottságunk is magához tért a megrázkódtatásból — az indoklás:

A Langsam Dezső téri pihenőpark a modern ember nosztalgiáját ötvözi a modern élet lüktető tempójával, megkapó szintézis formájában.

Módszerük a maga egyszerűségében is bravúros. A pihenőpark közepére minden reggel kiöntik a környező lakótelep háztáji szemetét, s a többit már elintézi a cúgos Pikula utcáról szakadatlanul beáramló forgószél. A délelőtti órák látogatója szinte egy szemétringlispíl utasának érezheti magát. Vagy még inkább: mintha egy hatalmas madársereg röpdösne körülötte. Apró papírzsebkendők szapora csivitelésssel, lomha régi újságok méltóságteljes szárnycsapásokkal, mosószeres műanyagpalackok, fecsegő tarka konzervdobozok. Olykor egy-egy fáradt tejeszacskó megpihen az ember vállán, majd lassacskán tovább röppen, de piciny fehér emlékét otthagyja a felöltő fazonján, ami egyszeri élmény.

Később a körülálló bukszusbokrok szövevényes ágai felfogják ezt az áradatot és attól kezdve az egész Langsam Dezső tér úgy fest, mint egy szűnni nem akaró karácsonyfa, amelyre flancos szaloncukor helyett mégiscsak emberközelibb háziszemetet aggattak. S a megkapó látvány felett, a bukszus legmagasabb ágáról diadalmas zászlóként himbálódzik alá a Brézlmájer nagymama rózsaszín flórharisnyája.

A Jatagán utcai lakótelep játszótere friss, ifjonti felhangokkal fogadja a látogatót. Csiripel az összkép, akár a kezdő verebek lármás és mégis oly kedves csapata. Itt működik a Tizentúli Lámpacakkozók Stúdiója és soha náluk szorgosabb városszépészek! E célra rendszeresített csúzlijuk segítségével naponta modernizálják a tér amúgy jóvonalú, de nagy tömegben végül mégis csak konformista lámpaüvegeit. Akad köztük fejlettebb, tudatosabb művész is, ez légpuskával alkot. A kerületi tanács — mindnyájuk nyájas atyja — pitymallatra mindig gondoskodik a művészeti nyersanyag utánpótlásáról. A korosabb szemlélő szívét megérinti valami nemes melankólia e felszabadult, parttalan alkotói tevékenység láttán. Ő a maga korában — negyven-ötven éve — csak ránézett egy gázlámpára, már akkora frászt kapott, hogy az eget is csősz bácsinak nézte.

A játszótér közepét egy rozsdás, tépettkeblű benzineshordó díszíti. Emlékmű talán, abból az időből, amikor még négy forint volt a szuper literje. A hordó oldalán krétás betűket észlelhet a szemlélő. Markáns szöveg: „Eriggy a francba, Nyüzüge!" Mert a Jatagán utcai ifjú alkotóinak nyelvi leleménye páratlan, s úgy rázzák le magukról a konvenciókat, mint puli a vizet.

A Dödöle Matild liget megkapó gyűjteménye a sartre-i elidegenedés veszélyére hívja fel a nagyvárosi ember figyelmét. Szaggatott matracok tárják szégyentelen afrikukat az ólmos ég felé. A tér közepén hajdanvolt bulldózerek métermély árka, időtlenül a fagyos sóderba kövesedve. Itt álltak meg a népvándorlás hullámai, itt állt meg Batu kán hordája, itt áll meg az ész.

— Télen behavazódik ez a gödör — mondja Betlehem bácsi, a tejfelszakállú házmester, dévaj mosollyal. — Olyankor mindig bekajátok a konyhába: gyere anyjuk, kezdődik a mulatság. Tiszta cirkusz, micsoda mozdulatokat tesz, aki véletlenül rálép. Van, aki kezét-lábát, van aki a nyakát töri.

S van, akit a nyavalya.

Peterdi Pál

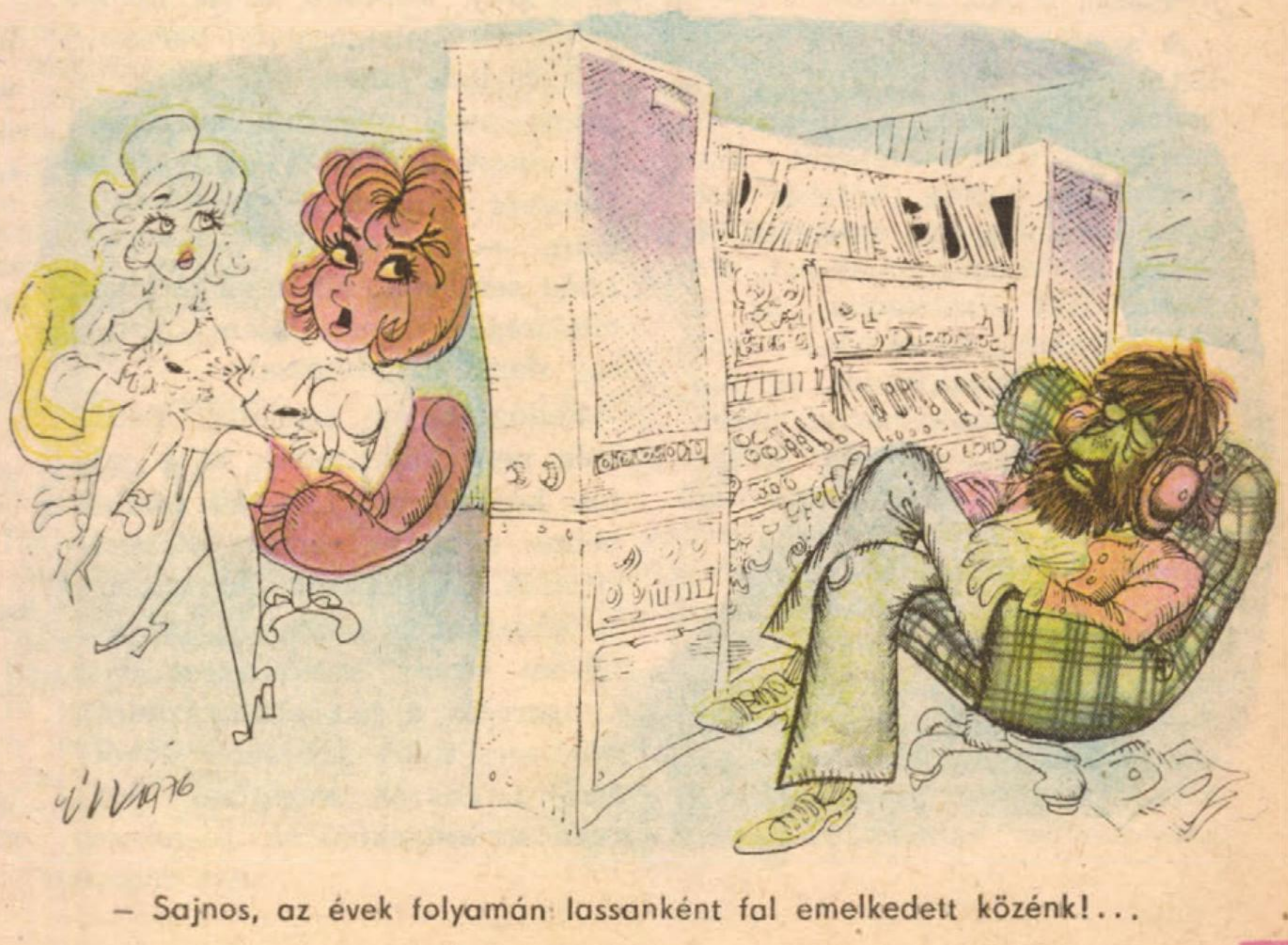

– Sajnos, az évek folyamán lassanként fal emelkedett közénk!...

FEHÉR KLÁRA:

SZEX-MOZI

A szendvics-automatába bedobtunk egy huszonöt centest. A pénz alul kihullott, a szendvics meg se mozdult. Újabb kísérlet. Még egy. Hasztalan. Belerúgtunk az automatába. Nem szuperált. Csak nekünk lehet ilyen pechünk. Amerikában, ahol gombnyomásra jön, megy a lift, automata hűt, fűt, süt, darál, ahol tökéletes a telefon — mi kifogtuk Ohio állam Y. városkájának autóbuszállomásán az EGYETLEN NEM MŰKÖDŐ SZENDVICS-AUTOMATÁT.

A helyzet több volt, mint kétségbeejtő.

Hatodik napja voltunk már úton, zsebünkben egy kéthetes autóbuszbérlettel. New Yorkból indultunk el, útitervünket szigorúan tudományos alapon állítottuk össze, aszerint, hogy hol terülnek el a rokonaink. Voltunk Montrealban (nagynéni), Waterloo-Kitchenerben, félúton Toronto és a Niagara között (unokaöcs), és tegnap érkeztünk Ohio állam S. városába és itt kezdődött a nyomor.

A történet megértéséhez tudni kell, hogy a cukorbaj legjobban egy őrült vekkerre hasonlít. (Ha egyáltalán hasonlít valamire). A vércukor össze-vissza ugrál, hol kevés, hol sok. A beteg ettől is elájulhat, attól is. Ezért rendkívül pontosan kell szednie az orvosságot, pontos időben, előírt mennyiséget kell ennie. Ha sokat eszik, az is baj, ha keveset, még nagyobb. És én cukorbeteg vagyok.

Utazásunk első napjaiban nem is volt semmi vész. A vendéglátó rokonok azzal kezdték, hogy asztalhoz ültettek, etettek, itattak minket, búcsúzóul pedig sajtoskenyérrel, almával, kaláccsal tömték meg sportszatyrunkat. Ezek ugyanis valamennyien szegény rokonok voltak. Ohio S.-ben elérkeztünk a gazdag rokonsághoz.

Az autóbusznál maga a helyettes-seriff várt, hatalmas Cadillac kocsijában. Elmondta, hogy nagyon nehezen talált ki a buszmegállóhoz. Amíg mi nem táviratoztunk, sejtelme sem volt róla, hogy S.-ben autóbusz is közlekedik. (Ötven éve lakik ott.) Ezek után elvitt szerény otthonába.

A szerény otthon előtt a család autói parkoltak, csupa Buick, Mercedes, Cadillac. Az emeletre vezető lépcsőt húsz centiméter vastag, hófehér szőnyeg borította, Az emeleten jelölték ki vendégszobáinkat. Két szoba. Két fürdőszoba. Az én fürdőszobám halványkék volt, halványkék szappannal és halványkék fogmosópohárral. Tizenhét darab halványkék frottírtörülközőt is kaptam, különböző méretűeket. Rendbehoztuk magunkat és lementünk a földszinti óriás-szobába. (Negyven centi vastag szőnyeg, mű-kandalló, színes tévé). Itt megismerkedtünk a családdal. A nagybácsi, aki 1912-ben munkanélküli szerszámlakatosként hajókázott ki Clevelandbe, sajnos, már nem él. Az utódok: másod-unokafivérek, harmad-unokasógorok, másod-unokahúgok unokái, elhalmoztak puszival és öleléssel, készültek a színes fényképek, újra meg újra körbejártak a whiskys poharak. Minden volt, csak kaja nem.

Este hétkor már ájulás környékezett. Zsebem alján volt egy kekszdarab, azt megeszegettem. Kilenckor végre asztalhoz szédeleghettem. Óriási ezüst tálon hónaposretek, halpástétom és ananász. Mindenki evett egy falatot. Kenyér nem volt. Azt hittem, ez az előétel. Nem. Ez volt a vacsora.

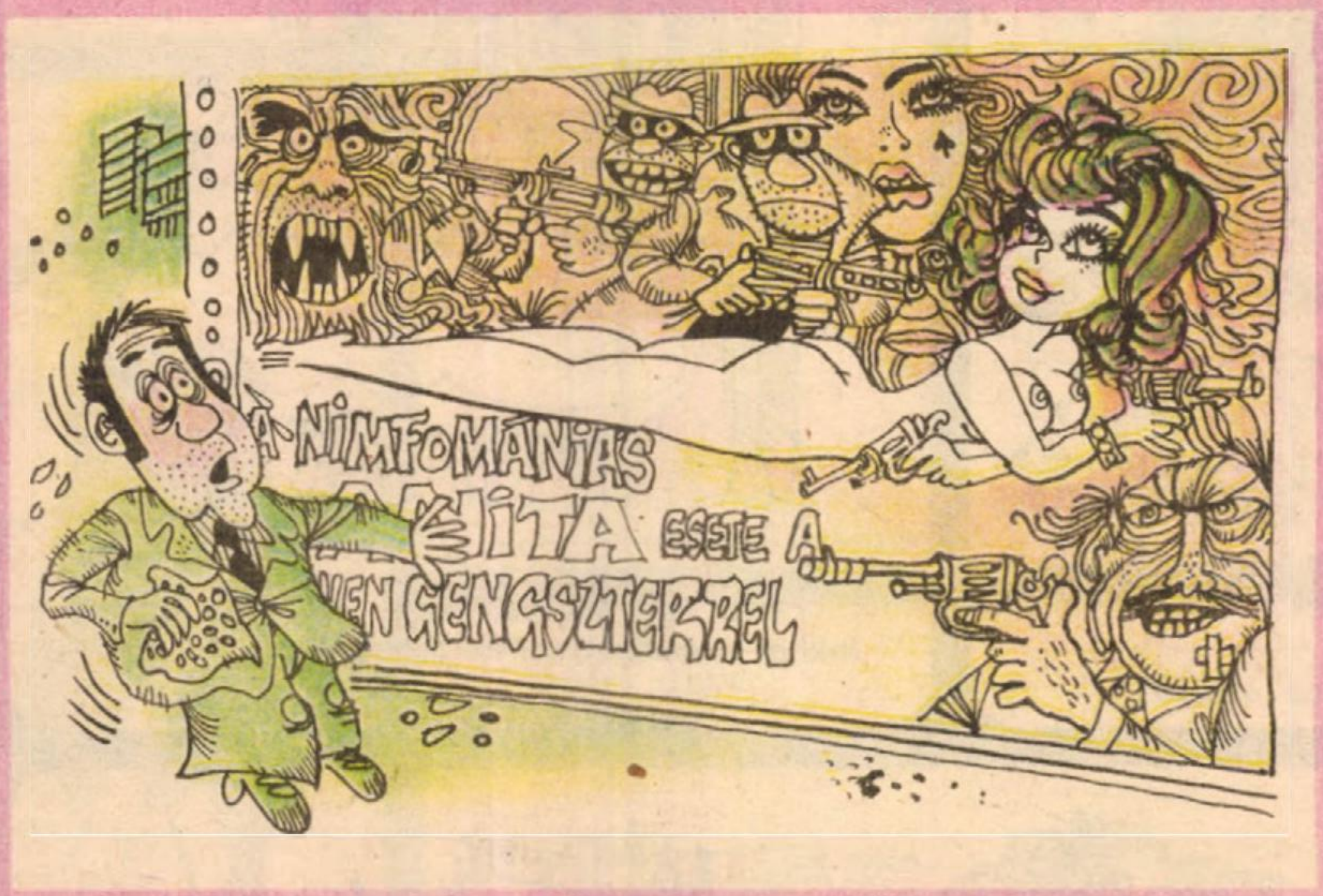

Éjfélkor végre felmehettünk szobácskáinkba. Sportszatyrunk alján találtunk egy darab megszáradt sajtoskenyeret, azt felfaltuk.

— Te Laci — mondtam férjemnek —, úgy látszik, ezek az előkelő amerikánusok este már nem igen esznek.

— Majd holnap! — vigasztalgattuk magunkat.

A holnap — ha lehet —, még sanyarúbb volt. Kaptunk whiskyt, gint, kaptunk ezüst nyakkendőtűt, selyemsálat, berámázott családi képet, egy példányt Harry nevű másodunokatestvérfia disszertációjából (Csigafélék szerelmi szokásai a Cordillerákban), — de reggeli nem volt. Ebéd sem volt. Fél tizenkettőkor villásreggeli: egy szem pirítós egy darab lágytojással.

Fellógtam a szobába, hátha még nem takarították ki a sajtos kenyér papírját és találok benne néhány morzsát. Kitakarították. A lépcsőn szerencsére találkoztam a szobalánnyal, aki három szem kockacukrot vitt Gingernek, a ház elkényeztetett, divatosra nyírt foxijának. Elkértem a cukrot, mondtam, imádom a kutyákat, én szeretném az ebnek odaadni. Az egyik kockacukrot viharsebesen lenyeltem, a másik kettőt eltettem vastartaléknak.

Délután négykor ismét beültünk a seriff kocsijába. Akkor én már csak ködfelhőn át élveztem S. város gyönyörű házacskáit. A buszállomásra gondoltam, ahol kis kávézó van, szendviccsel, tejjel, banánnal. Elköszönünk a rokonoktól és fülig zabáljuk magunkat.

Vasárnap volt. A kávézó zárva volt. Az állomásépület is zárva volt. Pont négykor jött a busz és felvett minket. Addig a seriff-helyettes szórakoztatott bennünket S. város történelmével.

S.-ből Y.-ba egy óra az autóbuszút. Ott át kell szállni az este hétkor induló pittsburghi buszra. Y. nagy város, repülőtere is van. Y.-ban biztosan nyitva lesz a kávézó.

— Bírod Y.-ig? — kérdezte Laci aggódva.

— Bírom — sóhajtottam és megettem Ginger kutya második kockacukrát.

Y.-ban, amint sejteni tetszettek, a kávézó zárva volt. De volt szendvics-automata. Az a nyomorult, álnok, pimasz, nem működő ál-automata.

Akkor már a harmadik kutyacukrot is megettem. Laci kabátzsebében volt egy százéves köhögős cukorka, azt is nekem adta.

Rúgtuk az automatát. Odajött a felügyelő, részvéttel segített az ütlegelésben.

— Hm. Ez rossz — mondta. — Szerelőnk csak holnap lesz. De a szomszéd sarkon van egy büfé. Tessék onnan kiflit hozni.

Ezután már csak annyira emlékszem: ülök egy széken a váróteremben. Laci elrohant. Zsebében az útlevelem, minden pénzünk, a notesz is, amibe rokonaink címét, telefonszámát írtuk. Eltelik félóra Egy óra. Már negyed hét. Mellettem egy népes család fasírtot és kenyeret eszik. Kérni kellene. Nem is kérni, harapni. Mindjárt elájulok. Mi történt a férjemmel? Kirabolták? Leütötték? Atyaisten. Eltévedt? Hol keressem? Párás köd borul rám. Szédülök. Hova is akartam utazni? A buszjegyek is nála vannak. A mentőknek a nevemet se tudom már megmondani. Nincsenek is mentők. Mi a fenének kell utazni? Nem jó nekem Pesten? Gulliver is mindig megbánta. Megafon. Autóbusz indul Pittsburghba. Novemberi este. Odakinn már koromsötét.

— Tessék, egyél!

Laci áll mellettem. Izzadt, csapzott, liheg, kimerült.

— Képzeld, a szomszéd büfé zárva volt. Persze: vasárnap. Minden zárva volt. Futottam tovább, hátha a szomszéd utcában... felhőkarcolók, felhőkarcolók. Sehol egy üzlet, sehol egy járókelő eleven lélek. Féltem, hogy eltévedek, nem találok vissza. De tudtam, hogy muszáj ennivalót szereznem. Futottam. Beértem a városközpontba. Templom, iskola, városháza, bíróság. Üzlet sehol. Autók elsuhantak. Taxit kerestem, taxi nem jött. Néha egy-egy gyanús alak ólálkodott a házak között... alkonyodott. Féltem, eszembe jutott, hogy leüthetnek, tudod, mi mindent hall itt az ember. És hogy minden pénzünk nálam van és mi lesz veled... és csak felhőkarcolók és nyílegyenes végtelen utcák, és sötétség... Reménytelen. Visszafordultam a buszvégállomás felé, futottam és akkor megláttam egy tündöklő neonfényt:

A NIMFOMÁNIÁS ANITA ESETE A NEGYVEN GENGSZTERREL

— Odarohantam. Egy szexmozi volt. Ahol mozi van, ott büfé is. Nem kell jegy, csak a büfébe engedjenek... ezt lehetett ott kapni. Tessék, egyél.

Kezembe nyomott egy óriási, színes dobozt. Félkiló pattogatott kukorica volt benne. Sós-vajas, émelyítő, amerikai módra pattogatott kukorica.

— Ez volt, semmi más.

Y.-tól Pittsburghig kukoricát ettünk a buszon. Laci időnként keservesen sóhajtott.

— Nem ízlik a kukorica? — kérdeztem.

— Nem — mondta komoran. — És arra gondoltam, hogy ennyit élvezhet egy szex-moziból, aki feleséggel utazik Amerikába.

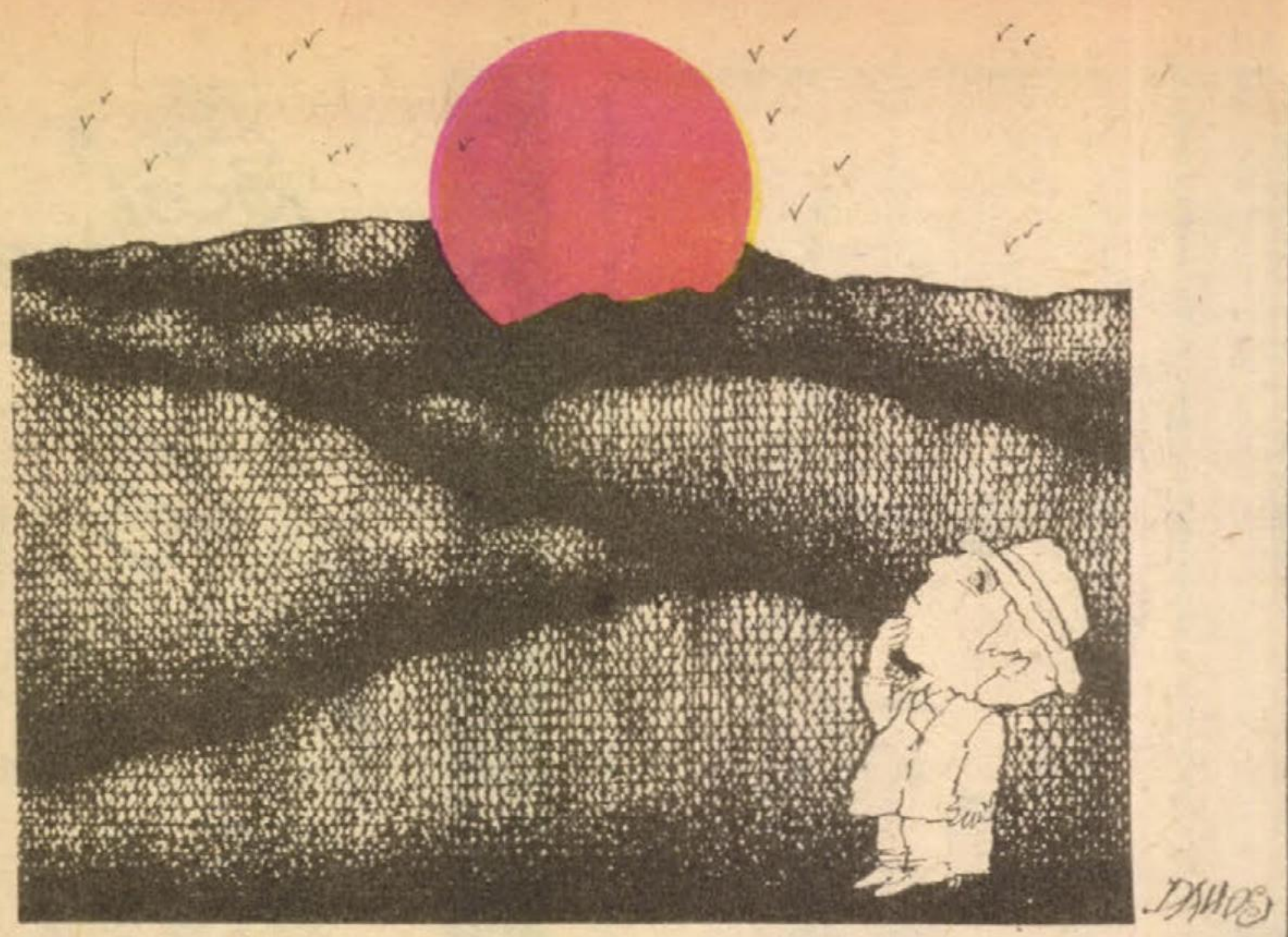

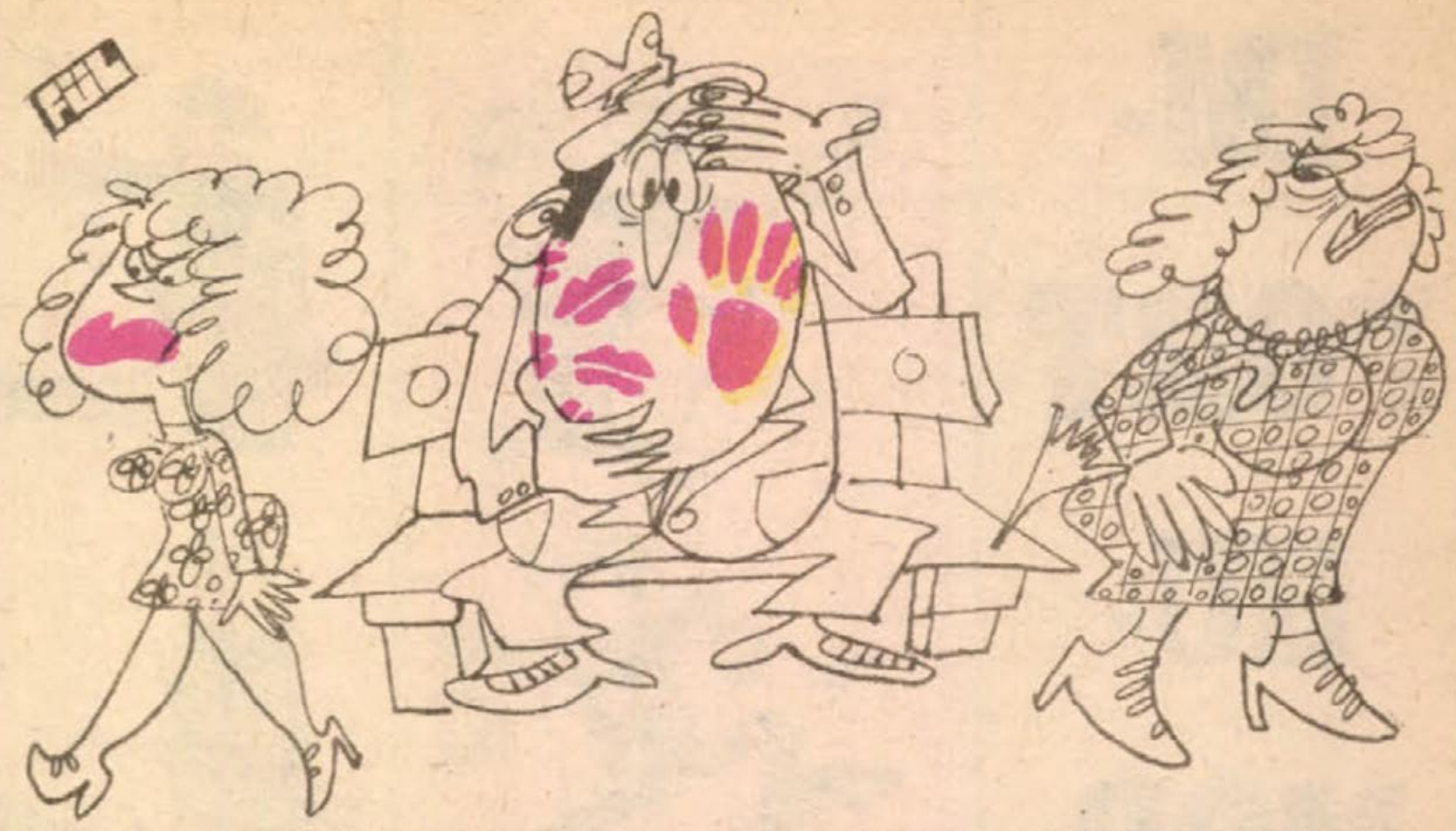

PIROS

DALLOS, FÜLÖP,
SZŰR-SZABÓ,
SAJDIK, LEHOCZKI,
BRENNER, HEGEDŰS

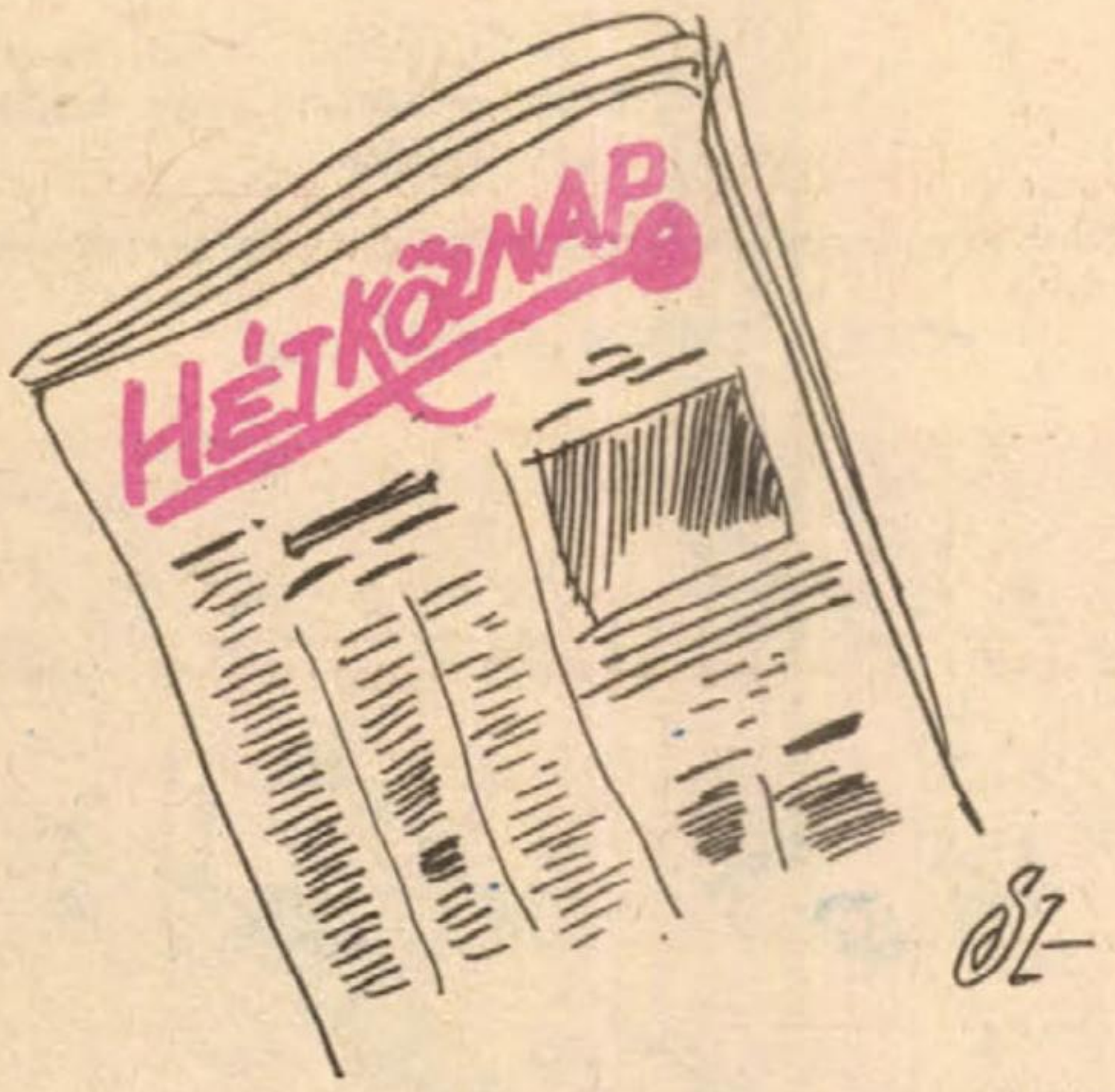

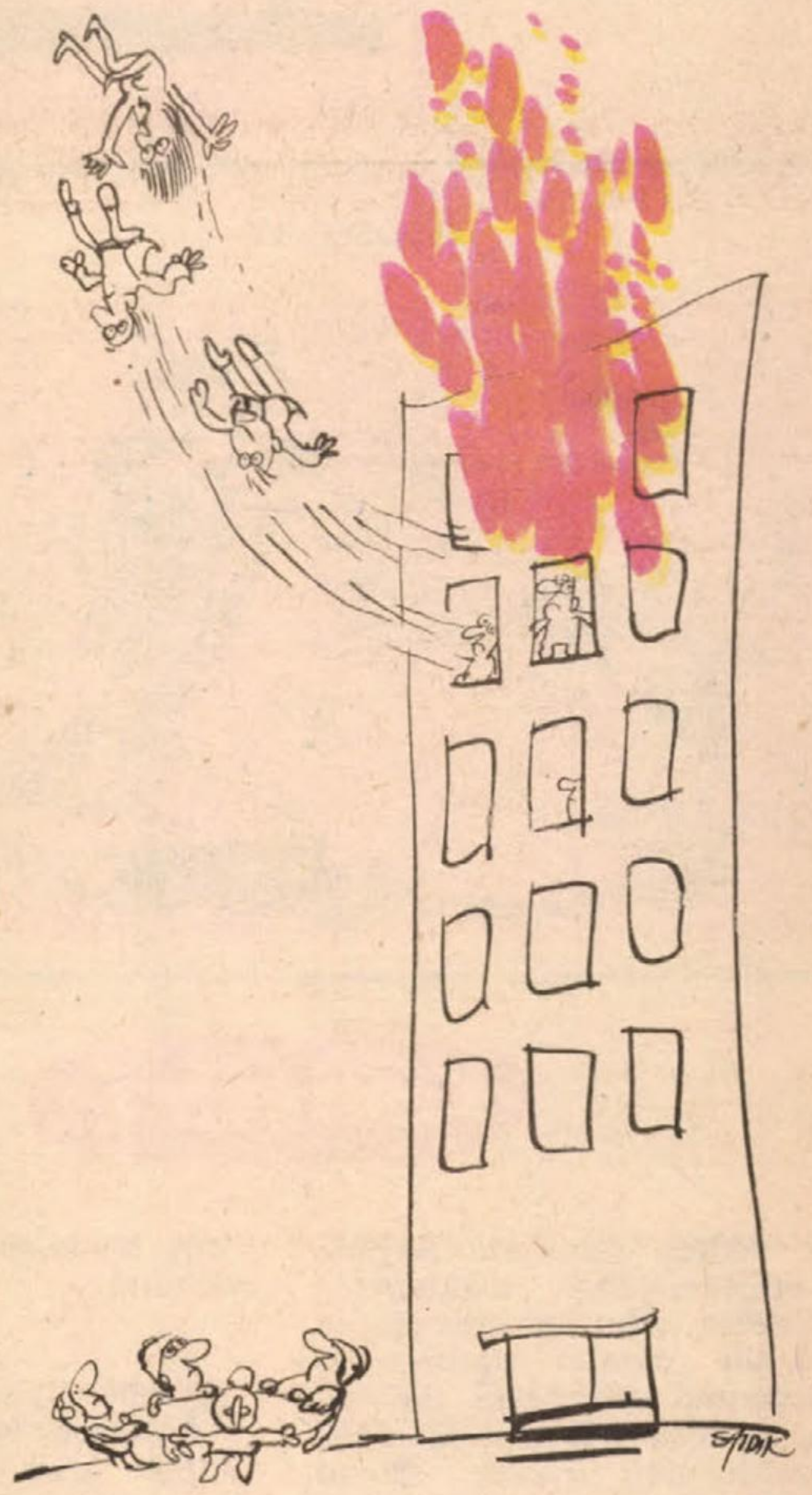

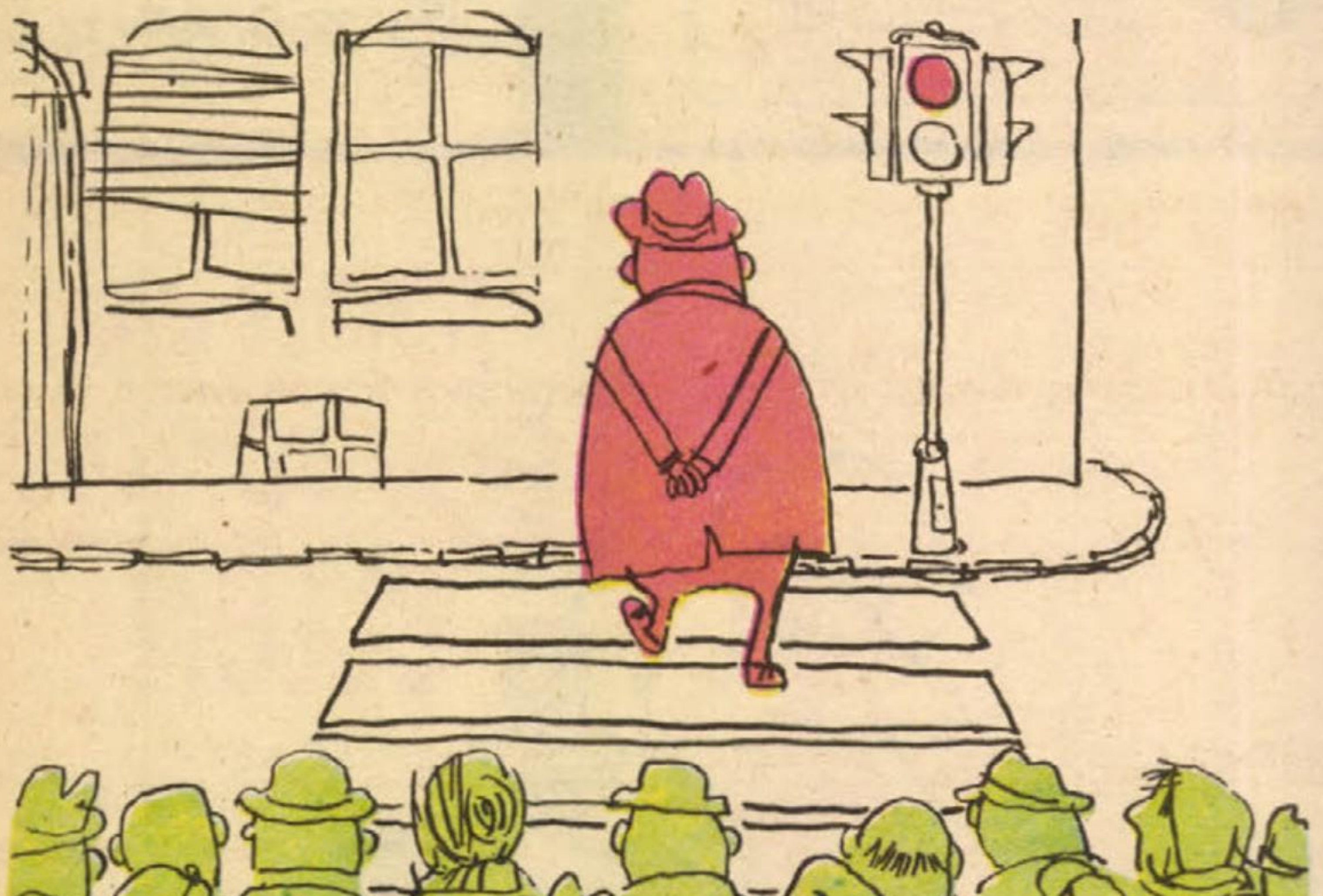

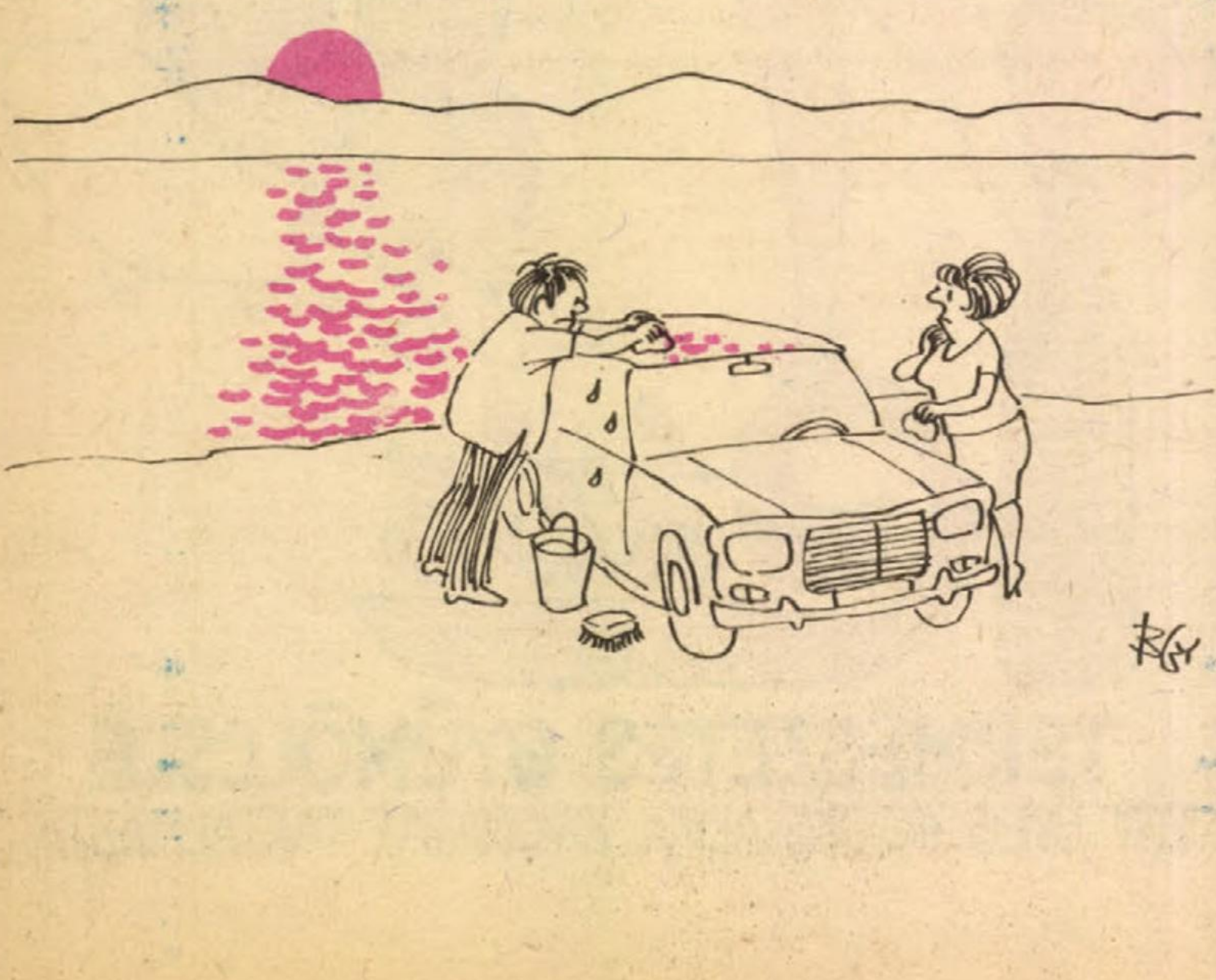

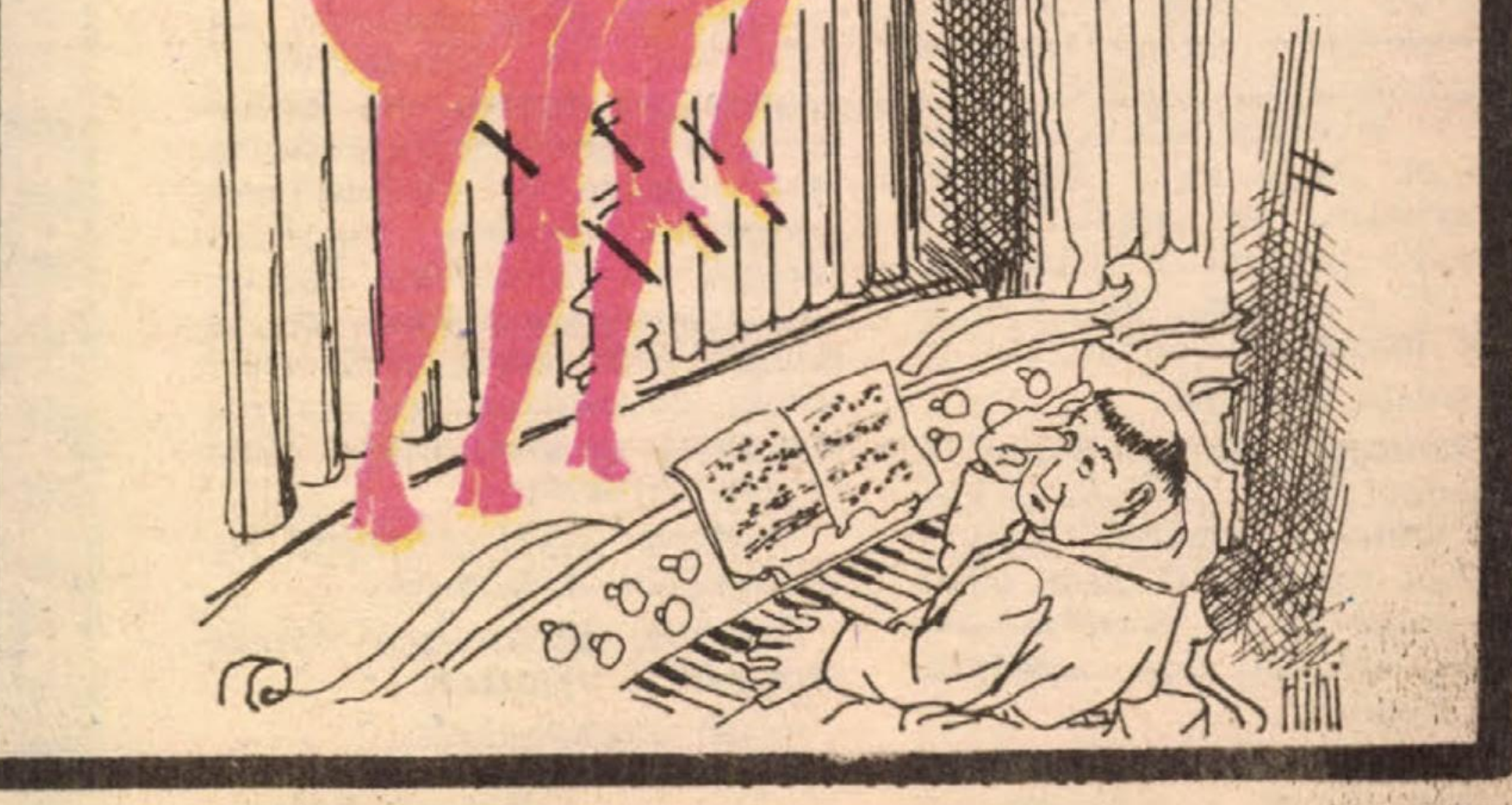

IMPORT HUMOR

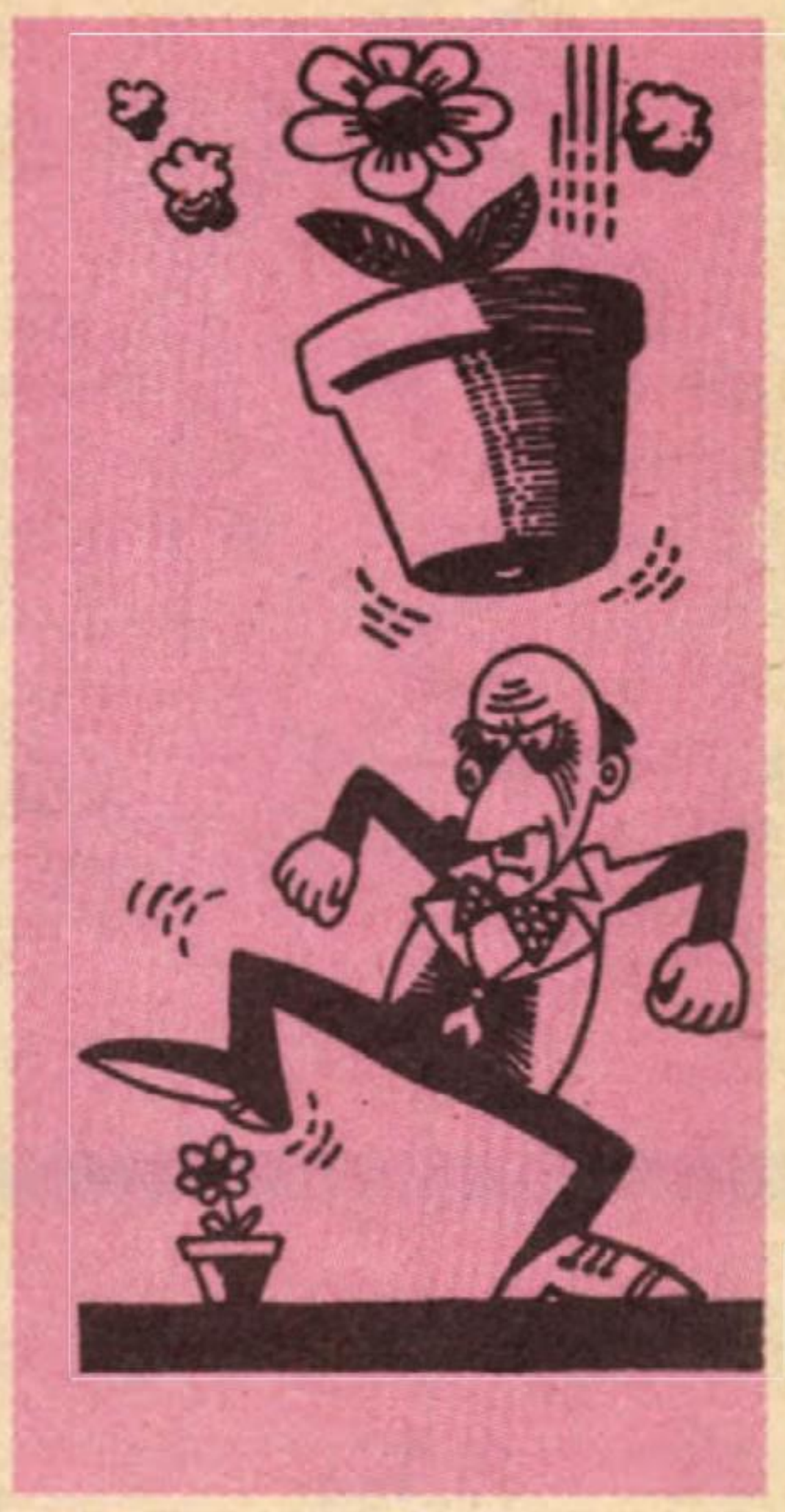
KI A VIRÁGOT NEM SZERETI ...

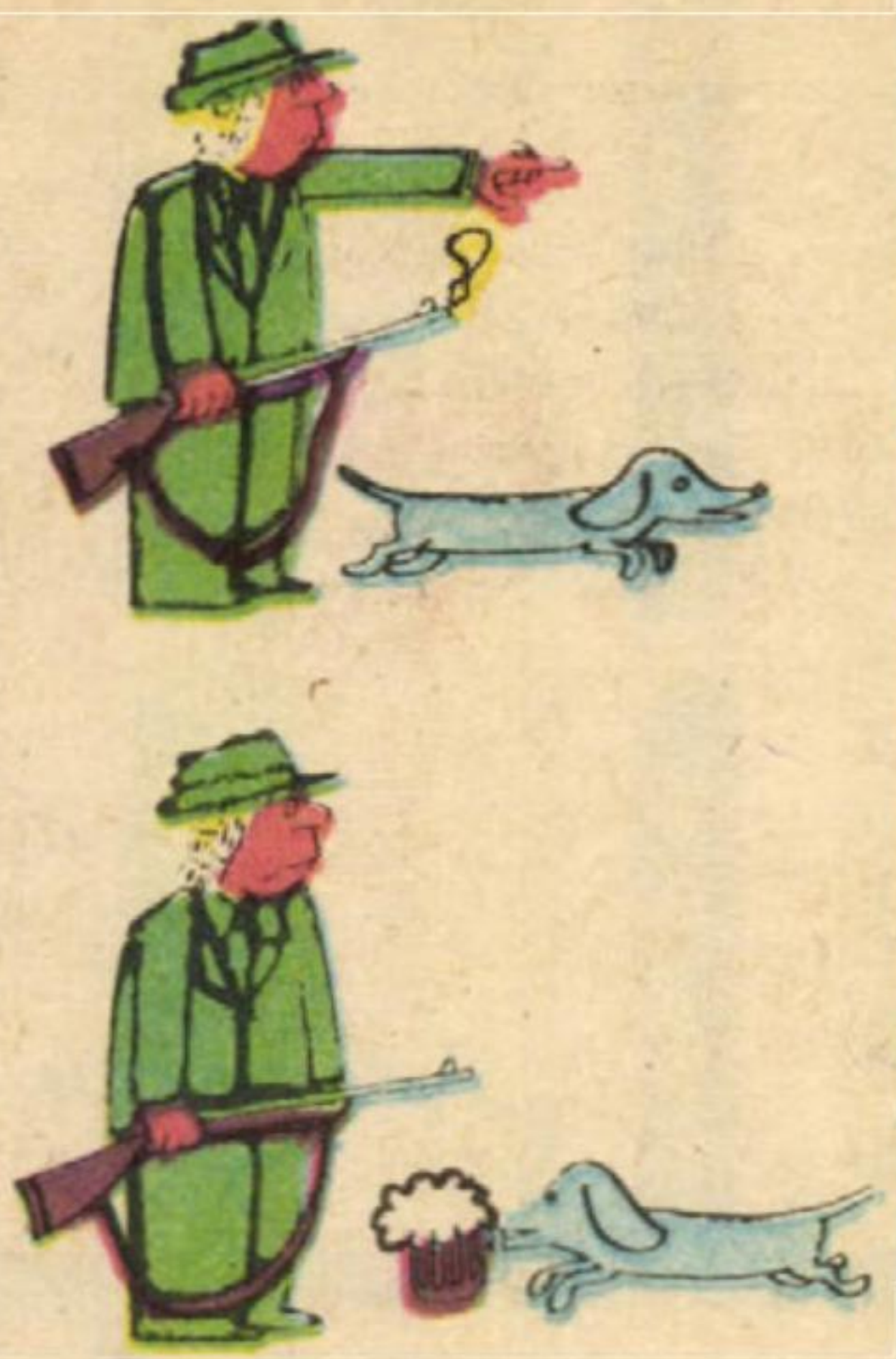
OKOS KUTYA

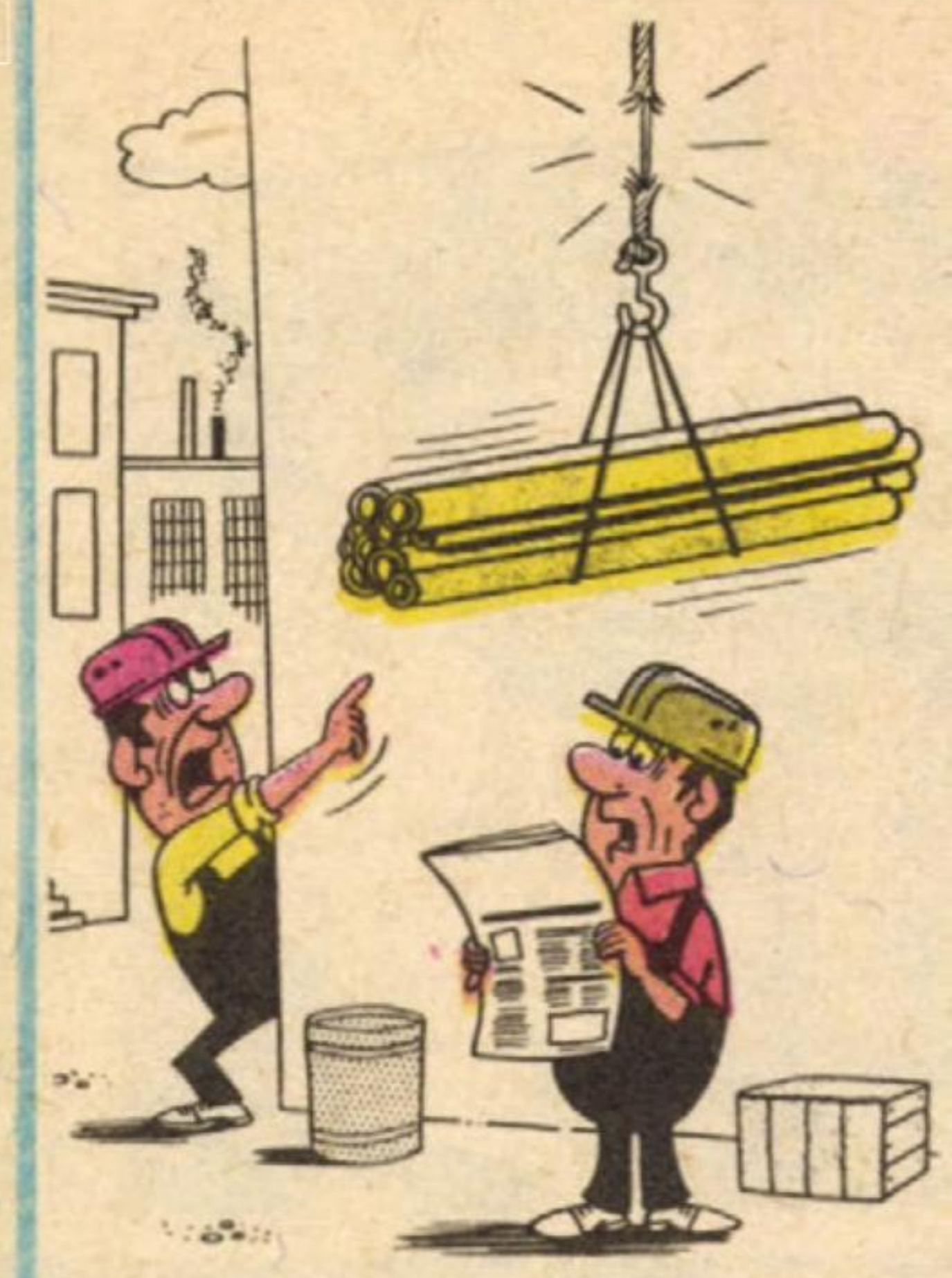
– Olvasom, hogy csapatunk győzelme egy hajszálon függött ...

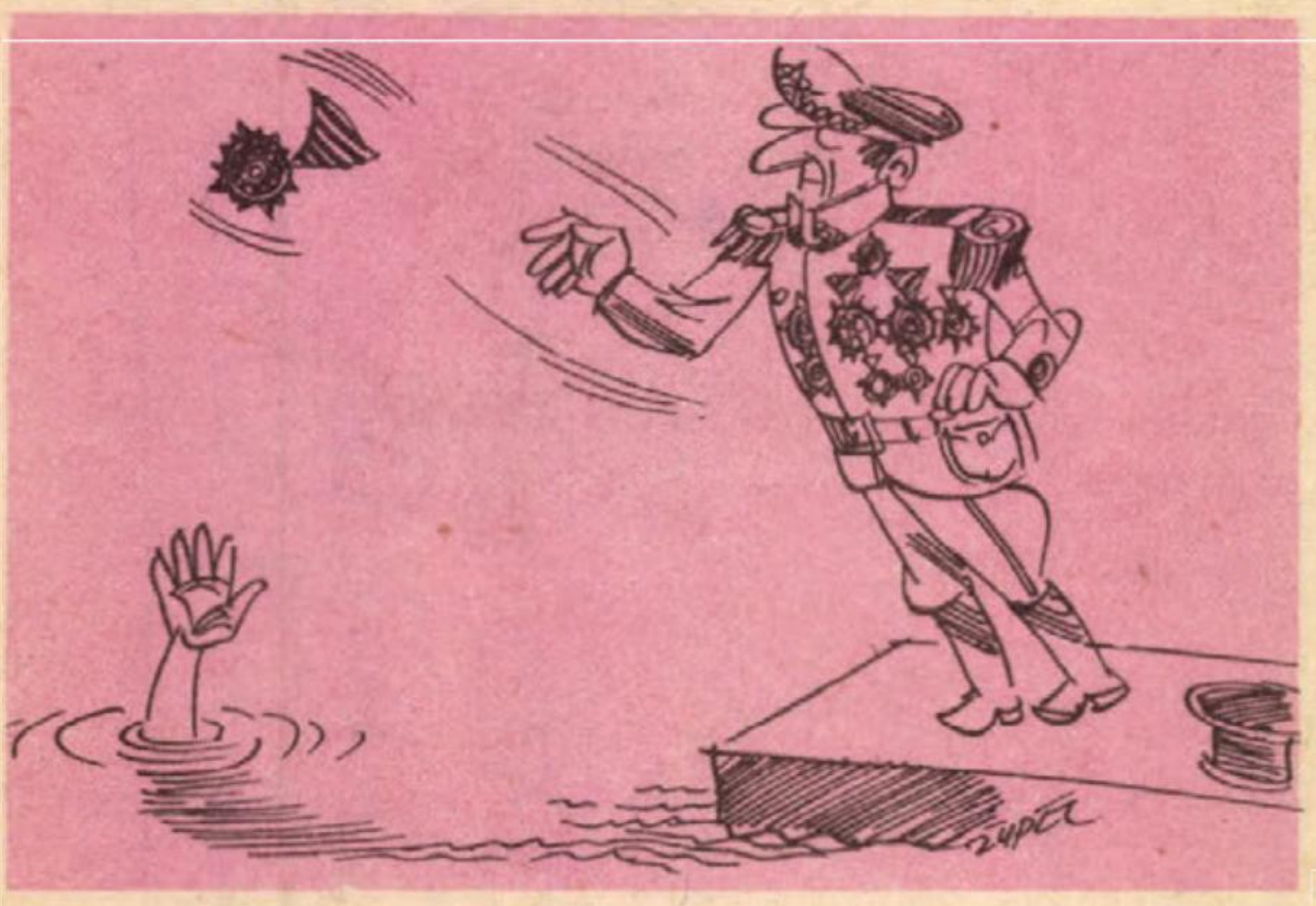
ELSŐSEGÉLY

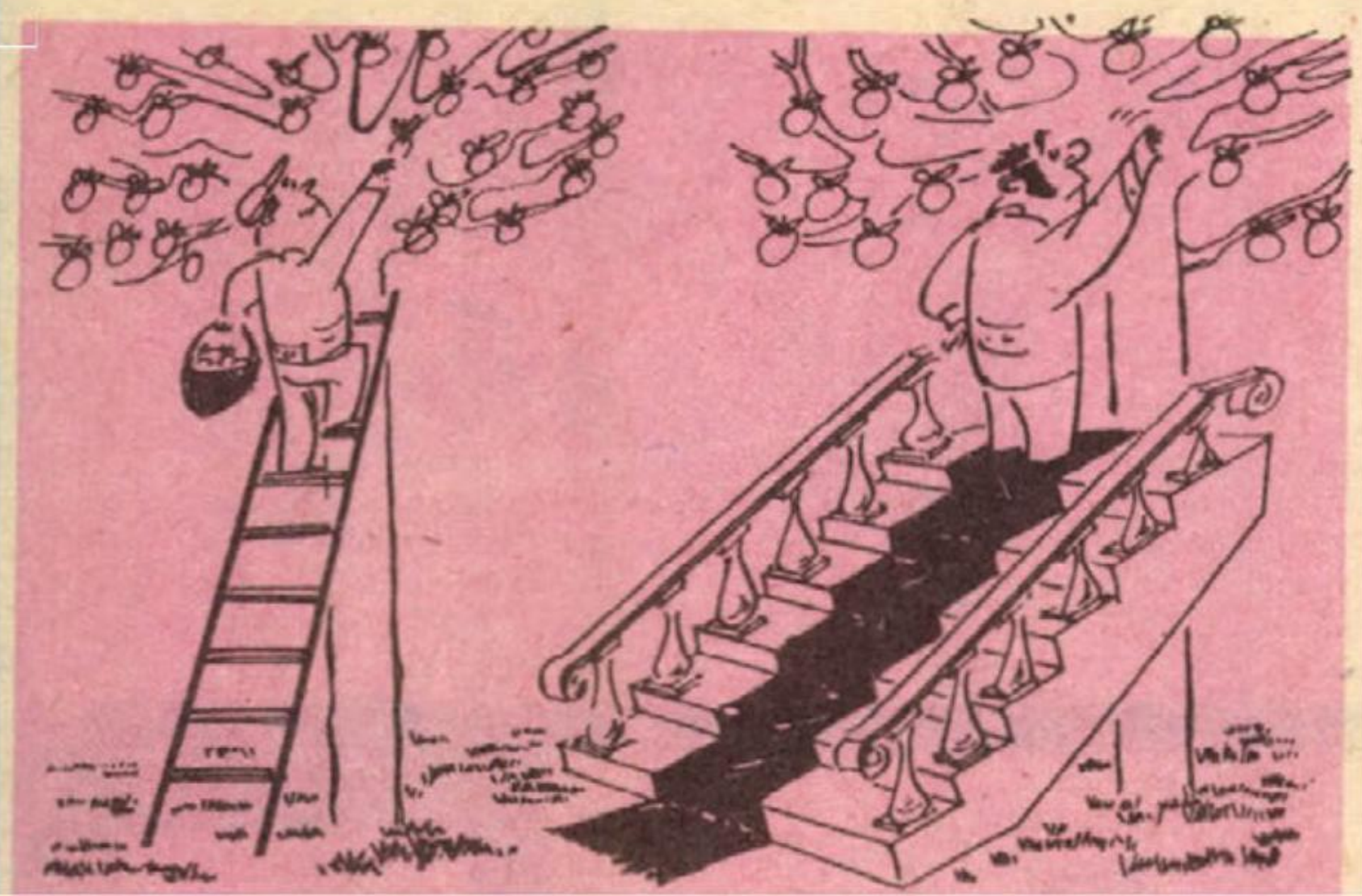
MÓDOS EMBER ALMÁT SZED

HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK

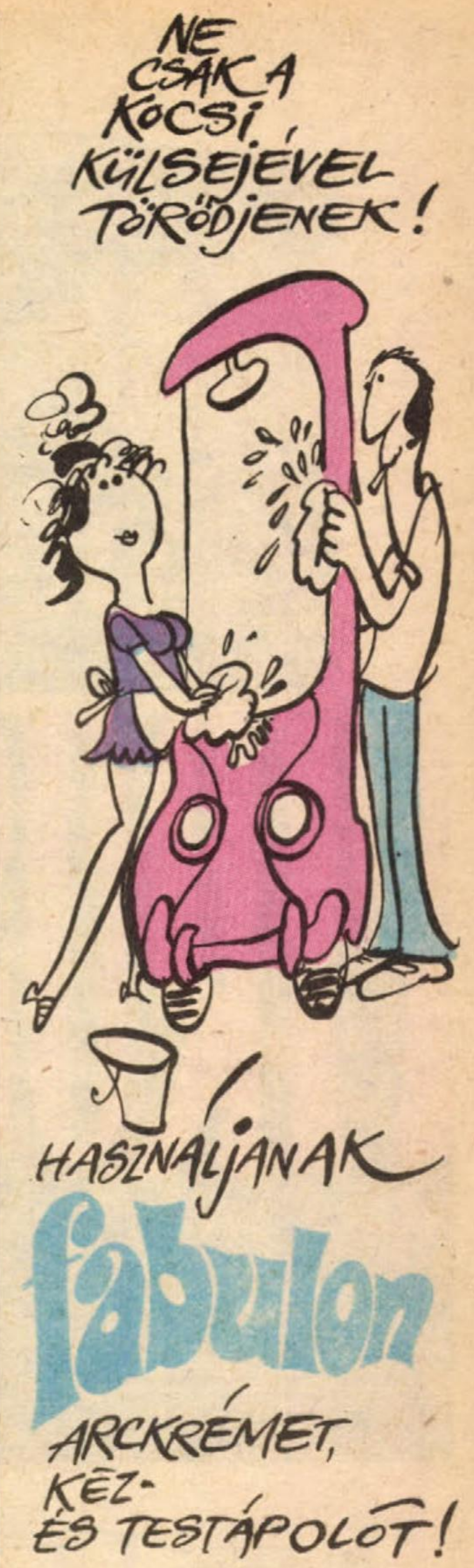
NE CSAK A KOCSI KÜLSEJÉVEL TÖRŐDJENEK!
HASZNÁLJANAK
fabulon
ARCKRÉMET, KÉZ- ÉS TESTÁPOLÓT!

ZSÖLLYE

Az Erkel Színház Lajtai-emlékestjének meglepetése Takács Marika szereplése volt, aki csengő szopránján primadonnai erényeket csillogtatva énekelt két operett-dalt. A produkciót Kellér Dezső konferansza vezette be, melynek során Kellér megjegyezte, hogy Takács Marinak énekelve kellene konferálni a tévében. Marika kedvesen megfenyegette Kellért:

— Dezső! Ne csináljon belőlem bohócot!

Kellér szabadkozott:

— Én, magából?! Hova gondol? Arra ott van a Kudlik!

•

Latinovits Zoltán játssza az Operett Színházban Fényes—Békeffi A kutya, akit Bozzi úrnak hívnak című musicaljének főszerepét. Esténként autogramkérők serege várja a színészbejárónál, ahová nem egyszer elválaszthatatlan kedvencével, Bagó nevű kutyájával érkezik. Az egyik autogramkérő odaszól a másikhoz.

— Ez a kutya, akit Bozzi úrnak hívnak!

A másik leintette.

— Dehogy! Az a kutya a színpadon Latinovits! Ez a kutya Latinovits „privát" kutyája! Már csak azért sem lehet ez a kutya Bozzi, mert mindig hallom, amikor úgy szólítják, hogy Bagó!...

— Az nem jelent semmit! Biztosan Bozzi a művészneve. Vagy az is lehet, hogy magyarosított!...

•

Szabó Gyulának egy közönség—művész találkozón többek közt feltették a kérdést: véleménye szerint minek köszönheti a tévé rajzfilmsorozatában az ő hangján megszólaló Bubó doktor hatalmas népszerűségét? Szabó kapásból válaszolt.

— Ez a doktor Bubó voltaképpen az ideális orvos, akinek van egy igen figyelemreméltó tulajdonsága: Ha hívják valahová, azonnal... repül!

•

Ranódy László új filmjének, a Móricz Zsigmond regényéből készült Árvácskának szenzációs felfedezése a 9 éves gyermekszereplő, a kis Czinkóczi Zsuzsa, akit mindenki szívébe zárt. A Jászszentlászló melletti kis tanyán élő Zsuzsikát a film premierjén hatalmas taps fogadta az Uránia mozi színpadán, amikor megjelent pöttyös kis ruhájában, kezében egy gyermekretiküllel. A bemutató után körülvették ismerősök, ismeretlenek és záporoztak feléje a gratulációk. Valaki megkérdezte:

— Aztán kivel játszottál legszívesebben a filmen?...

Zsuzsika pillanatnyi késedelem nélkül válaszolt.

— A tehenünkkel!...

Rátonyi Róbert

HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK

SZELLEMI RÖVIDZÁRLAT ELLEN:
Oázis
TERMÉSZETES GYÜMÖLCSLÉ
EGY ÜVEG 40 DKG ALMA KIVONATÁT TARTALMAZZA

NINCS SZÜKSÉGE PROTEKCIÓRA...

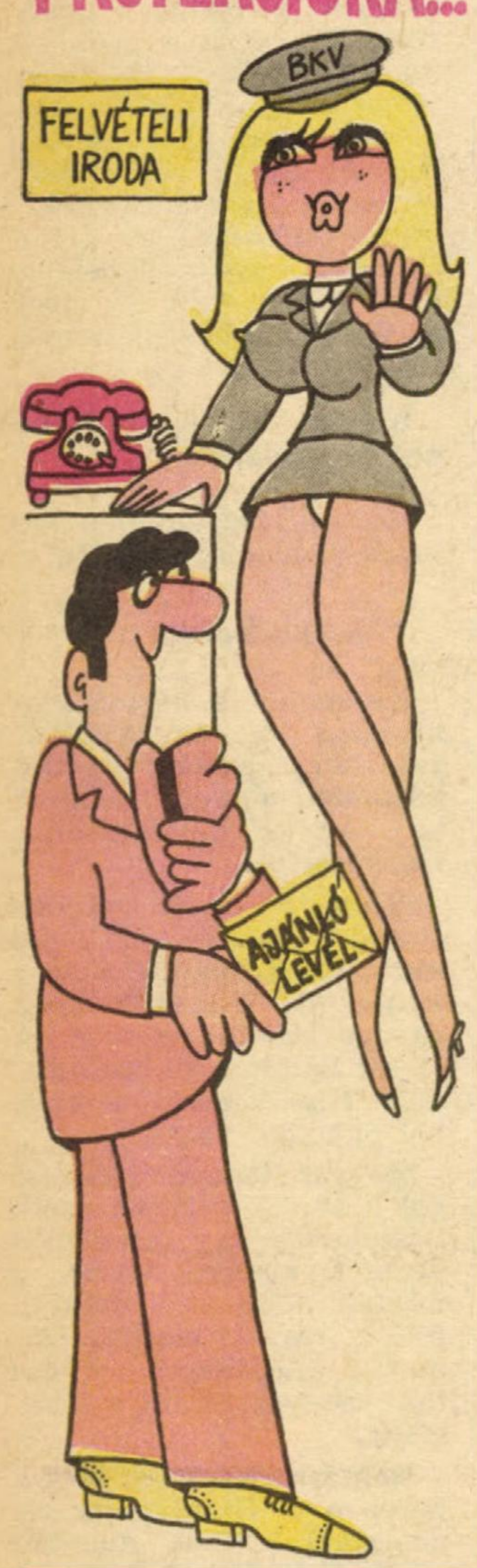

...HA NÁLUNK AKAR DOLGOZNI!

A BKV Metró Uzemigazgatósága felvételre keres lakatos, műszerész, villanyszerelő szakmunkásokat, férfi és női betanított munkásokat, valamint általános és középiskolai végzettséggel, 18 évesnél idősebb munkaerőket, forgalmi munkakörökbe.

Jelentkezés:
BKV METRÓ ÜZEMIGAZGATÓSÁG
Budapest XIV., Hungária krt. 46. fszt. 59.
Telefon: 637-637/367-es mellék.

BKV

HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK

TÜCSÖK és BOGÁR

divat és egészség

● A napi futásadagot hagyományos tréning-felsőben és egy elütő színű jerseynadrágban teljesíti a bajnoknő

A Monspart Saroltáról szóló cikket illusztráló és Monspart Saroltát ábrázoló fotót Monspart Sarolta ollózta az „Ez a divat” című lapból. A következő megjegyzéssel: „Ilyen szerelésben nem naponta kétszer, hanem havonta egyszer sem egészséges futni. Tessék elképzelni, mi történik, ha leesem a hokedlitalpú cipőmről?!”

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

A Fejér megyei
Tanács Kórháza
ALKALMAZ
két mozdony-
fűtőt,
takarítónőket,

Ahogy a nóta is mondja: „Megy a kórház, megy a kórház Kanizsára . . .”

(A Fejér megyei Hírlapból ollózta Orsovai Tibor, székesfehérvári olvasónk)

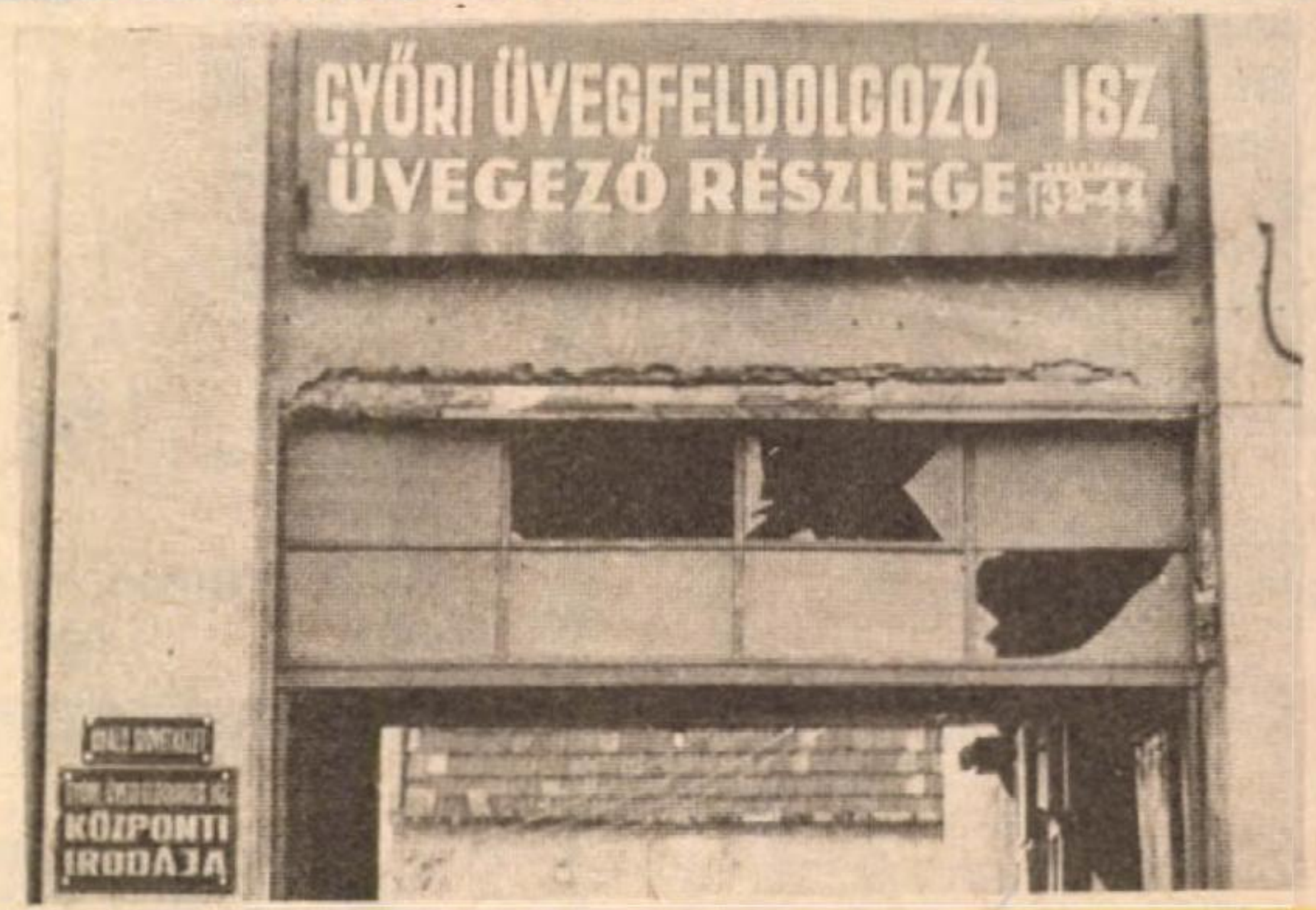

A cégér

(Győrött fotózta Csizmadia Zsolt)

OTT ÁLLTAK MEGFÜRÖDVE

Egy kis amerikai magánrepülőgép szállt le Mexikóban, a Hidalgó-gát mellett. Öt utasa a gép kabinjában átöltözött, s fürdőruhában rohanta meg a vizet, hogy egy kiadósat úszszék a mennyeien kék habok között.

Visszatérve többperces némaságba dermedtek.

A ruháikat ugyanis valaki az utolsó szálig elvitte.

Természetesen a repülőgéppel együtt.

NŐK HELYETT...

Lauren Hutton, a filmsztárrá előlépett egykori fotómodell mondotta:

— Mifelénk nem szívesen adnak nagy fizetést a nőknek. A filmszakma bizonyos fokig kivétel. Talán azért, mert a filmszínésznőt mégsem tudják férfival helyettesíteni. Bár Hollywood mindent elkövet . . .

TÉLI BUNDAVÁSÁR

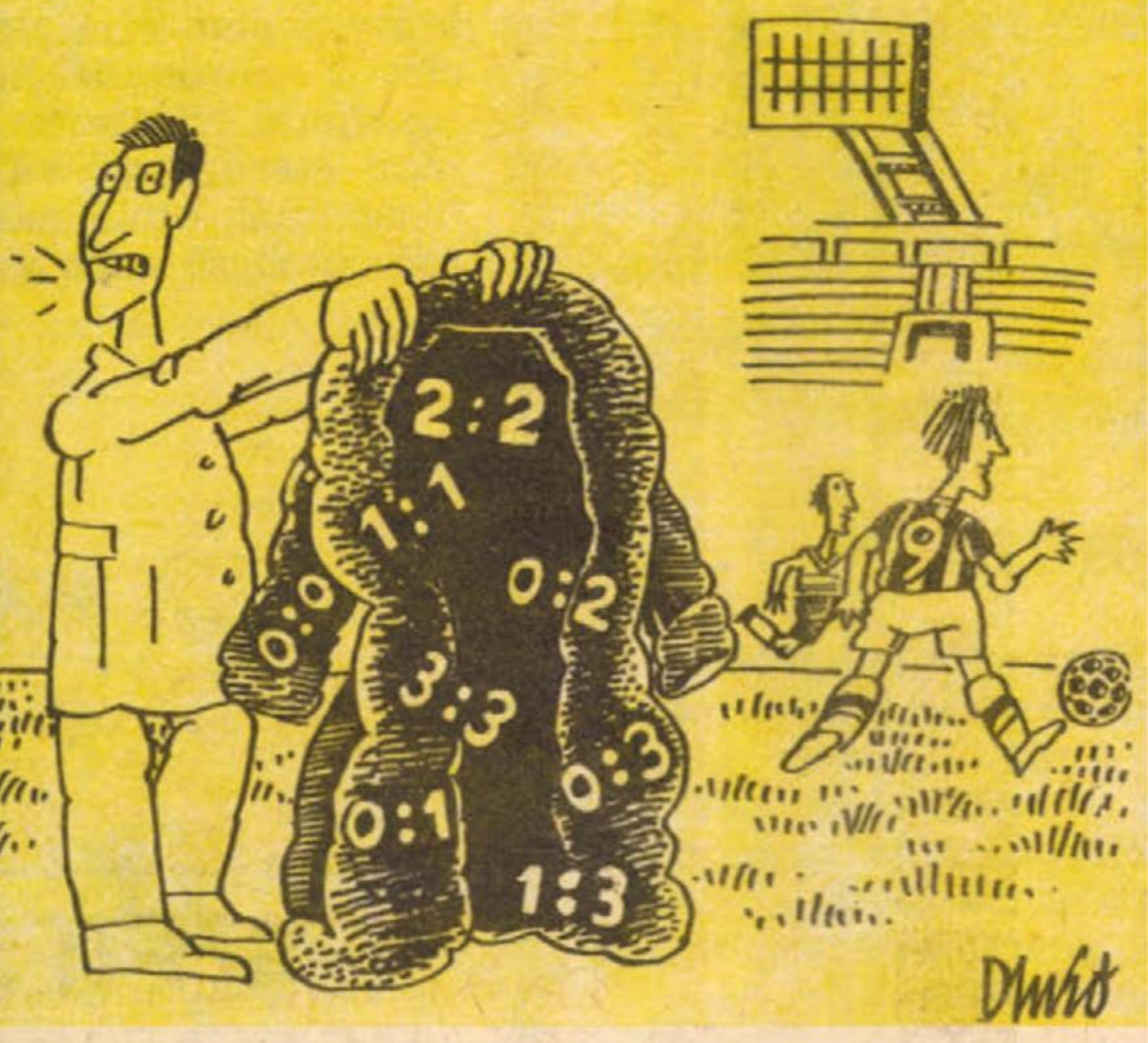

– Az idén már senkinek sem kell . . .

HIRDETÉS HIRDETÉS

NAPFÉNY A SZOBÁBAN!!

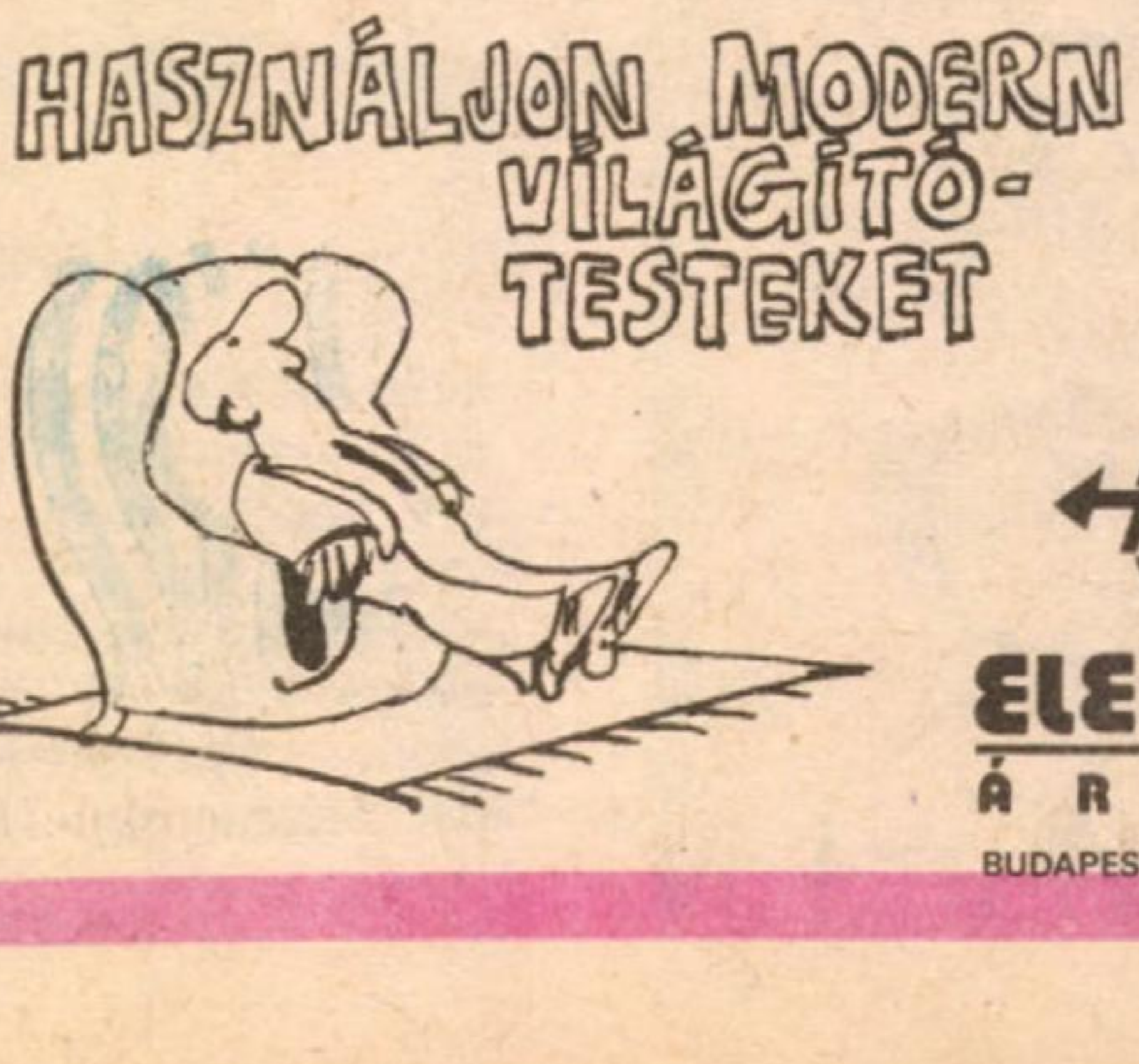

RAVILL
ELEKTRON
ÁRUHÁZ
BUDAPEST VI., LENIN krt. 77.

TRIBÜN

A West Bromwich Albion vezetősége érdekes újítást vezetett be. A bajnoki idény rajtja előtt a csapat négy legidősebb játékosából társadalmi bíróságot formált, hogy ez a szerv tárgyalja „házon belül”, ha az együttes valamelyik tagja sportszerűtlenül viselkedik a pályán.

Évközi mérleg: a bajnokság során eddig három játékost állítottak ki a West Bromwich Albionból.

Mindhárman a társadalmi bíróság tagjai!

*

Lefty Driesell, a Maryland egyetem kosárlabdaedzője, megmagyarázta, hogyan sikerült kétszer is legyőzniök az esélyesebb észak-karolinaiakat:

— Nézzék, nekünk is vannak alacsony játékosaink, nekik is vannak alacsony játékosaik. De a mi alacsony játékosaink magasabbak, mint az ő alacsony játékosaik.

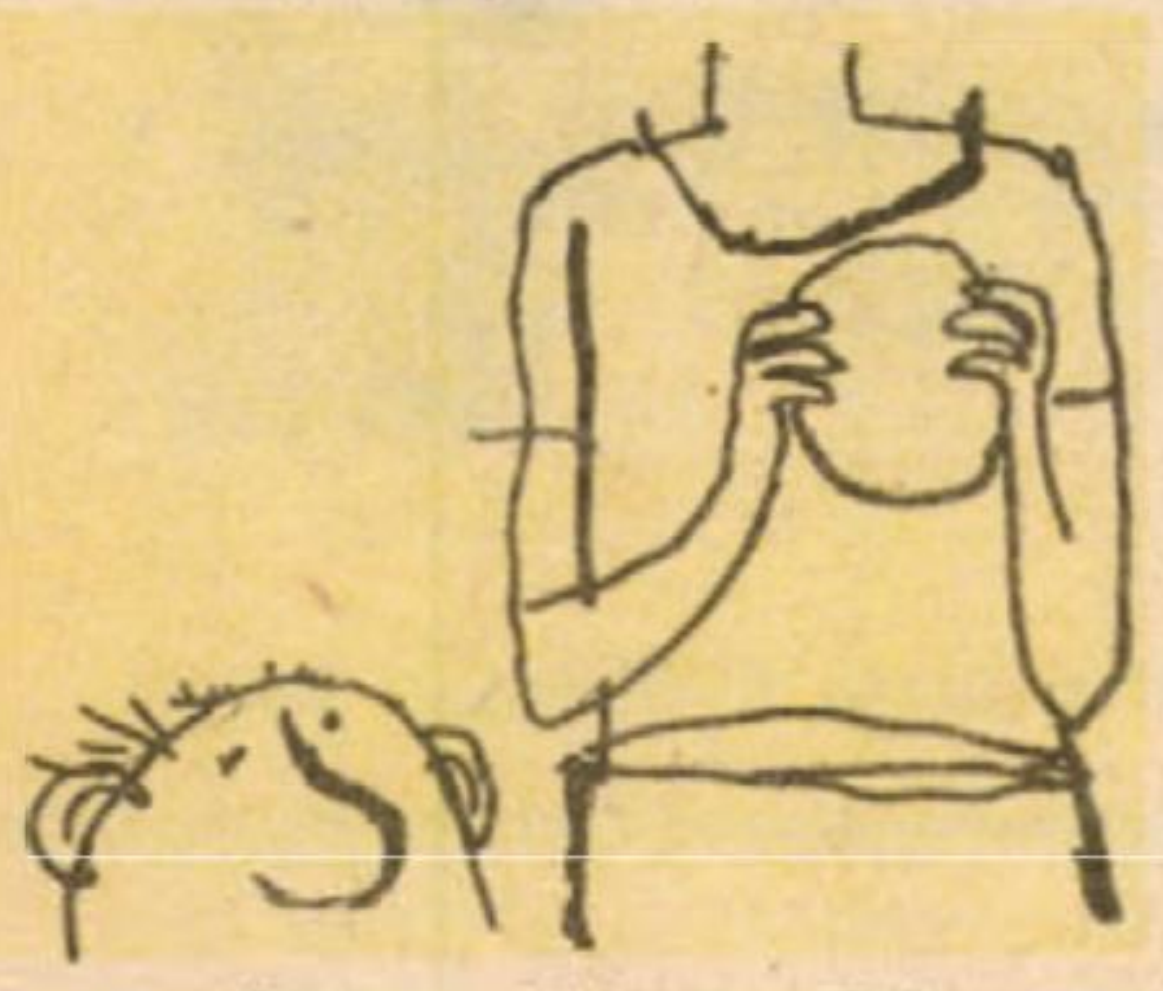

Amikor Sir Edmund Hillary és Tenzing Norgay 1953-ban elsőnek mászta meg a Mount Everestet, bizonyára nem gondoltak arra, mennyit spóroltak meg azzal, hogy a tömeg előtt érkeztek.

A világ legmagasabb csúcsa azóta ugyanis kedvelt kirándulóhellyé vált. Nepal utazási irodái éppen most kiáltották szerte új ajánlatukat: turistaút Katmanduból a csúcsra és vissza — 1200 dollár...

*

John H. Stracey, a váltósúlyú ökölvívás profi-világbajnoka pályázatot írt ki. Kerestetik egy új dalszöveg, amely a „Remény és dicsőség földje” kezdetű zsolozsma melódiájára az ő dicsőségét zengi.

— Különösen boldog lennék, hogyha a szöveg azt is magában foglalná — szabott ki újabb feltételt a világbajnok —, hogy istenem, mily nagy büszkeség is angolnak lenni.

Első díj két belépőjegy Stracey következő mérkőzésére, amelyet Hedgemon Lewis ellen vív.

A különdíj nyertese néhány menetet talán még bokszolhat is Straceyvel.

(p. p.)

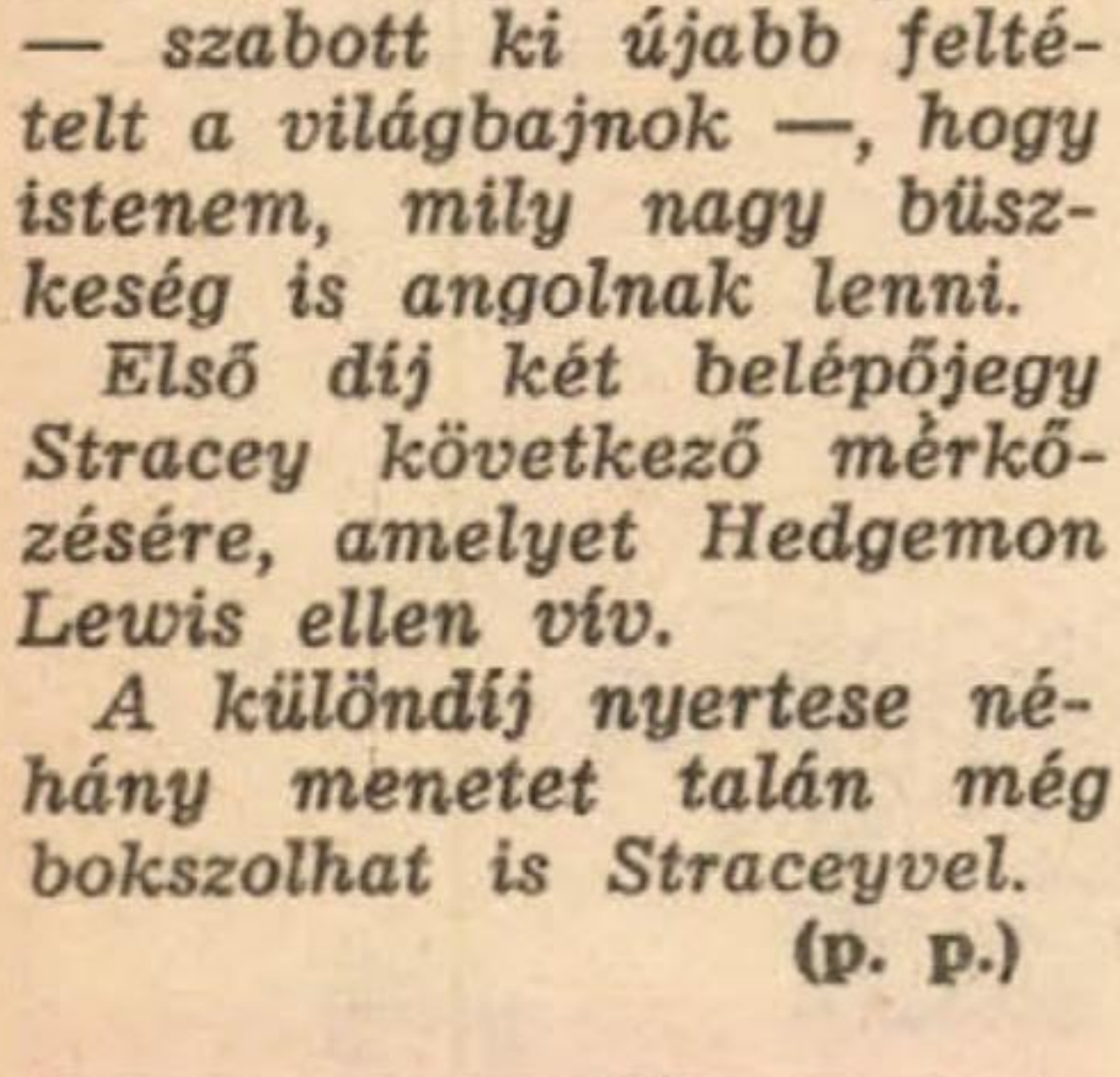

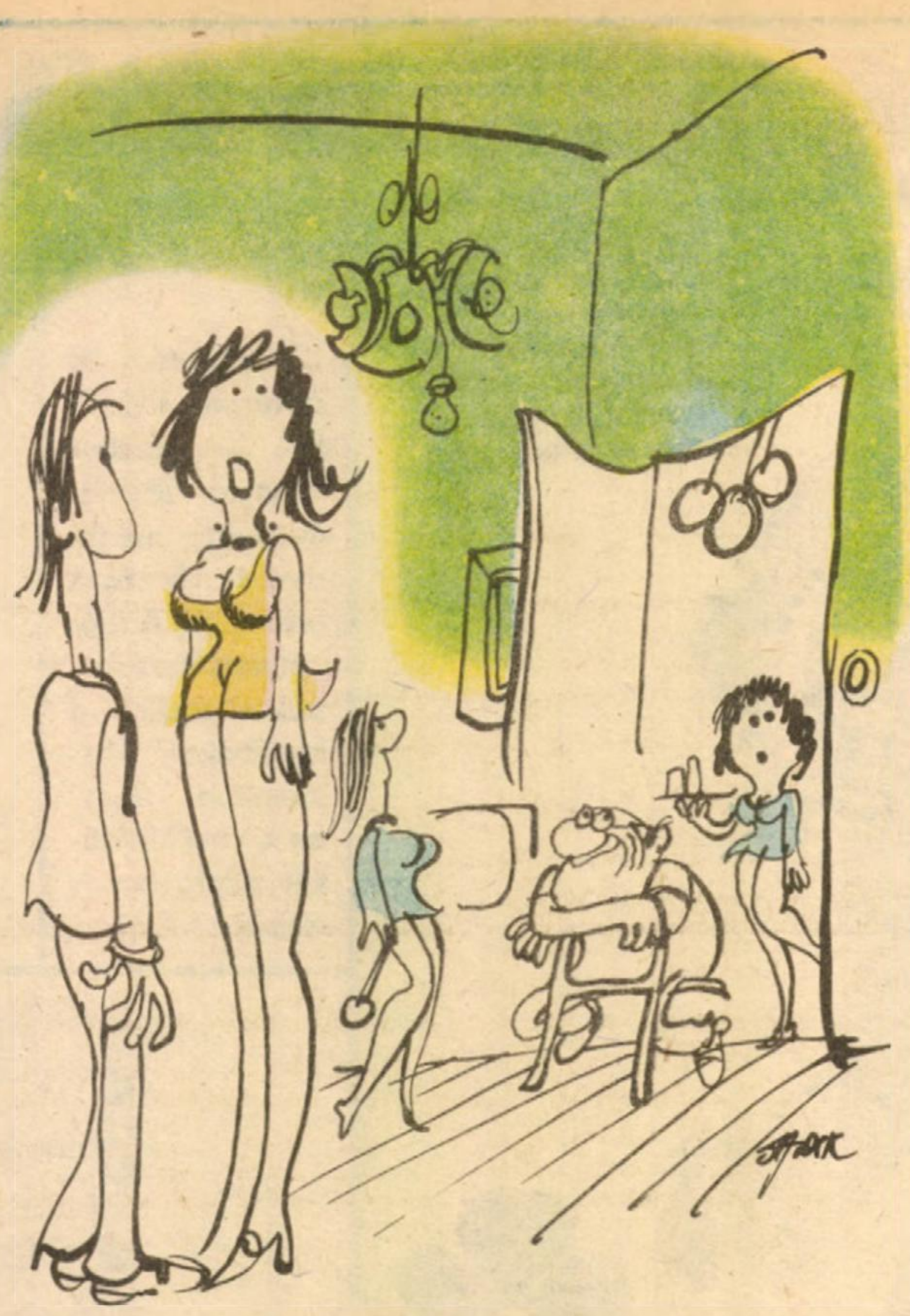

– A nagypapa nagyon konzervatív, és még ragaszkodik a miniszoknyához.

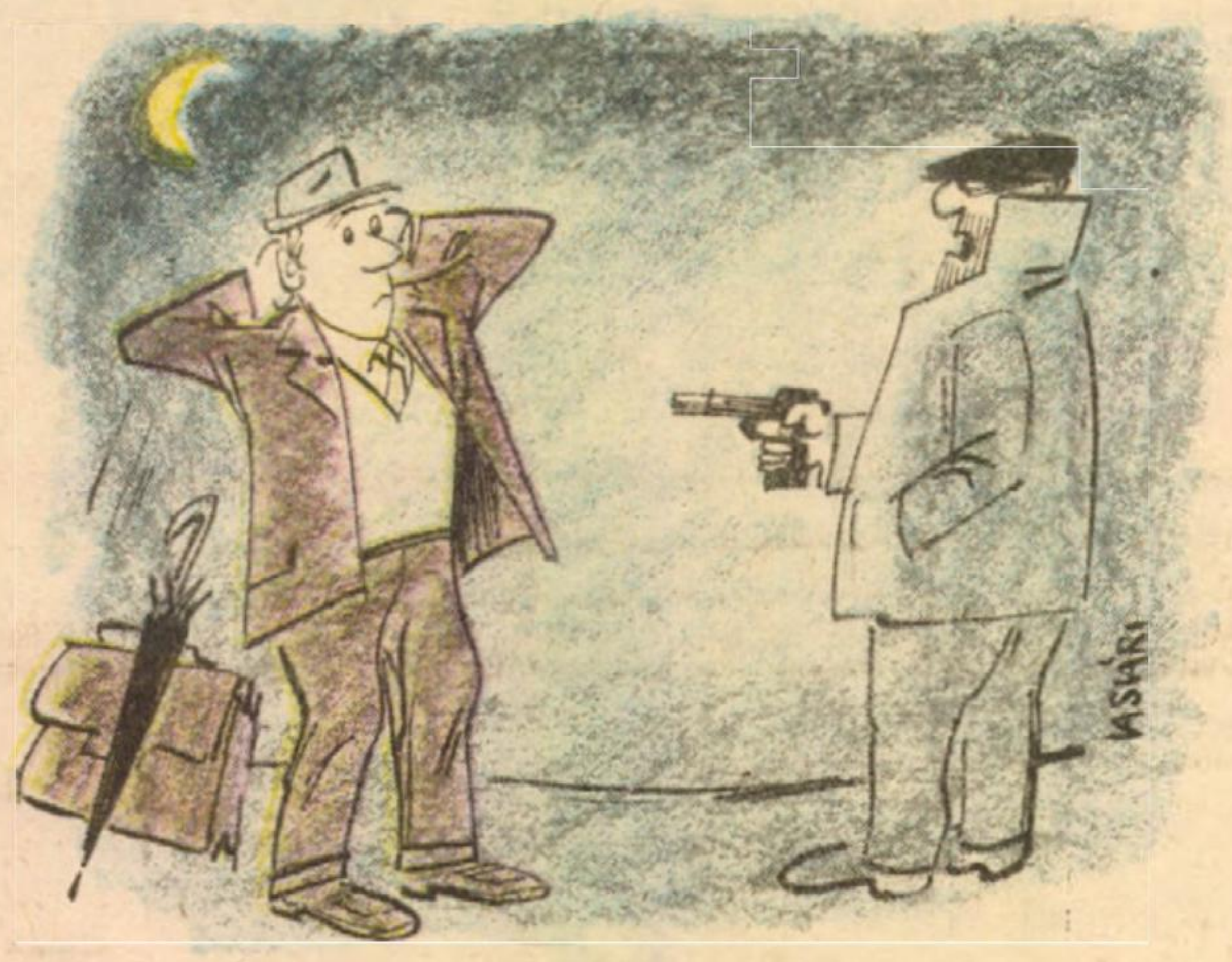

– Kezeket tarkóra, aztán törzskörzés jobbról balra...

ÉRTEKEZLET UTÁN

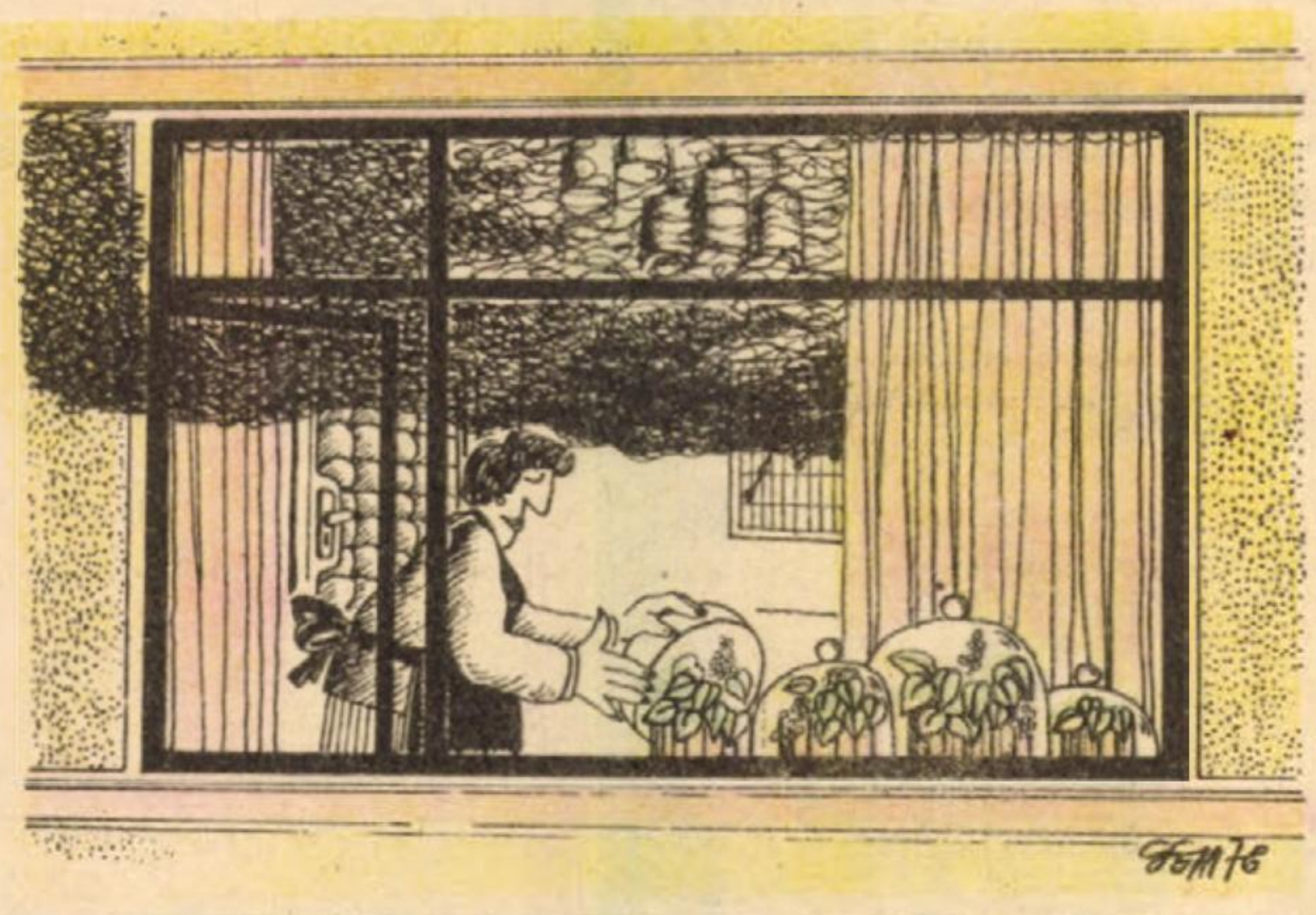

UDVARIASSÁG

Hír a Basildon Evening Echo című lapból:

„Raymond és Sandra Prin eladásra kínálja exeteri házát, mert az örökös feszültség már mindkettejük idegeit megviselte. Utolsó csepp volt a pohárban, amikor a többszázesztendős hajlékban lakozó kísértet szerdán éjszaka megbotlott a békésen szendergő Prin-bébi ágyának lábában, majd röstelkedve így szólt: Bocsánatot kérek!”

LUDAS MATYI azt üzeni...

Bors Jenőnek, a Magyar Hanglemezgyártó Vállalat igazgatójának, Budapest.

Teljesítjük az Ön kérését és némi rövidítéssel közöljük válaszlevelét:

„Érdeklődéssel olvastuk a Ludas Matyi üzenetét, amely árnyalt gúnnyal és burkolt felháborodással tárgyalja, hogy Kalmár Magda művésznő helyett a Francia Nagydíjat a Hanglemezgyár munkatársa vette át Párizsban. A Ludas Matyi és a Kedves Olvasó mindezt Kalmár Magda nyilatkozatából merítette. Nem akarunk tréfa-rontást elkövetni, azzal áltatjuk magunkat, van humorérzékünk, talán ezért fűzzük az esethez az alábbiakat.

1. A Magyar Hanglemezgyártó Vállalat munkatársa nem volt Párizsban és nem vette át a díjat.

2. Párizsban nagyon várták a művésznőt, mert a lemeze elragadtatást váltott ki. Utazása azonban, tekintve a téli repülőjáratok bizonytalanságát, veszélyeztette volna Szabó Ferenc operájának, a Légy jó mindhalálig-nak a premierjét, illetve Kalmár Magda művésznő részvételét a premieren.

3. Kalmár Magda művésznő az opera premierjén kirobbanó sikert ért el, de sajnos ez nem vigasztalja meg az elmaradt utazásért. (Bár ismerve a művésznő rendkívüli lelkiismeretességét és kötelességtudását, az a gyanúnk, hogy mindkét helyen szeretett volna lenni egyidőben, Párizsban is, Budapesten is.)

4. Megnyugtathatjuk a Ludas Matyi olvasóit, hogy vállalatunk mindig arra törekedett, hogy az előadóművész vagy a zeneszerző kerüljön a reflektorfénybe. Egyszer sem fordult elő, hogy a művész helyett a vállalat tisztviselője utazott volna el, mint ahogyan könyvelőink sem énekelnek és nem a raktárvezetőink vezényelnek.”

Mégis mi okozta a félreértést? Idézzük a levelet:

„Sajnos, a magyar művészeti életben a sértődöttség a második anyanyelv szerepét tölti be. Sok kitűnő művész nem érzi elegendőnek a nemzetközi sikert, a sokoldalú elismerést, az állami szervek és vállalatok buzgalmát, amíg nem sikerül önmagát ezen az anyanyelven kifejeznie. (Megsértődöm, tehát vagyok.) A mi tennivalónk ezzel kapcsolatban az, hogy ne sértődjünk meg, jelen esetben Kalmár Magda művésznőre. Az ő tehetsége mellett ugyanis eltörpül az a körülmény, hogy nyilatkozata kissé hamis volt. Fő, hogy egyébként sohasem hamis!

Kalmár Magda művésznőnek, Budapest.

Kérjük, figyelmesen olvassa el a fenti üzenetet.

T. L. Budapest.

Köszönjük a három lapkivágást. Valóban mulatságos, hogy három lapunk, háromféleképpen számolt be az FTC—Tatabánya mérkőzésről.

Népsport: „A 47. percben Branikovits a 16-oson belül kicsit kisodorva cselezett, s miközben Lakatost meg akarta kerülni, elesett. A 11-est Bálint a jobbra mozduló Kiss mellett a kapu bal oldalába vágta.”

Magyar Nemzet: „Az első gól a 48-dik percben esett. Branikovits egy tatabányai védőtől kísérve kitört, s miután a 16-oson belül a földbe rúgott, elesett. Hámori játékvezető 11-est ítélt, melyet Bálint értékesített.”

Népszabadság: „A 48-dik percben a Branikovits elgáncsolása miatt megítélt büntetőből Bálint lőtte az első gólt.”

Az olvasó azt kérdi tőlünk: kinek higgyen?

A szerkesztőség válasza: hogy kinek higgyen, azt Önre bízzuk. Mi szívből örülünk annak, hogy lapjaink végre változatosabbak.

„Mit művelt Paula?” jeligére.

Ön azt kérdi, miként lehetséges az, hogy a Magyar Ifjúság 11. számának egyik oldalán nyelvvédő cikket közölnek, néhány oldallal odébb pedig egy novellában a szerző így fogalmazza meg, hogy a hősnő részegen kiabál: „Paula buggyantan szirénázott.”

Válaszunk: nincs semmi ellentmondás a két cikk között. A szóban forgó Paula nem a nyelvvédő cikkben szirénázott buggyantan.

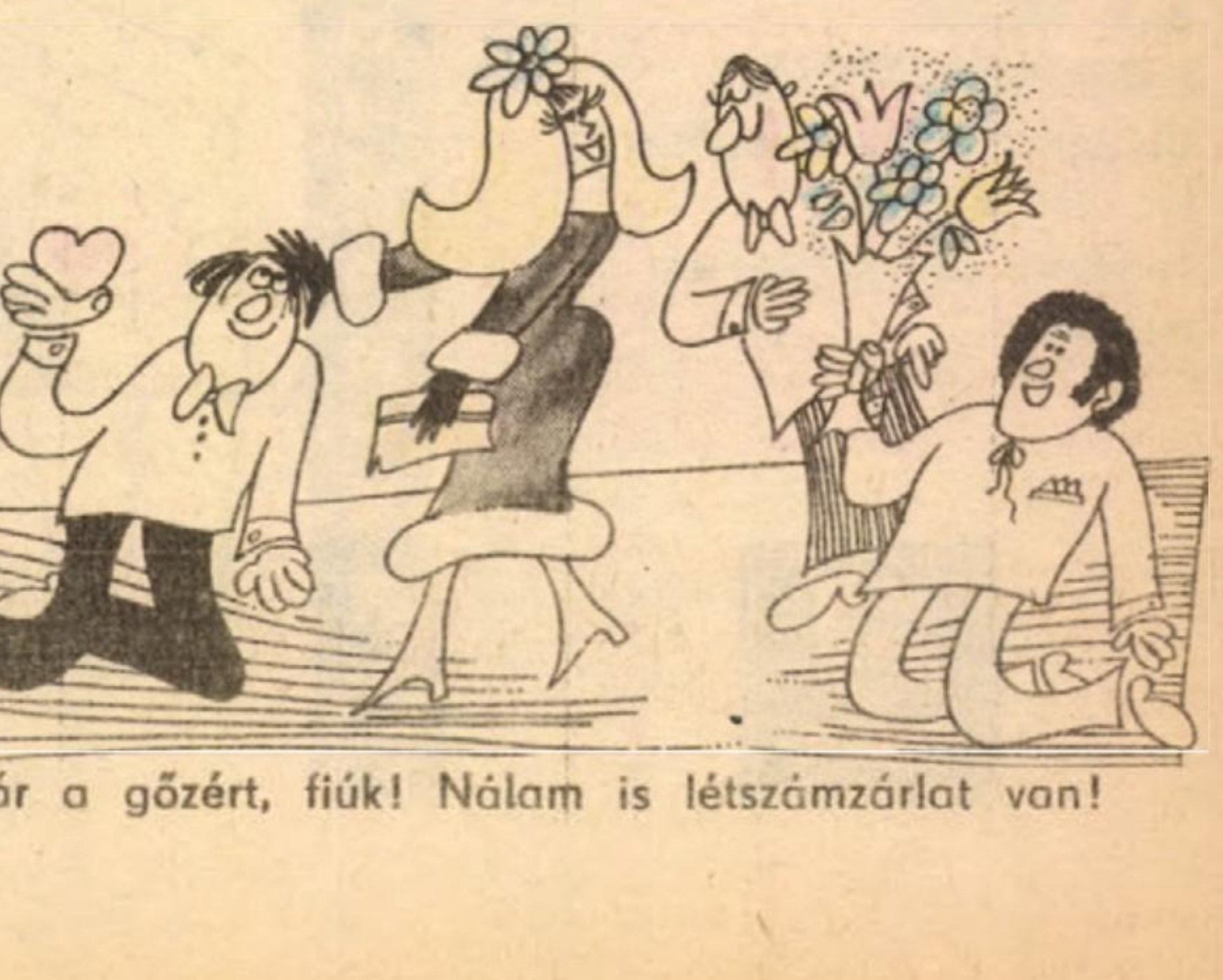

– Kár a gőzért, fiúk! Nálam is létszámzárlat van!

TÉLI ETETŐ

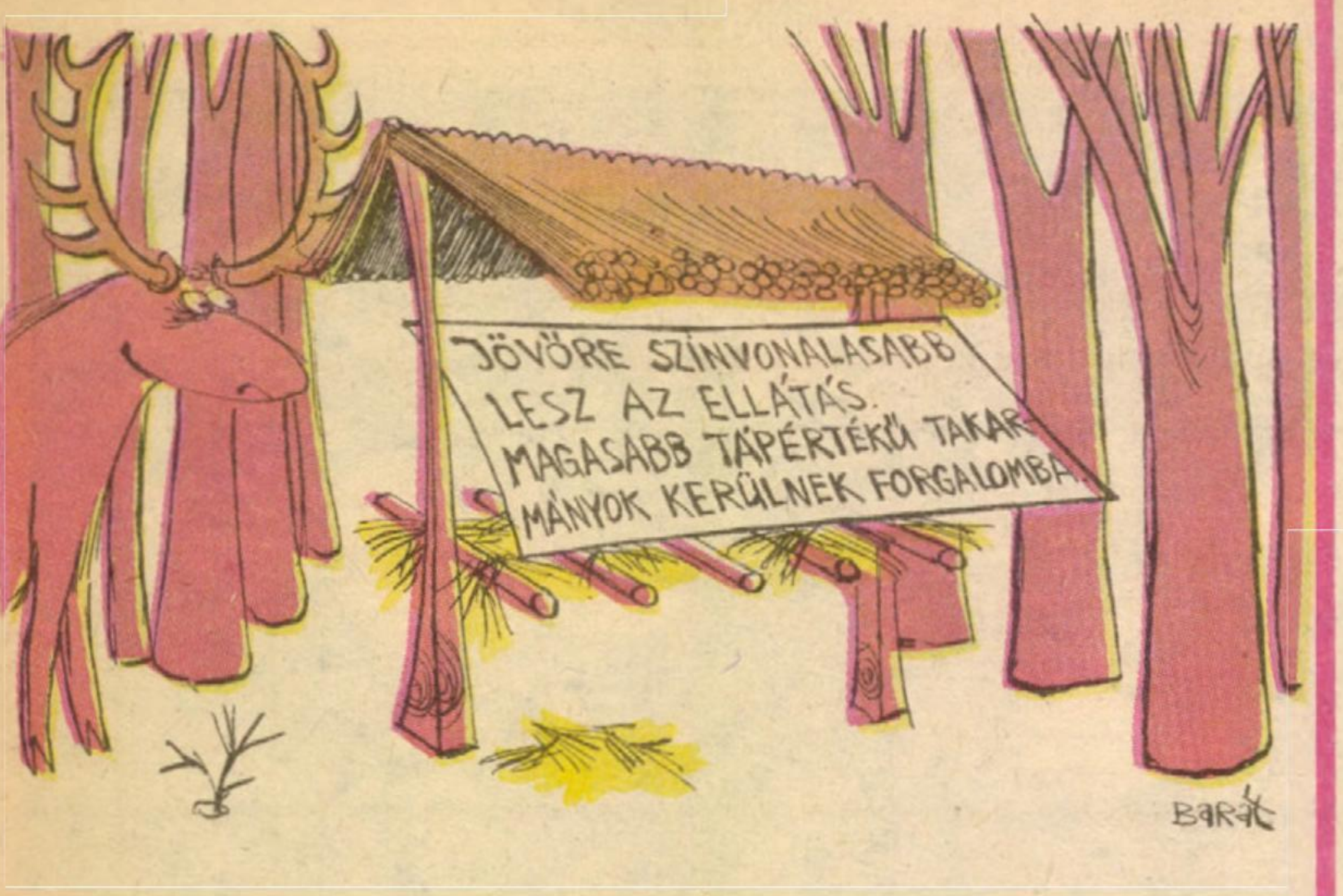
JÖVŐRE SZÍNVONALASABB LESZ AZ ELLÁTÁS. MAGASABB TÁPÉRTÉKŰ TAKARMÁNYOK KERÜLNEK FORGALOMBA
BARÁT

DACOS KÖLYÖK

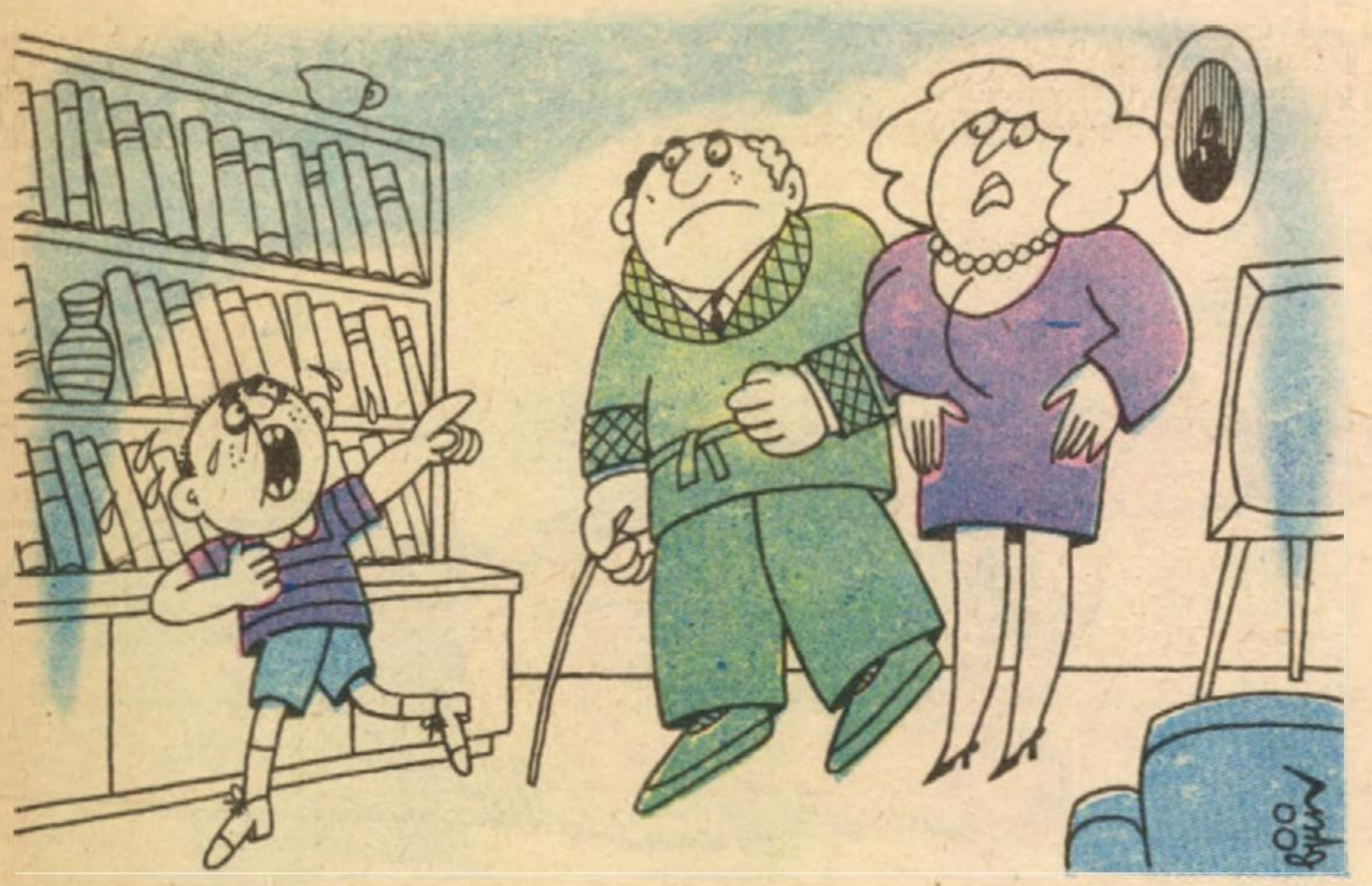

– És tudjátok meg, hogy nem foglak benneteket meglátogatni a szociális otthonban!

AZ IDŐK SZAVA

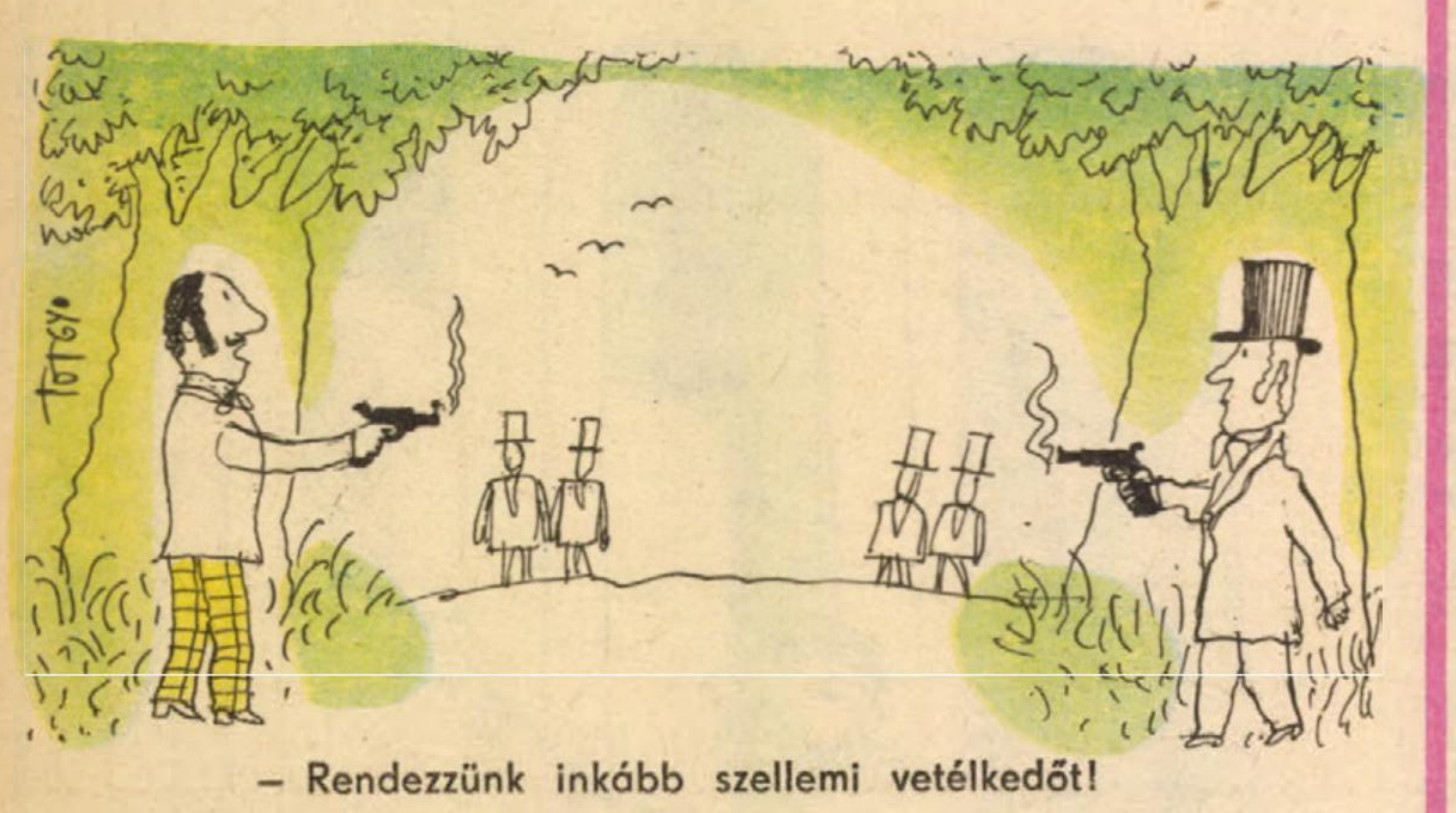

– Rendezzünk inkább szellemi vetélkedőt!

Ludas Matyi
SZATIRIKUS HETILAP
Főszerkesztő: Árkus József
Főszerkesztő-helyettes: Mikes György
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: Csollány Ferenc
Szerkesztőség:
Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14.
Postacím: 1977 Budapest
Telefon: 335-718
Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3.
Postacím: 1959 Bp. Tel.: 343-100, 142-220
Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a helyi (Budapesten a kerületi) kézbesítő postahivatalokban és a kézbesítőknél. Előfizetési díj 1 hónapra 7,50 Ft, 1/4 évre: 22,50 Ft.
Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással 76.2308/2-13 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78.
Felelős vezető: Bolgár Imre vezérigazgató
INDEX: 25 504

KECSKEBŐR

Hirdetés a Dayton városában megjelenő Saturday Reviewből.

„Eladó ötvenezer pár valódi kecskebőr kesztyű kis hibával. Az automata gépsor hibás programozás következtében három hüvelykujjat varrt mindegyikre. Érdeklődők szinte ingyen hozzájuthatnak."

Amióta elolvastuk, egyfolytában gyötör a kétség. Mit dughatnak a másik kettőbe?

ELŐRELÁTÓ VENDÉG

A kedves vendég már jó hosszú ideje vár a megrendelt italra a forgalmas presszóban. Végre magához inti az idős pincért és szelíden azt mondja neki: — Kérem, ha netán nyugdíjba menne, — vízszintes 1 függőleges 16. Megfejtésül csak ezt a két sort kell beküldeni legkésőbb március 29-ig kizárólag levelezőlapon erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest. A megfejtők között háromszor 100 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

13. Olasz város, Rómeó és Júlia történetének színhelye
14. Nem igazi ok
15. A legrégibb fegyverek egyike
16. Szerb — ahogyan régen mondták
17. Shakespeare szülővárosa
20. Munkácsy Mihály egyik ismert festményének címe
22. Az 1001 éjszaka egyik alakja (lámpásáról nevezetes)
23. Mutatószó
24. Ez a női név Poe „A holló" című versében fordul elő
26. Gyümölcsfát nemesít
27. A törzshangsor c hangja
28. Kezdetleges vadászfegyver
29. G. N.
30. Pénzintézeti Központ
31. Japán autómárka
32. Nicara . . . (állam)
33. R. H.
34. A lángok martaléka lesz
35. Tiltószó
36. A Sevillai borbély című vígopera egyik szereplője
38. Évforduló alkalmából rendezett ünnep
41. Nagy német elektromosipari tröszt
42. Igekötő
44. A 24. vízsz. kezdete
45. A súlyemelősport egyik kategóriája
47. Nagy horvát szobrászművész (1883—1962)
51. U. T. L.
52. O sole . . .
53. Önmagába visszatérő görbe vonal
56. E. K.
58. Az ad ige egyik alakja
59. Sima felületű jég, a gyerekek örömére
61. A germánium vegyjele
62. Durva, neveletlen, műveletlen
64. Nagy svájci matematikus (1707—1783)

FÜGGŐLEGES

2. Lelkes éljenzés
3. Praktikus szatyor
4. Diplomára utaló két betű
5. Az ókori Görögországban ez volt például Delphi városa is
6. Nagyhírű olasz filmrendező
7. Francia író, drámaíró (1723—1799)
8. Árvíz ellen szolgál
9. A görög ábécé első betűje
10. Állattannal foglalkozó tudós
11. Az egyik szovjet köztársaságból való
12. O. I.
18. Az ütőér közismert idegen neve
19. Rovarirtó por
21. Ítéletében érzelmei befolyásolják
25. Azonos betűk
30. A Nemzeti Színház egykori nagy színművésznője
31. Egészséges ital, ékezettel
32. Horgas végű bot
36. A kalandozó magyarok egyik vezére volt
37. Hangos — németül
39. Borsodi helység
40. Magától értetődik — közkeletű latin kifejezéssel
43. Az egyik legrégebbi hollandiai város
46. Nem tiszta ügy, csalafinta összebeszélés
48. A jövőbe lát — de fordítva
49. Állati férőhely
50. Francia város, a németekkel együttműködő francia kormány székhelye volt
54. Kettős mássalhangzó
55. Mozog ikerszava
57. Fúvóshangszer
60. A. L. Ö.
63. Az ezüst jele
65. R

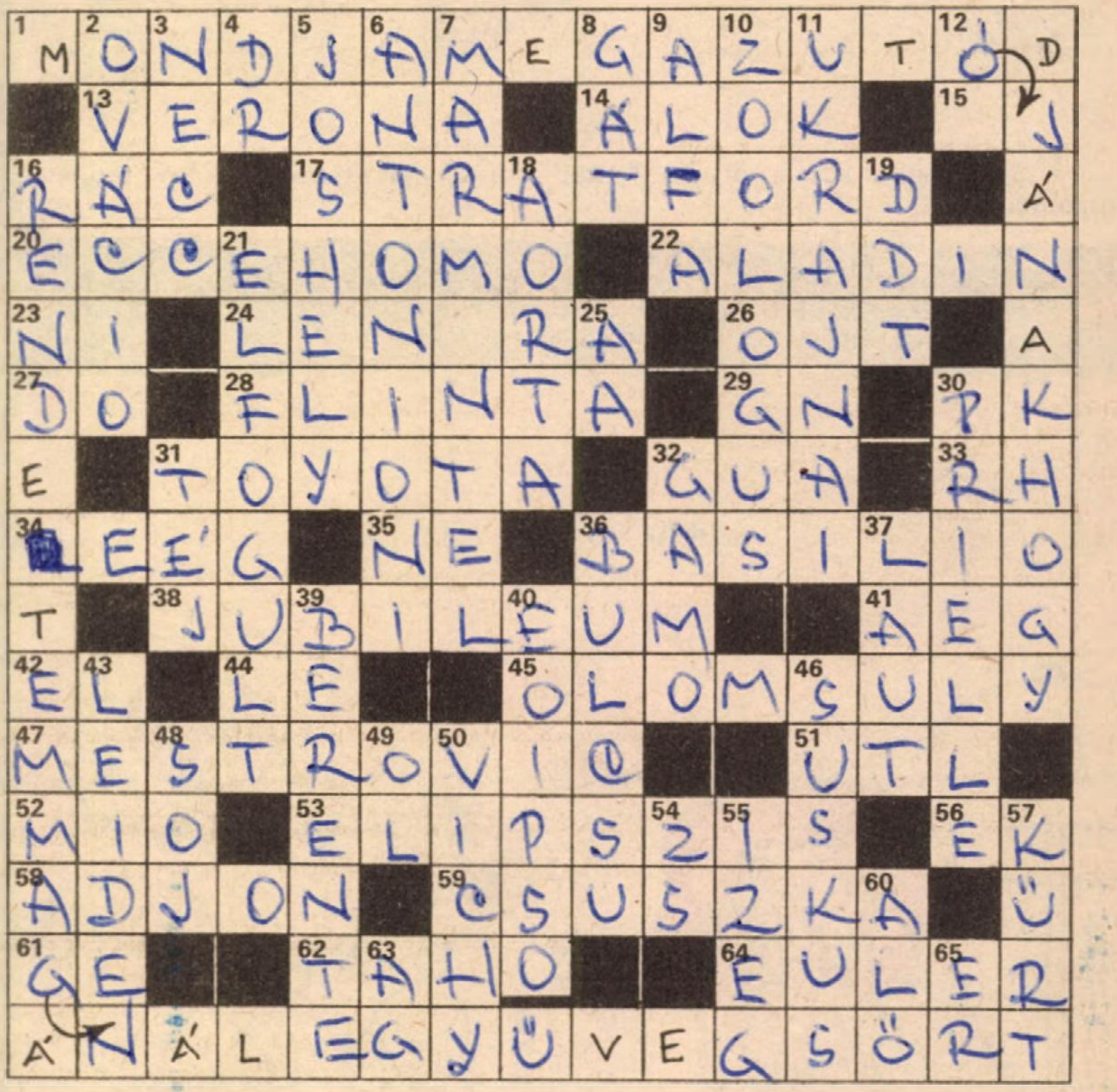

1 M	2 O	3 N	4 D	5 J	6 A	7 M	E	8 G	9 A	10 Z	11 U	T	12 Ó	D
■	13 V	E	R	O	N	A	■	14 Á	L	O	K	■	15	J
16 R	A	C	■	17 S	T	R	18 A	T	F	O	R	19 D	■	Á
20 E	C	C	21 E	H	O	M	O	■	22 A	L	A	D	I	N
23 N	I	■	24 L	E	N		R	25 A	■	26 O	J	T	■	A
27 D	O	■	28 F	L	I	N	T	A	■	29 G	N	■	30 P	K
E	■	31 T	O	Y	O	T	A	■	32 G	U	A	■	33 R	H
34 L	E	É	G	■	35 N	E	■	36 B	A	S	I	37 L	I	O
T	■	38 J	U	39 B	I	L	40 E	U	M	■	■	41 A	E	G
42 E	43 L	■	44 L	E	■	■	45 O	L	O	M	46 S	U	L	Y
47 M	E	48 S	T	R	49 O	50 V	I	C	■	■	51 U	T	L	■
52 M	I	O	■	53 E	L	I	P	S	54 Z	55 I	S	■	56 E	57 K
58 A	D	J	O	N	■	59 C	S	U	S	Z	K	60 A	■	Ü
61 G	E	■	■	62 T	63 A	H	O	■	■	64 E	U	L	65 E	R
Á	N	Á	L	E	G	Y	Ü	V	E	G	S	Ö	R	T

CSALÁDI DRÁMA

című keresztrejtvényünk megfejtése:

„Ha ebben a cipőben nincs senki sem, akkor megborotválkozom."

100—100 forintot nyert:

Zámori Ferenc, 1202 Bp., Nagy Sándor utca 106.

Aradi Ferencné, 6500 Baja, Szabadság út 114.

Ratkay Zoltánné, 9200 Mosonmagyaróvár, Lenin út 275.

A nyereményeket postán küldjük el.

```
haebbenacipőben
anglia kalinyin
ragu  ikerpár i
atempo on ilonn
kér ámor  kanoc
imt csemege  ts
raho zseni avas
i  ttk gezemice
 satu ébredő sn
tapod fogl blok
or kamarilla ki
karáte oaa  los
oberon t  amore
don szivesség m
ildi a álkozom
```

MÁRCIUS 23-ÁN

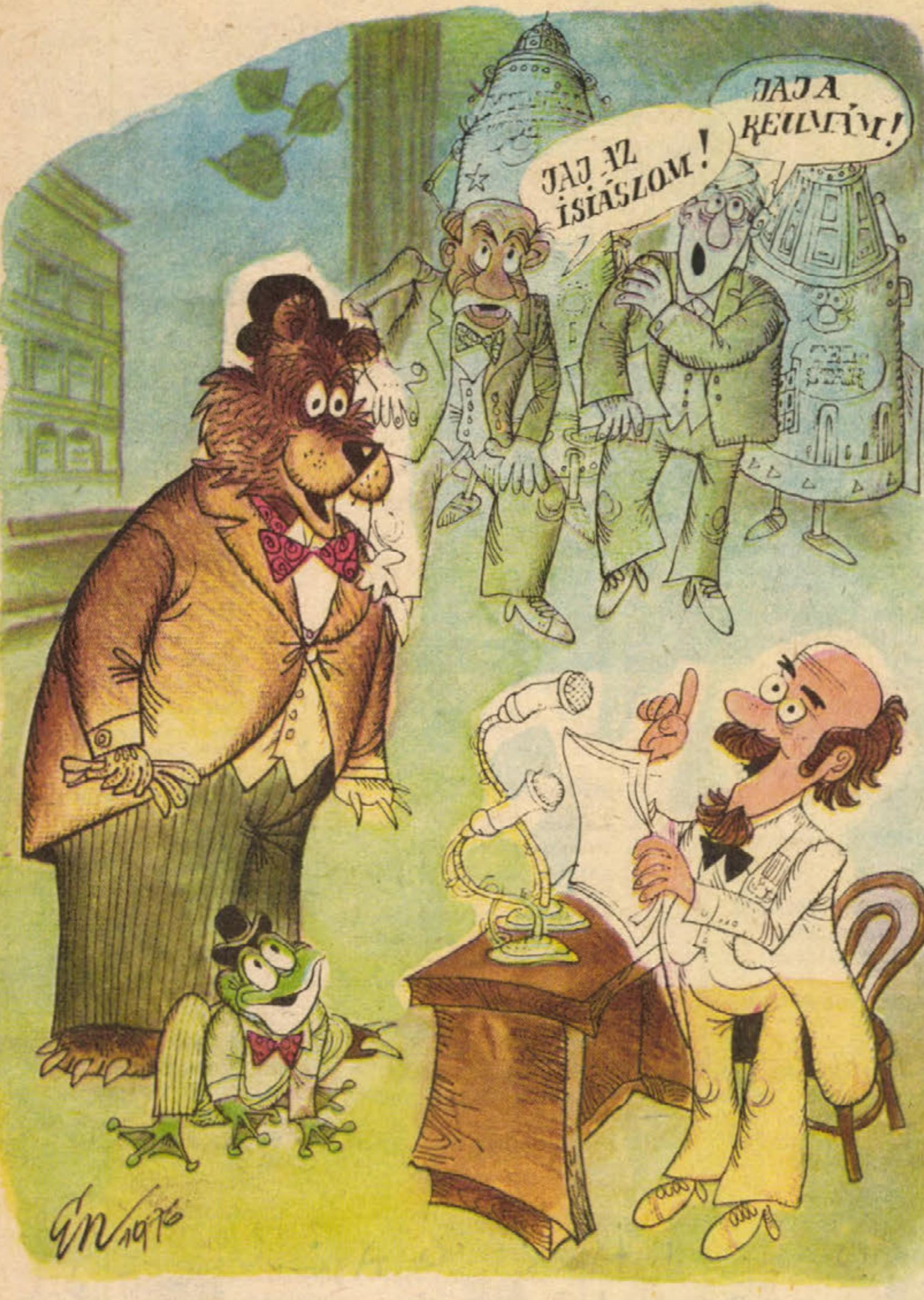
JAJ AZ ISIÁSZOM!
JAJ A REUMÁM!

– Szeretettel köszöntöm a Meteorológiai Világnapon külső munkatársainkat!...

SZEMREHÁNYÁS

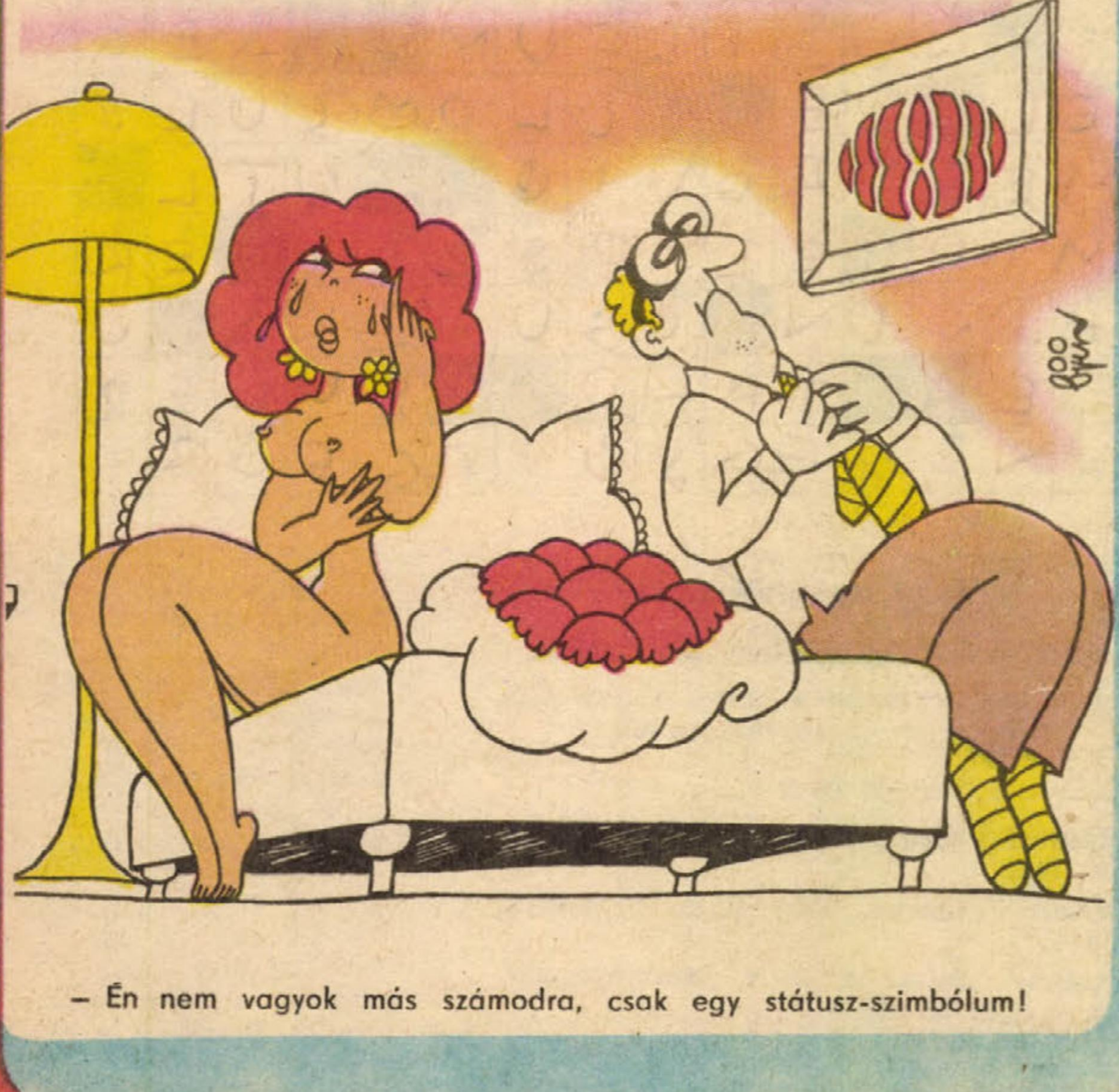

– Én nem vagyok más számodra, csak egy státusz-szimbólum!

MUNKAVISZONY

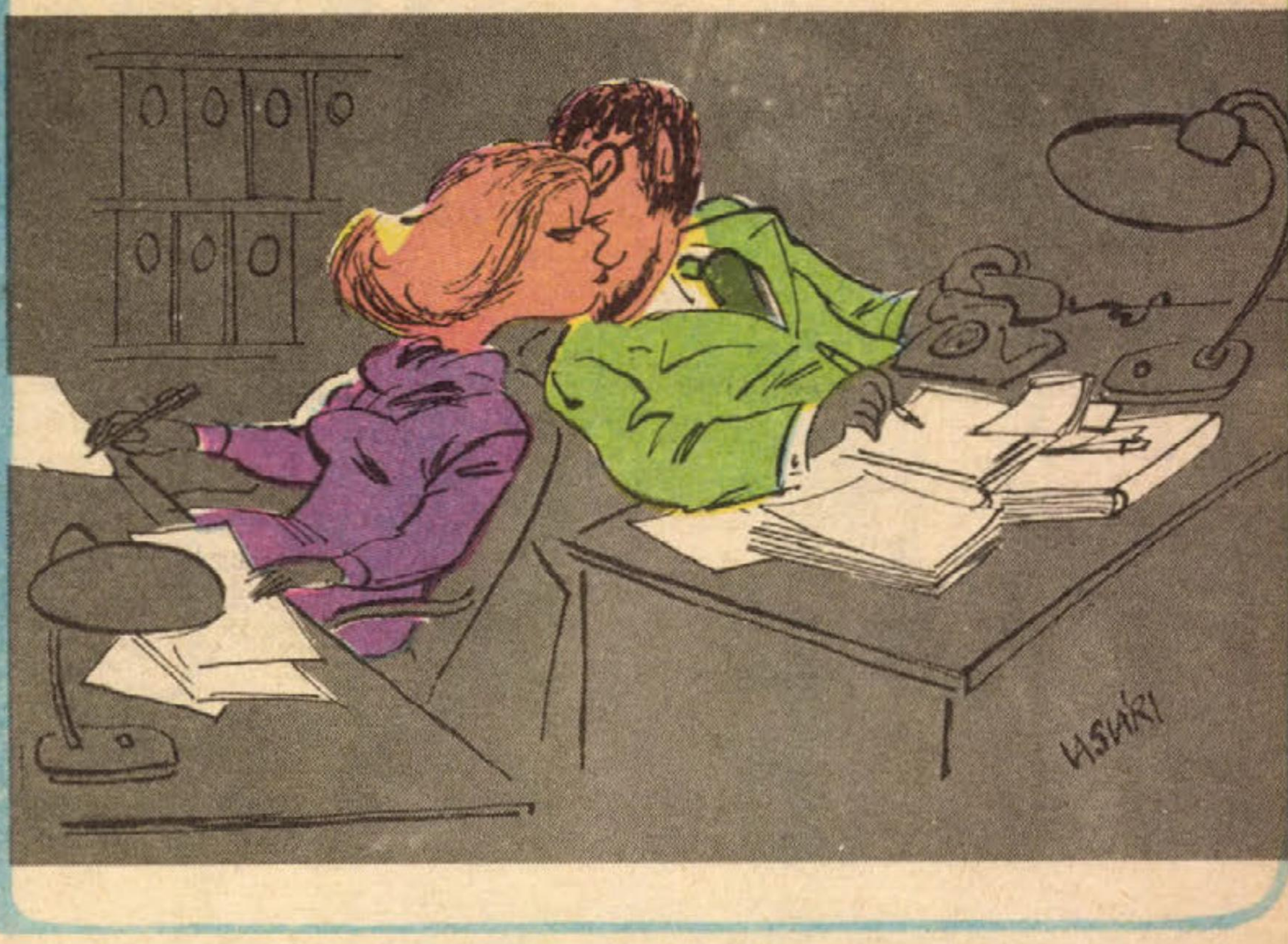

ÓVATOS EMBER

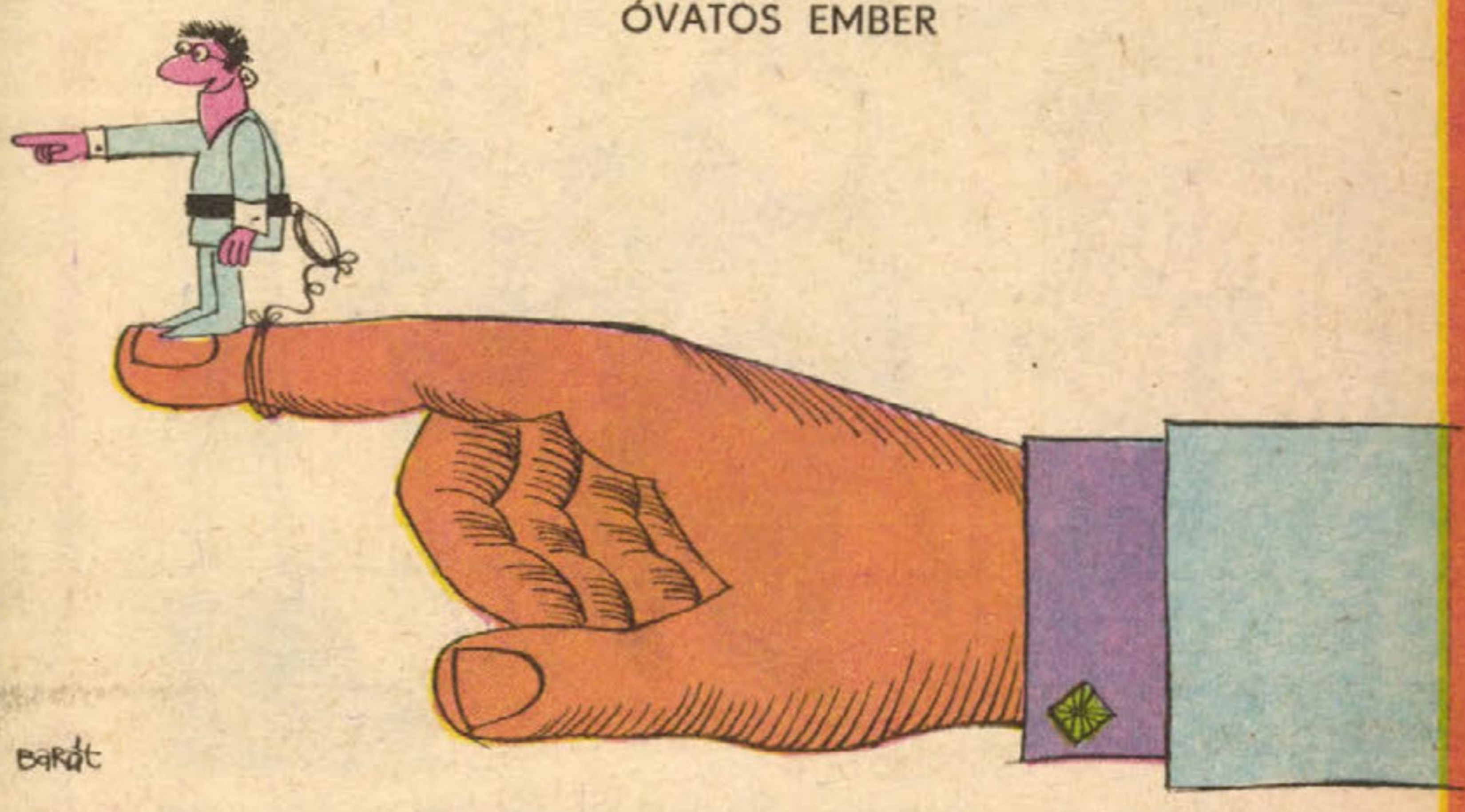

MÁRCIUS 27: SZÍNHÁZI VILÁGNAP

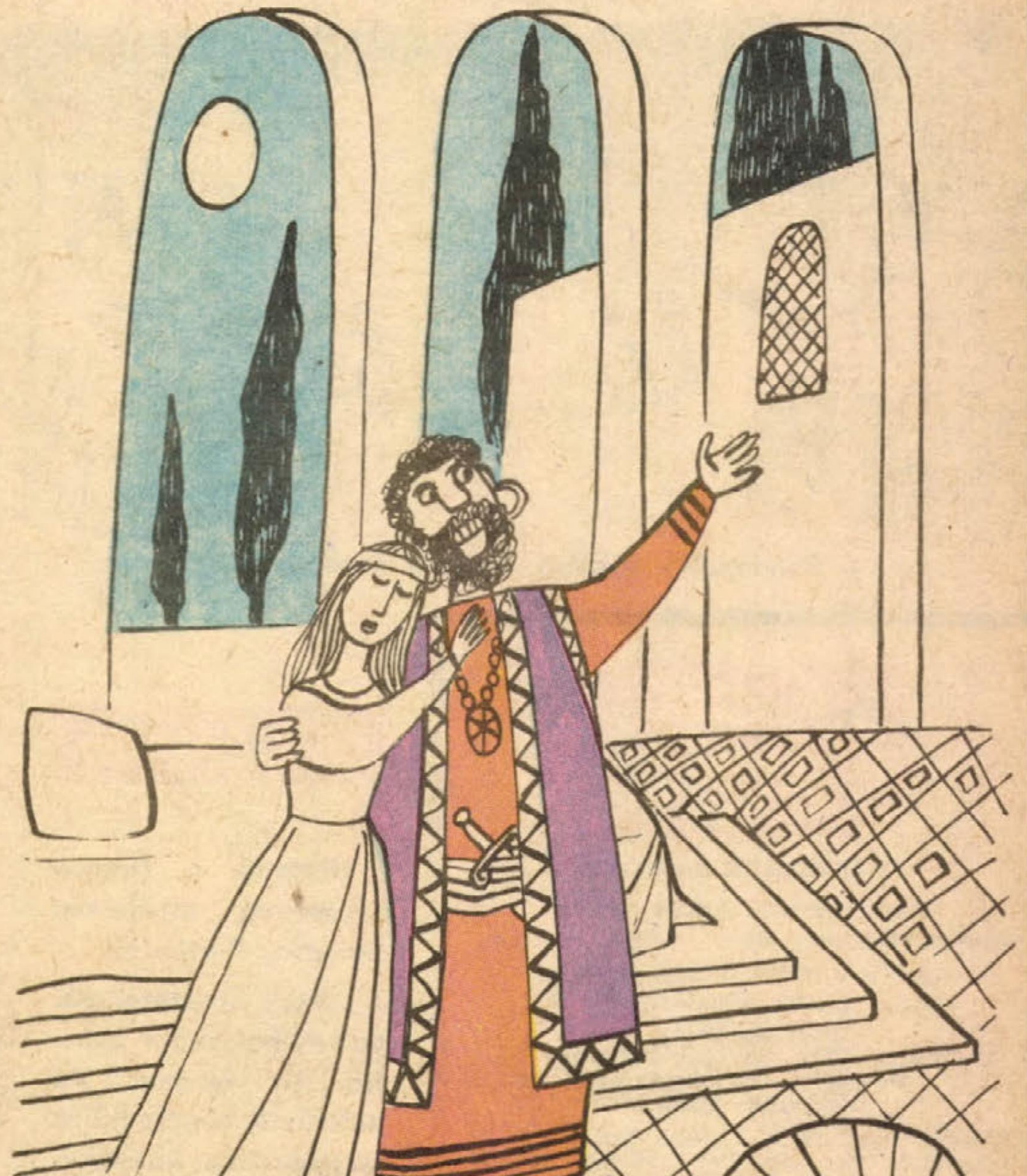

– Az ünnepélyes alkalomra való tekintettel ma nem fojtom meg Desdemonát...